

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 3/17, kesäkuu-elokuu 2017, 16. vuosikerta, irtonumero 2 €

Sote-kaappaus on pysäytettävä lopullisesti !

Rintamapolitiikan välttämättömyys s. 2
Sote-ilveily lopetettava s. 5
Venezuelan tilanne vaikea s. 7

Kuva: Heikki Mämmikkö

Isänmaan kauppiaan muistolle s. 10
Mexikon monet kasvot s. 12
Kuulumisia Koreasta s. 15
Turkkilaista siksakia s. 17
Taistelu Ukrainasta jatkuu s. 20

Vappuna muistutettiin näkyvästi sote-kaappauksesta.

**SOS-hallituksen sote-kaappaus merkitsee sosiaali- ja terveystoimen yksityistämistä ja sen varojen siirtämistä terveysalan suuryrityksille. Palvelut heikkenevät ja asukkaiden rahapussi laihtuu. Tämä kruunaa Sipilän uusliberalismin. Tiedossa on, että persujen kumpikin osapuoli seisoo tässä politiikan tärkeimmässä kysymyksessä hallituksen takana pääministeripuolueeksi pyrkivien vihreiden tavoin. Eduskuntapuolueissa ei löydy sote:lle vastustajia. Vaalit eivät asiaa ratkaise. Meidän itse tulee luoda voima, joka kaa-
taa kaappauksen ja uusliberalismin.**

Katso sivut 4, 5 ja 6

Sivut 2-3

- Uusliberalismi kumotaan edistyksellisten voimien yhteistyöllä
- Demokraattinen rintama ja kommunistien vastuu
- Hallituksen bioenergiapolitiikka ja ilmastososopimus
- Palkat kasvoivat vai kasvoivatko

Sivut 4-5

- Lisää liksaa perkele
- Oliko sittenkään jumalääni?
- Puhelinmyyntiä terveydenhoidosta
- Kapina sillä on väliä
- Sote-ilveily lopetettava
- Hallituskriisi farssi monessa näytökses..
- Punainen leka

Sivut 6-7

- Valinnanvapaus on merkillinen tapaus
- Meteliä riittää
- Sotaharjoituksista arktisella alueella
- Ranska näyttää mallia
- Macron on nuorten suosikki
- Venezuelan perustuslakikokous
- Venezuela pelkää vallankaappausta

Sivut 8-9

- Poimintoja medisata
- Seuraavaksi lähtee kaasuverkko
- Pormestarin painajainen
- Hurjavauhtinen alamäki
- Missä demareiden presidenttiehdokas?
- Kuntavaaleistako Suomi nousuun?

Sivut 10-11

- Mauno Koivisto - Isänmaan kauppiaas
- Koivisto kunnostautui jo nuorena...
- Vappuna muistutettiin sote:sta
- Suomen presidentit työväenluokan ja kommunistien elämässä
- Koiviston ja ulkopoliittikan käänteet

Sivut 12-13

- Mexikon monet kasvot

Sivut 14-15

- Ihmisen sukupuu uusiksi
- Yhteisrintama proleteriatin työssä
- Trumpin hallinto vastuussa
- Pohjois-Korea-kortti

Sivut 16-17

- Suomen Työväen vallankumous, osa 2
- Hyvät naapurisuhteet parasta..
- Turkkilaiset siksakit

Sivut 18-19

- Työkansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Taistelu Ukrainasta jatkuu
- Mitä Odessassa tapahtui 2.5.2014?
- Kapitalismin vangit
- Heinz Kesslerin muistolle

Latinalainen Amerikka maailmanpolitiikan keskiössä

Kuva: Cilla Heiskanen

Meksikon Työväenpuolueen 21. kansainvälisen kommunistien ja työväenpuolueiden seminaarin istunto.

Latinalainen Amerikka on pitkään näyttänyt edistyksellisen yhteiskuntapolitiikan suuntaa. Merkittäviä maita tässä suhteessa ovat Kuuba, Venezuela, Nicaragua ja Bolivia. Edistyksellinen kehitys on herättänyt USA:n ja läntisen median tekemään myyräntöytään näiden maiden hallitusten kamppailmiseksi. Tähän USA käyttää koko ajan miljardeja dollareita. Juuri tällä hetkellä Venezuelassa varaudutaan puolustamaan bolivaarisen vallankumouksen saavutuksia pääomapiirien kiihtyvää aggressiota vastaan.

Sivut: 7, 12 ja 13

Mistä syystä SDP ei löydä presidenttiehdokasta?

Kuva: Heikki Mämmikkö

Vuoden 2012 presidentinvaalissa ei Lipposelle ollut enää käyttöä.

Viime vuosikymmeninä politiikkamme on kokenut jyrkän muutoksen EU:n, Nato:n ja uusliberalismin mallioppilaaksi. SDP antoi "salakuljettaa" presidentin pallille kaksi patamusta porvaria, jotka loivat tämän politiikan, jonka myös SDP edelleen allekirjoittaa. Koivisto ja Ahtisaari "hoidettiin" presidenteiksi "narruttamaan" palkansaajat länsisuomettumisen taakse. Miksi kukaan suostuisi ehdokkaaksi, kun SDP:llä ei ole omaa linjaa, joka poikkeaa Niinistön ja uusliberalistien politiikasta?

Sivut: 9, 10 ja 11

K

ansanääni

Kaikkien maiden proletaarit -liittyykää yhteen!

Päätoimittaja:
Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Helsinki 19.6.2017

Uusliberalismi kumotaan vain edistyksellisten voimien yhteistyöllä

Hiljattain edesmenneen presidentti Mauno Koiviston yli äyräiden pursunut hehkutus tiedotusvälineissä heijastaa hyvin Suomen politiikan linjaa viimeisen 30 vuoden aikana. Pian presidentti Urho Kekkonen kuoleman jälkeen ja Neuvostoliiton hajottua alettiin politiikan suuntaa muuttaa maassamme. Sinipunahallituksen ja Koiviston johdolla alkoi siirtyä kohti uusliberalismia ja länsisuuntausta. Ei kulunut kauaa kun laiva karahti 1990-luvun alussa karille ja Suomi syöksyi lamaan, josta se ei ole vielääkään toipunut.

Koivistolla oli merkittävä rooli lamaan johtaneessa katastrofaalisessa politiikassa. Tämänhetkinen uusliberalismi on tuon politiikan suoraa jatkoa, joten voi todeta Koiviston osaltaan valaneen pohjaa nykyiselle kurjistamipolitiikalle. Noista ajoista saakka kansalaisille on valheellisesti uskoteltu, ettei tälle politiikalle ole realistista vaihtoehtoa. Tätä Koiviston kyseenalaista perintöä mainittiin tuskin lainkaan äskeisissä muisteluissa.

Koiviston aikana myös luovuttiin kahdesta merkittävästä Suomen ulkopoliittikkaa säätelevästä valtiosopimuksesta, YVA-sopimuksesta ja Pariisin rauhansopimuksesta. Suomea on noista ajoista lähtien systemaattisesti ajettu lähemmäs Nato-jäsenyyttä. Parhaillaan käydään keskustelua uusista hävittäjähankinnoista vanhenevien Hornetin tilalle. Hornet-kaupalla pyrittiin aikanaan sitomaan Suomea USA:n vaikutuspiiriin. On käsittämätöntä, miten Suomella on varaa kymmenien miljardien hävittäjiin, kun samaan aikaan hallituksen mukaan "on pakko" leikata peruspalveluista, sosiaaliturvasta jne.

Vallitseva uusliberalistinen politiikka aiheuttaa yhä syvenevää eriarvoistumista ja kurjistumista. Kansalaiset eivät luonnollisesti ole tyytyväisiä, mutta toistaiseksi tyytymättömyys on kanavoitunut valtajärjestelmän kannalta vaarattomalla tavalla. Oikeistopopulistiset liikkeet ja puolueet ovat onnistuneet monissa maissa nostamaan kannatustaan syyttämällä ihmisten ahdingosta maahanmuuttajia. Hitler sysäsi Saksan ongelmat juutalaisten syyksi väittäen, että nämä tahtovat tuhota Saksan. Periaatteessa samanlaista retoriikkaa käyttävät tämän päivän "maahanmuuttokriittiset" poliitikot ja järjestöt myös Suomessa puhuessaan pakolaisista ja maahanmuuttajista.

Perussuomalaisten uudeksi puheenjohtajaksi valittiin kiihottamisesta kansanryhmää vastaan tuomittu Jussi Halla-aho, ja toiseksi varapuheenjohtajaksi saman tuomion saanut Teuvo Hakkarainen. Puolueen eduskuntaryhmä hajosi puoluekokouksen jälkeen kahtia, ja ns. soinnilaiset perustivat uuden ryhmän, Uuden vaihtoehdon. Sipilän hallitus jatkaa taivaltaan samoilla ministereillä ja hallitusohjelmalla sote-uudistuksiineen, ainoastaan perussuomalaiset on korvattu puolueesta irtautuneella ryhmällä. Myös Halla-aho oli valmis tukemaan rikkaita suosivaa ja köyhiä kyykyttävää hallitusohjelmaa sellaisenaan. Kaikille pitäisi olla viimeistään nyt selvää, etteivät oikeistopopulistit missään oloissa voi olla ratkaisu uusliberalismin aiheuttamaan kriisiin.

Välttömäksi tavoitteeksi on otettava nykyisen uusliberalistisen politiikan kumoaminen. Uusliberalismi voidaan kumota vain edistyksellisten voimien yhteistyöllä. Tässä työssä kommunisteilla ja marxilaisilla on oltava merkittävä rooli, sillä vain heillä on hallussaan kompassi, jonka avulla voi suunnistaa parempaan tulevaisuuteen ja uusliberalismin jälkeiseen aikaan.

Toimituksen pääkirjoitus:
Tommi Lievemaa

Demokraattinen rintama ja kommunistien vastuu

Uusliberalismi johtaa katastrofiin

Elämme monessa suhteessa kärjistyvien yhteiskunnallisten erojen ja vastakkainasettelujen aikaa. Maassamme laaja työttömyys on edelleen puolen miljoonan luokkaa. Ihmisten vastustuksesta huolimatta yhteiskunnan peruspalvelut pyritään yksityistämään ja siirtämään suurpääoman voitontavoittelun välikappaleeksi. Kiire toteuttaa tämä sote-kaappaus osoittaa sen olevan pääomapiireille sekä taloudellinen, että ideologinen tavoite. Uusliberalistisen politiikan periaatteiden mukaisesti pankkien ja suuryritysten pyrkimys voittojensa ja kilpailukykyensä kasvattamiseen maksetaan heikentämällä tavallisen ihmisen toimeentuloa ja perusturvaa. Kiky-sopimus ja ay-liikkeen suhtautuminen esitykseen työeläkkeiden taitetun indeksin muuttamisesta palkkaindeksiksi osoittavat ay-liikkeen johdon yhdessä "perinteisten työväenpuolueiden" kanssa sopeutuneen täysin uusliberalistisen yhteiskuntapolitiikan puitteisiin.

Samoin on tapahtumassa demokratialle ja kansanvallalle. Ihmisten ja hallitusten selän takana suunnitellaan yhä laajempaa EU:n ja USA:n vapaakauppa-aluetta, TTIP-sopimusta, joka turvaisi pääomapiirien voittojen kasvattamista kansalaisten hyvinvoinnista piittaamatta ja jossa esimerkiksi KELA:n lääkekorvaukset ja ilmastomuutoksen torjumiseen liittyvät toimenpiteet voitaisiin katsoa kilpailun esteeksi.

Tämä kaikki ei näytä riittävän. Poliittinen ja taloudellinen eliitti ajaa maatamme yhä syvemmälle kansainvälisen valta- ja sotilaspolitiikan pelinappulaksi ja yhä kiinteämmiin lähemmäksi Nato-jäsenyyttä. Valmistaudutaan tilanteeseen, jossa poliittisin keinoin ei kyetä ratkaisemaan kärjistyviä globaaleja ongelmia, vaan joudutaan turvautumaan yhä enemmän sotilaallisiin keinoihin. Osoituksena tästä on demokratian vastaisesti salassa tehty ns. isäntämaasopimus, joka lupaa korvauksetta Natolle vapaan kauttakulun, ilmatilan, satamien ja lentokenttien käytön ym. Tämä liittyy maamme Natoon ja vastaa Saksan kanssa ennen sotaa sovittua kauttakulkusopimusta, jolla liitettiin Suomi Hitlerin sotiin.

Kaikkien näiden kärjistyvien ongelmien rinnalle on viimeisten vuosikymmenien kuluessa nousut kysymys ympäristömme tilasta, asumiskelpoisuudesta, jota raaka-työväinen kulutus ja kova markkinatalous uhkaavat.

Suunnan muutoksella on kiire

Läntisten kehittyneiden kapitalistimaiden piirissä kuluneen vuoden aikana käydyt erilaiset vaalit ja poliittinen kehitys ovat ainoastaan vahvistaneet tätä kovaa uusliberalistista suuntausta. Sitä osoittaa myös äänestysviikkauksen lasku ja populististen suuntausten vahvistuminen. Tämä kehitystrendi toteutui myös jälleen meillä äskeisissä kuntavaaleissa.

Meillä on isoja tehtäviä edessämme: Tulee luoda kaikille ihmisille turvalliset ja kelvolliset elämisen

Kuntavaalien jälkeen Kansan äänen julkaisijajärjestöt ovat keskenään käyneet keskusteluja poliittisista ja järjestöllisistä menetelmistä työväenluokkaa edustavan vaihtoehtoliikkeen rakentamiseksi. Kommunistien Liitto käsittelee kokouksessaan 20.4.2017 laajan yhteistyön merkitystä ja välttämättömyyttä nykyisen markkinavetoisen uusliberalistisen yhteiskuntapolitiikan murtamiseksi ja teki SKP:lle ja KTP:lle asiasta yhteistyöesityksen.

Kuva: Heikki Männikkö

Sote-kaappaus on uusliberalismin keskeinen ilmentymä. Kun tappelemme Sote:n peruuttamiseksi kampeamme samalla uusliberalismia. Se ei onnistu keneltäkään yksin. Yhteiskunnan demokratisoimiseksi ja kapitalistien vyörytyksen kääntämiseksi on liittouduttava yhteen.

olosuhteet. On poistettava ihmisiä ja kansoja uhkaavat sotilaallisen konfliktin uhat ja mahdollisuudet. Tämä kaikki tulee voida tehdä niin, että ihmisten sosiaalinen ja taloudellinen hyvinvointi turvataan siten, että se harmonisoidaan yhteen ympäristömme nykyisen ja tulevan hyvinvoinnin kanssa. On toteutettava politiikan suunnan muutos.

Tarvitaan laaja työkansan yhteisrintama

Kommunistisen ja työväenliikkeen vuosikymmenten kokemus osoittaa, että ne voimat, jotka haluavat yhteiskuntapolitiikkaan todellista muutosta, eivät irrallisina ryhminä kykene suoriutumaan tästä tehtävästä. Myöskään kommunistiset puolueet eivät nykytilanteessa kykene kasvamaan sellaisiksi joukkopuolueiksi, joka kykenee tämän tehtävän suorittamiseen. Tarvitaan muutokseen kykenevä poliittinen voima, yhteistyöjärjestö, poliittinen rintama ja "oikeushenkilö", joka pitkällä aikajänteellä ottaa tehtäväkseen uusioikeistolaisuuden murtamisen, yhteiskunnan demokratisoimisen ja ensivaiheen vaihtoehdon rakentamisen nykyiselle uusliberalismille. Tällaisella järjestöllä tulee olla yksi yhteinen tehtävä: On kehitettävä sellainen poliittinen voima, joka ottaa tehtäväkseen nykyisen kovan yhteiskuntapolitiikan kaatamisen. Tällaista poliittista voimaa ja yhteistyötä tarvitaan vaihtoehdoksi uusliberalismia suuren pääoman EU-projektia toteuttaville uusliberalismiin sitoutuneille eduskuntapuolueille. Samanaikaisesti sen tulee kyetä torjumaan rasistiset, äärioikeistolaiset ja äärintationalistiset pyrkimykset muuttaa yhteiskuntapolitiikkaa yhä taantumuksellisempaan suuntaan. Tämän liikkeen organisoimisessa, synnyttämisessä ja järjestämisessä kommunisteilla on kuitenkin ratkaiseva merkitys.

Yhteistyöhön poliittisen organisaation rakentamiseksi

Kommunistien Liitto esittää SKP:lle ja KTP:lle, että ryhdyimme rakentamaan yhteistyössä esitystä tällaisen poliittisen organisaation rakentamiseksi ja olemme siinä aktiivisia erilaisten demokraattisten ihmisten ja kansalaisjärjestöjen suuntaan. Eri-

laisilla kansalaisjärjestöillä, ryhmillä ja puolueilla on toiminnassaan kullakin omia yhteiskunnan kehittämistä koskevia tavoitteita. Osallistuminen ei saa merkitä yhteisrintamaan osallistuville luopumista tällaisista omista tavoitteista ja omasta järjestöllisestä itsenäisyydestä. Yhteisrintamalla tulisi olla yksi yhteinen pää-tavoite: poliittisen ja demokraattisen, vaihtoehdon kehittäminen nykyiselle kovalle uusliberalismin se-kä työn aloittaminen tällaisen tavoitteen puolesta. Meidän kommunistien tulee olla valmiita osallistumaan ilman ennakkoehtoja kaikkiin neuvotteluihin tällaisen laajan kovien markkinavoimien vastaisen liiton muodostamiseksi. Esitämme, että aloitamme jo kesän kuluessa keskustelut tällaisen poliittisen voiman muodostamiseksi.

Kommunistien osalta tämä ei saa merkitä sosialismiin tähtäävän tehtävämme ja toimintamme sekä kommunistien itsenäisen toiminnan heikentämistä vaan vahvistamista. Ajatus yhteisrintamapolitiikasta on yli vuosisataisen teoreettisen, ideologisen ja käytännön toiminnan saavutus, joka perustuu yhtenäiseen marxilaiseen maailmankatsomukseen. Suomen kommunistit ottivat selkeästi ylimääräisessä 15. edustajakokouksessa 1970 päälinjaiseen monopoliin vastaisen yhteisrintaman luomisen. Uusliberalistisen kapitalismin kaudella tämän tehtävän merkitys on edelleen vahvistunut. Kommunistisen liikkeen yhtenäisyyden perusta liittyy ensisijaisesti yhtenäiseen tieteelliseen marxilaiseen maailmankatsomukseen. Kommunistien Liitto esittääkin toisena esityksenä SKP:lle ja KTP:lle, että ryhdyimme toimiin yhdessä viime kädessä yhtenäisen kommunistisen puolueen aikaansaamiseksi ja kiinnittämme tässä huomiomme marxilaisen maailmankatsomuksen opiskeluun ja kehittämiseen. Esitämme mietittäväksi esimerkiksi pysyvän yhteisen "yhtenäisyyskomitean" perustamista, joka pohtii yhtenäisyyskehitykseen liittyviä kysymyksiä ja tekee siitä koskevia esityksiä.

**Kommunistien Liitto ry.
Kalevi Wahrman
puheenjohtaja**

Tilaan

Kansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 20 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 20 €

☐ Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehteä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös sähköpostilla tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Hallituksen bioenergiapolitiikka lyö korville ilmastositoumuksen tavoitteita

Vuotuinen kasvu ja hakkuut

Suomessa runkopuun kasvu oli vuonna 2015 105 miljoonaa kuutiota. Metsien puuntuotantopotentiaali on lisääntynyt viimeisen sadan vuoden aikana merkittävästi. Osa tästä lisäyksestä on saavutettu ottamalla uusia alueita puuntuotannon piiriin soita ojittamalla, osa muilla metsänhoitotoimenpiteillä. Soiden ojittamisella aikaan saatu puuston kasvu ei ole käytössä enää tänä päivänä, sillä kaikki ojittettavaksi kelpaava suo on jo ojitettu.

Hallitus tavoittelee kotimaisen puun vuosittaisten hakkuiden lisäämistä nykyisestä 66 miljoonasta kuutiosta 80 miljoonaan kuutioon vuoteen 2025 mennessä. Kasvua haetaan etenkin havusellusta, koska sen maailmanmarkkinakysynnän arvellaan pysyvän hyvänä. Jo nyt nykyinen vuosittainen hakkuutaso on suurempi kuin koskaan aiemmin hakkuutilastoinnin historiassa.

Hakkuiden vaikutus hiilinieluihin

Vaikka metsiemme kasvu on yli 100 milj kuutiota vuodessa, hakkuiden ja puunkorjuun lisääminen pienentää Suomen metsien hiilinielua ja metsien hiilivarastoa vähintään vuosikymmeniksi eteenpäin verrattuna tilanteeseen, jossa hakkuita ei lisätäisi.

Parhaassa kasvuiässä oleva metsä sitoo vuodessa hiiltä enemmän kuin vanha metsä. Tästä on virheellisesti päätelty, että hakkuiden lisäämisellä olisi suotuisa vaikutus hiilinieluihin. Hakkuiden lisääksellä ei kuitenkaan pystytä kasvattamaan Suomen metsien hiilinielua seuraavina vuosikymmeninä. Ei

Maailman mittakaavassa hiilidioksidi on tärkein kasvihuonekaasu ts. sen lisääntyminen ilmakehässä voimistaa kasvihuoneilmiötä. Hiilidioksidipäästöjen hillitsemisessä metsillä ja merillä on iso merkitys. Ne toimivat hiilivarastoina ja hiilinieluinä. Hiilivarastoilla tarkoitetaan metsien osalta puustoon ja maaperään sitoutuneen hiilen määrää. Hiilinielua metsät ovat silloin, kun niissä tapahtuu enemmän hiilen sidontaa kuin hiilen vapautumista vuodessa. Vastaavasti jos metsistä vapautuu enemmän hiiltä kuin sinne sitoutuu, ne ovat hiilen lähde. Metsäkadon arvellaan aiheuttavan nykyisin noin 10 % ihmistoiminnan kasvihuonekaasupäästöistä.

Voimakkaan metsän hakkuun huomaa jokainen luonnossa liikkuja. Monilla alueilla viime vuosina jopa puolet metsistä on hakattu. Sieni- ja marja-sadot on menetetty. Maisemat muuttuvat, kun kalliot ja kivet paljastuvat avohakkuiden jälkeen. Aukeiden reunoilla voimistuvat myrskyt tekevät tuhojaan. Luonto- ja ilmastoarvoilla tätä kehitystä on vaikea perustella. Ainoa syy näyttää olevan ahneus.

vaikka hiilen sitoutuminen vanhasa metsässä olisikin alemmalla tasolla kuin metsikön vuotuinen maksimaalinen hiilensidonta.

Vanhan metsän uudistamisen jälkeen kestää useita vuosikymmeniä ennen kuin kasvu uudessa metsikössä vastaa uudistetun metsän kasvua. Lisäksi päätehakuussa syntyvien hakkuutähteiden hajominen aiheuttaa hiilipäästön useiden vuosikymmenten ajaksi. Myös maanmuokkaus voi kiihdyttää hiilen vapautumista maaperästä. Metsistämme noin 50 % on alle 50 vuotiaita ja vain noin 5 % yli 100 vuotiaita.

Puun käyttötapojen vaikutus hiilinieluihin

Nykyisellään noin puolet raakapuun hiilisisällöstä ohjautuu energiakäyttöön ja kemiallisen tai mekaanisen metsäteollisuuden tuotteiden valmistamiseen. Puuenergia kasvattaa ilmakehän hiilidioksidipitoisuutta pitkäksi aikaa. Sellusta valmistetaan pääosin kartonkia ja paperia, joiden hiilisisältö vapautuu ilmakehään myös nopeasti, alle kymmenessä vuodessa.

Sahatavaraksi valmistetut puutuotteet varastoivat sisältämänsä hiilen useimmiten vuosikymmeniksi eteenpäin, mikä parantaa niiden asemaa ilmastovaikutusten näkökulmasta kemiallisen metsäteollisuuden tuotteisiin nähden. Jos puurakentamisella lisäksi pystytään korvaamaan betonia tai terästä, parantaa tämä entisestään puun ilmastovaikutuksia.

Puun kokonaiskäytöstä puurakentamiseen ohjautuu kuitenkin nykyisin selvästi vähemmän puuta

kuin sellun valmistukseen. Sekä mekaanisen että kemiallisen metsäteollisuuden tuotteiden ilmastovaikutuksiin vaikuttaa heikentävästi se, että puunkorjuu vähentää metsien hiilinielua enemmän kuin

kymmeniksi eteenpäin, mikä parantaa niiden asemaa ilmastovaikutusten näkökulmasta kemiallisen metsäteollisuuden tuotteisiin nähden. Jos puurakentamisella lisäksi pystytään korvaamaan betonia tai terästä, parantaa tämä entisestään puun ilmastovaikutuksia.

Puun kokonaiskäytöstä puurakentamiseen ohjautuu kuitenkin nykyisin selvästi vähemmän puuta kuin sellun valmistukseen. Sekä mekaanisen että kemiallisen metsäteollisuuden tuotteiden ilmastovaikutuksiin vaikuttaa heikentävästi se, että puunkorjuu vähentää metsien hiilinielua enemmän kuin

mitä hyötykäyttöön menevä puu sisältää hiiltä. Puun käytön lisääminen nykyisen kaltaisella puutuotejakaumalla ei tuota ilmastohyötyjä vuosikymmeniin, joidenkin tutkimusten mukaan jopa satoihin vuosiin.

Ilmaston muutos vaatii hiilinielujen kasvattamista

Ilmastomuutoksen hillintä vaatii lyhyellä aikavälillä (10–30 vuotta) kasvihuonekaasupäästöjen nopeaa rajoittamista, jotta maapallon keskilämpötila ei nouse yli vaarallisenä pidetyn kahden asteen. Tätä taustaa vasten puun käytön voimakas lisääminen siten, että käyttöön otettavan biomassan hiili vapautuu lyhyellä aikavälillä hiilidioksidina ilmakehään, on väärää politiikkaa. Pitäisi pikemminkin pyrkiä kasvattamaan hiilivarastoa meillä, missä siihen on hyvät mahdollisuudet.

Puun energiakäytön lisääminen tuottaa nopeammin ilmastohyötyjä, jos energiakäyttöön ohjataan nopeasti hajoavia hakkuujätteitä ja harvennuspuita runkopuun sijaan. Myös joutomaiden ja maatalouskäytön ulkopuolelle jääneiden peltojen metsittäminen aiheuttaa jo lyhyellä aikavälillä ilmastohyötyjä. Säilyttämällä puun käyttö nykyisellä tasolla Suomessa saavutettaisiin mahdollisesti vielä keskipitkällä aikavälillä (50–100 vuotta) suurempia ilmastohyötyjä kuin ottamalla lisää puuta nykyisen kaltaiseen käyttöön.

Olisiko niin, että hallituksen bioenergiapolitiikan perimmäinen tarkoitus olisi puun käytön lisäämisen avulla lisätä puun kysyntää Suomessa siten, että puun hinta nousisi. Nämä hyödytän valuisivat kepulaisten ja kokoomuslaisten metsänomistajien laariin.

Lisätietoja: www.ilmastopanee.fi

Juha Kiekki

PALKAT KASVOIVAT – VAI KASVOIVATKO?

Meillä menee todella kovaa, jos propagandamyllyn olisi uskomista. Luulotellaan, että ilmestyneet uudet oraat olisivat työllisyyden kannalta liillukanvarsia enemmän. On saatu laivatilaus, rakentaminen on kovassa vauhdissa ja Mersujakin kootaan. Lai-va tehdään joskus tuonnempaan ja jopa ylikuumenemiseen viit- taavasta rakentamisesta taitaa lopulta kehittyä kauppakeskuk- sineen ja pilvenpiirtäjineen jo- honkin kunnan kupla. Mersujen kohdalla ongelma on valmistuk- sen päässä. Voi vain toivoa, ettei se törmää seinään.

Nykymaailmassa omavarainen ta- varatuotanto on suurissa vaikeuk- sissa, kun on kilpailtava rajattomilla resursseilla varustettuja ylikansalli- sia suuryrityksiä vastaan. Juha Sipi- lä hallituksineen on puhunut työn tuottavuuden ylimaallisesta merki- tyksestä. Toukokuun lopussa samaa virttä veisasi toimittaja Jukka-Pek- ka Raeste. Käytännön yritysjohta- jana Sipilän luulisi tietävän asiasta jotain, mutta ei, kun hän pääminis- terinä puhuu puuta heinää. Sen si- jaan Raeste nojaa muiden kirjoitta- miin harhaanjohtaviin höpö höpö

tarinoin. **Yritysmailmassa työn tuotta- vuus tiedetään ja tunnetaan pe- rusteellisesti**, sillä se on usein yri- tykselle elämän ja kuoleman kysy- mys. Mutta vapaakaupan oloissa yli- kansalliset jättiyritykset ostavat tehokkaita, korkean työn tuottavuuden yrityksiä. Sulauttavat ne itseensä tai vain kylmästi lopettavat ne. Myös hintojen tilapäisillä alennuk- silla jopa alle tuotantokustannusten, ne ajavat kilpailijat konkurssiin. Suu- ret syövät pienet. Itse Hesariakin itki (28.5) vapaakauppaa, kun mainosra- hat menivät amerikkalaisten jättien taskuihin. Tässä on koko vapaakaup- pan julma ydin.

o o o

Toimittaja Raeste on sitä mieltä, et- tä politiikkojen pitäisi käyttää kaiken aikansa sellaisen järjestelmän luo- miseen, joka maksimoisi työn tuot- tavuuden kasvun. Kapitalismissa se ei ole mahdollista, sillä se on yri- tyksen välisen kilpailun tärkein ja tar- kasti varioitu osa, liikesalaisuus. Se on jokaisen yrityksen ikioma asia. Sen sijaan pitäisi miettiä kuinka yri- tykset suojataan ylikansallisia jätti- yrityksiä vastaan.

Työllisyys- ja työttömyysasiat menevät yli pääministeri Sipilän ja työministeri Jari Lindströmin hilseen. Sipilän hallitus etunenässä

ja poliitikot sopulilaumana perässä ovat sitä mieltä, että työttömyys on työttömän oma vika, kun eivät hae työtä kyllin ahkerasti, ovat laiskoja. He eivät hae töitä ahkerasti kuten pitäisi. Heidän matikkansa mukaan 100 tuhatta avointa työpaikkaa riit- tää hyvin, kun työttömiä on vain 450 tuhatta.

Ex-pääministeri Paavo Lippos- ta mukaillen sokea Reettakin nä- kee tämän sorttisen puuhailun älyttömyyden. Hallitus paremmin kuin yksikään poliitikko ei ole miet- tinyt eikä mieltä sitä, kuinka yksityi- set satojen miljardien eurojen omis- tajat, kapitalistit, asetetaan työllis- tämisvastuuseen. Heillä on pelkäs- tään ulkomailta yli 700 miljardia eu- roa. Työttömän ja Suomen kansan- talouden kannalta katsottuna nuo rikkauudet ovat tyhjän panttina.

o o o

Kaikkien leikkauslistojen äitinä, syn- nittäjänä, voisi pitää valtionvarain- ministeriön ex-valtiosihteerä Rai- mo Sailasta. 1990-luvun polivälin tienoilla herätti kauhua ns. Sailak- sen lista. Paljonko siitä on tähän päi- vään tultaessa toteutunut, olisi mie- lenkiintoinen selvítettävä. Saattaa hyvinkin olla, että kaikki on jo hoi- dettu ja rapiat päälle.

Sosialidemokraatti Sailas kir- joitti (HS 16.5), että työn tuotta-

vuus on puolitoista prosenttia huo- nompina kuin ennen finanssikriisiä ei- kä työttömyys ole paisunut mah- dottomaksi. Molemmat on pelkkää sekoilua, sillä työn tuottavuus on hieman kasvanut ja työttömyys on mahdollinen. Lisäksi Sailas väittää, että Sari Sairaanhoidajan palkankorotuk- set ovat levinneet myös yksityispuo- lelle ja ovat olleet liian suuria, ylimi- toitettuja.

Verotietojen mukaan kaudella 2008–15 kaikkien yhteenlaskettu- jen palkkojen keskimääräinen kas- vu oli 11,9 %. Se on siis totta. Mutta oliko Sari Sairaanhoidaja syyllinen? Suurissa palkkaluokissa oli 388 151 palkansaajaa, 13,7 % kaikista. Heillä keskimääräinen kuukausipalkka oli vähintään 4 583 euroa ilman ylärä- jaa. Näissä tuloluokissa palkat kas- voivat. Sen sijaan alemmissa palkka- luokissa oli 2 439 418 palkansaajaa, 86,3 % kaikista. Palkkaluokassa, jos- sa kuukausipalkat olivat 2918–4583 euroa, palkat laskivat 0,9 %. Sari Sai- raanhoidajan palkkaluokissa, jossa kuukausipalkat olivat alle 2 918 eu- roa, palkat laskivat 9,7 %!

Sailas väittää, että työn tuotta- vuus on vuoden 2007 jälkeen laske- nut puolitoista prosenttia. Virallisten tilastojen mukaan tuottavuus se kui- tenkin kasvoi 0,6 %. Kun työvoima- tutkimuksen haamutunnit poiste- taan, tuottavuus kasvoi 4,6 % siis sel- västi nopeammin. Se on siitä huo-

limatta todella hidasta. Kun tuotta- vuuden kanssa samaan aikaan tuo- tanto supistui, työtunnit vähenivät 3,4 %, mutta haamutuntien pois- tamisen jälkeen supistuminen oli 8,4 %.

Kurjuus on siis lisääntynyt vauhdilla ja työttömyys paisuu edelleen. Sailas myöntää, että ta- lous kasvaa 1-2 prosenttia vuosit- ain siis edelleen hitaasti. Vuoden 2008 tuotannon taso saavutetaan aikaisintaan 2019, muta ilmeisesti vasta 2020–21. Hitaan kasvun olois- sa työn tarve koko ajan vähenee ja työttömyys lisääntyy.

Samalla kasvavat julkisen ta- louden ongelmat, joita sote-uu- distus ei ratkaise. On siis varaudut- tava uusiin menojen leikkauksiin, sillä vaikka yritysten ja suuritulois- ten veroasteet ovat älyttömän al- haiset, niitä ei voi nostaa eikä vero- ja saa lisätä.

Suomen talous on kääntynyt hentoon kasvuun. Propaganda- mylly väittää, että ilmestyneet uu- det kasvun oraat olisivat työllisyy- den kannalta enemmän kuin pelkiä liillukanvarsia. Eivät ole. Lisäksi Suomen taloutta uhkaa jo lähivuo- sina uusi taantuma. Eikä vapaakau- passa rellestävien ulkomaisten jät- tiyritysten uhka ole mihinkään ka- donnut.

Kai Kontturi

Lisää liksaa perkele!

Työnantajien edustajat ovat kevään mittaan esittäneet kilpaa mielipiteitään siitä, että Suomessa on liian korkeat palkat - ja että syksyn työehtoneuvotteluissa palkankorotusten on oltava maltillisia. Muuten heidän mielestään maan talous menee kuralle. Siinä ei ole mitään uutta, että työnantajajärjestöjen edustajat puhuvat työläisten suurista palkoista, mutta siinä on, että SAK: n edustaja sellaista päästää suustaan. Pääekonomisti Ilkka Kaukorannan mukaan 2010 luvun palkankorotukset ovat olleet liian suuria! Hänen mielestään raami sopimuksen ja työllisyys- ja kasvusopimuksen (TYKA sopimus) korotukset olivat liian suuria ja siksi piti tehdä KIKY sopimus. Hän perustelee KIKY sopimuksessa sovittuja työajan pidennystä ja lomarahojen leikkausta aiempien sopimusten "liian suurilla" palkankorotuksilla.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Teollisuusliitto synnyttiin "hartioiden leventämiseksi". Jokin aika sitten yritettiin samoin perustein yhdistää SAK ja STTK. Keksittiin myös uusia perusteita mm. että "se on reilua" jne. STTK:n ja SAK:n kentässä kysyttiin, että mikä on esteenä käyttää tarvittaessa yhdessä näitä "leveitä hartioita"? Todellinen syy yhdistämisaikeisiin oli irtaantua työväenliikkeestä ja tehdä ay-liikkeestä pelkkä neuvotteleva virasto. Meitä oli 18.9.2015 koolla 30000 ja keskeisin vaatimus, jonka ay-johto esitti, oli että "leikkaukset tulee tehdä yhteistyössä". Harteita kyllä löytyy, mutta ainoa tämän jälkeen toteutettu asia on meille kaikille vahingollinen kiky-sopimus.

SAK: n pääekonomisti siis väittää, että 20 euron korotus kuukaudessa heikensi kilpailukykyä! - Todellisuudessa sillä ei ollut mitään merkitystä yritysten talouteen. Paitsi tietysti siten, että hintojen kohotessa ja palkkojen pysyessä ennallaan ostovoima laski ja erityisesti palvelualan yritysten kassavirta samaa tahtia. KIKY-sopimuksen palkanalennuksilla vielä pahennettiin tilannetta.

Työpaikoilla ja sosiaalisessa mediassa Kaukorannan puheet herättivät raivoa. Duunarit kyselevät toisiltaan, että miksi me makamme jäsenmaksua liittoon, kun

meidän palkolliset on työnantajan puolella. No, Kaukorannalla on oikeus mielipiteisiinsä. Mutta eikö hänen kannattaisi siirtyä elinkeinoelämän keskusliiton palvelukseen, jonne mielipiteineen paremmin sopisi?

Teollisuusliitto "leventämään hartioita"

Metallityöväen liitto, Teollisuusalojen ammattiliitto TEAM ja Puuliitto ovat päättäneet yhdistää voimansa uudeksi suureksi liitoksi, jonka nimeksi tulee Teollisuusliitto. Käytännössä yhdistyminen alkoi siitä, että Metalliliitto muutti nimensä Teollisuusliitoksi ja muutti samalla sään-

tönsä. Seuraavaksi paitsi Metallin, myös kahden muun liiton ammattiosastot hyväksyivät uudet säännöt ja hakevat teollisuusliiton jäsenyyttä.

Metalliliiton ylimääräisessä kokouksessa toukokuussa liiton johto ja myös kokousedustajat perustelivat uutta suurliittoa "leveimmillä hartioilla." Leveämät hartiat tuotiin esiin lähes joka puheenvuorossa. Puhujat olivat sitä mieltä, että mitä enemmän liitossa on jäseniä, sitä enemmän on voimaa. Voi olla, mutta mitä pitäisi ajatella siitä, että liiton nimestä unohdettiin kokonaan pois sana "työväen"?

Oliko sittenkään Jumalanääni?

Oliko se "jumalan ääni", joka vappuna mölisi pääkallon paikalta SAK:n puheenjohtajan äänellä? Vai oliko se sittenkin EK, joka ehdotti pysyvää pyöreän pöydän neuvostoa ratkomaan työmarkkinoilla syntyviä erimielisyyksiä. Näin vältyttäisiin turhalta lakkoilulta. Jumalanääni se oli ainakin JHL:n Joensuun osaston puheenjohtajan mielestä, joka kaikuna vastasi, miten viisas teko Elorannalta oli leikata julkisten alojen työntekijäin lomarahoja 30 % kiky-sopimuksen aikaansaamiseksi.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Tosin joidenkin mielestä se oli huomenlahja julkisen alan työnantajille, kun pääsi liittojohtajan paikalta keskusjärjestön johtajaksi. Kiittämättömyys on maailman palkka, sanotaan isossa kirjassakin. Kun kuukausi takaperin

eduskunnan kyselytunnilla (kansan kielellä valehtelijoiden klubilla) eräs vasemmiston kansan edustaja tämän kyseisen uhrilahjan otti puheeksi, Ben Zyskowiec ilkkui, ettei kukaan ollut kyseistä uhrausta edes vaatinut. Näin vähän arvostetaan

500 000 työntekijän uhraamista. Ei siitä ilahtunut sekään pienipalkkainen työntekijä, jota uutisissa 28.5. haastateltiin. Tippasilmässä hän kertoi surevansa 400 euron lomarahan menetystä, kun joka euro oli korvamerkittyä rahaa välttämättömiin ostoihin. Tulevaisuudessa näemme, kuka kumartaa ja kuka ei jumalaista olentoa.

Pauli Eskelinen
Joensuu

kapina sillä on väliä

mitä väliä
kuka on presidentti
mitä väliä
hajoaako hallitus
mitä väliä
voittaako kimi tai valtti
mitä väliä on mistään
kun
kurjuutta kummempaa
ei köyhälle kuulu
tarvitaan kapinaa
sillä on väliä

Hannu Tiainen

Nimi ei ole teollisuus työväen liitto, vaan pelkkä teollisuusliitto. Miten asiaan vihkiytymätön erottaa toisistaan esim. Työnantajaliitto teknologiateollisuus ry: n ja Teollisuusliiton? Hyvä sentään, että nimeksi ei tullut teknologiateollisuus-liitto.

Leveitä hartioita tulisi myös käyttää

Niistä leveistä hartioista ei ole mitään iloa, jos niitä ei käytetä. SAK:n jäsenliitoissa on miljoona jäsentä - ja hartioissa leveyttä ja voimaa takana, mutta sitä ei ole käytetty. Päinvastoin jäsenistön voimaa on kaikin voimin hillitty ja torpattu. Sellaisista hartioista, joilla estetään työläisten taistelua toimeentulosta ja paremmista työ- ja elinolosuhteista, ei ole muuta kuin haittaa. Toivotaan ja vaaditaan kuitenkin, että uusi liitto käyttää voimaa duunareiden hyväksi silloin, kun tarve vaatii. Työnantajaa ei työväenjärjestöjen tarvitse ymmärtää eikä sääliä. Heillä on ihan omat järjestönsä, jotka ajavat heidän asiaansa.

Arto Viitaniemi (SKP) vaati äskettäin työpaikoille lakkokoulutusta. Viitaniemen vaatimukseen on helppo yhtyä. Suomessa ei päinvas- taisista väitteistä huolimatta lakkoilla mitenkään erityisen paljon. Nekin vähät lakot, jotka järjestetään syntyvät suurimmaksi osaksi työnantajan irtisanoessa porukkaa ja loput siksi, että työnantaja on ensin toiminut lain tai sopimusten vastaisesti. Koska viimeksi jollain työpaikalla on ryhdytty lakolla ajamaan paikallista palkankorotusta? Näin tapahtui varmaan 1980 luvulla?

Leveitä hartioita tarvitaan viimeistään syksyllä

Turun Meyerin telakan 1000 duunaria käyttivät leveitä hartioitaan ja marssivat torstaina 15.6 ulos työpaikaltaan. Syynä oli telakan kiristynyt ilmapiiri. Duunareille oli annettu va-

roituksia ja muutenkin uhkailtu ja tilanne on jatkunut jo pitkään. Teollisuusliitto voisi käyttää omia hartioitaan Turun telakkaduunareiden tueksi. Ihan vain siksi, että saisi uskottavuutta.

Syksyllä työehtosopimukset päättyvät lähes kaikilla sopi- musaloilla. Tässä vaiheessa kukaan ei vielä tiedä, mitä syksy tuo tullessaan. EK sanoi keskusjärjestöjen välillä sovitut sopimukset irti. Nyt ne ovat yksittäisten liittojen asialistalla ensimmäisinä. Työntekijäliittojen puolelta on sanottu, että uusia työehtosopimuksia ei synny, ennen kuin EK:n irtisanomat sopimukset on kirjattu liittojen sopimuksiin. Syksystä saattaa tulla varsin mielenkiintoinen varsinkin, jos niitä leveitä hartioita joudutaan todella käyttämään.

Nyt lisää liksaa perkele!

Duunarit ovat koko 2010 luvun joutuneet nuolemaan näppejään yritysten jakaessa ennätysosinkoja ja ylisuuria bonuksia johtajilleen. Tässä taloudellisessa tilanteessa, jossa yritysten tilauskirjat alkavat täyttyä on työntekijöiden vuoro saada osansa. On vaadittava KIKY-sopimuksessa sovittujen työajanpidennysten kumoamista, lomarahojen leikkausten lopettamista ja leikattujen rahojen palauttamista. On vaadittava työajan lyhentämistä 30 tuntiin viikossa ansiotasoa alentamatta ja vaadittava reilua palkankorotusta. Teollisuusliiton ja koko SAK: n kentän leveillä hartioilla nämä vaatimukset kyllä saadaan menemään läpi, jos vain tahtoa riittää.

Erään työpaikan kahvipöytä- keskustelussa esitettiin kysymys, että mitä porukka odottaa tulevalta TES kierrokselta. Vastaus oli hyvin selkeä: Lisää liksaa perkele! Mitäpä siihen olisi lisättävää.

Markku Nieminen
pääluottamusmies

Puhelinmyyntiä terveydenhoidosta

- Oliko puhelimesta Hannu?
- Kyllä on.
- Sairaus- ja terveysyhtiö Oy:stä päivää.
- Päivää vaan.
- Meillä olisi teille nyt erikoistarjous.
- Jaaha.
- Tulemalla meidän asiakkaaksi saat meiltä jotain ainutlaatuista.
- No, mitähän se on?
- Tarjoamme uusille asiakkaille kolme sydänleikkausta kahden hinnalla. Mitäs sanotte, eikö kuullosta hyvältä?
- Juu, mutta mitä se pitää sisällään?
- Läppien korjausta ja vaihtoa.
- Ei sydämensiirtoa tai ohitusleikkausta ja pallolaajennusta, vai?
- Ei, mutta jos liittyt kantapääasiakkaaksi, niin saat toki huomattavasti edullisemmin kyseiset toimenpiteet.
- Mikä sellainen kantapääasiakas on?
- Liittymisen ehtona on, että pystyy kävelemään meille ja vuoden asiakkuuden jälkeen pääsee nauttimaan bonuseduista.
- Ja miten se toimii ja kuinka edullista mahtaa olla?
- Sinulle kertyy bonuksia aina kun käyt meidän toimipisteissä veri- tai pissakokeissa jne. Jokaisesta veritankkauksesta kerrytät bonuksia ja saat 1,5 prosentin alennuksen heti tankatessasi. Bonuskortilla saat myös muita oheistuotteita edullisesti kuten laastareita, sideharsoa ja pal-

jon muuta.
- Oho, no johan on edullista.
- Niin ja bonuksiasi voitte hyödyntää sydän- tai ohitusleikkauksen yhteydessä, jossa verta kuluu paljon.
- Tiää häntä, jos kuitenkin katson muita tarjouksia.
- Teillähän on sydämentahdistin.
- Niin on.
- Jospa kuule vaihtaisimme sen. Saatte sen todella shokkitarjouksella.
- Kun Taysista sain ilmaiseksi ja toimii vielä vuosia.
- Mutta yrityksemme on osana isoa lehtitaloa ja voimme tarjota teille tahdistimen vaihdon yhteydessä kolmen kuukauden lehdet, sisustus-, urheilu- ja kalastus- sekä autolehden vain 7 eurolla. Kaupan päälle saatte selkäreun, kaulakorun, lyijykynän ja termospullon. Mitäs sanotte, pannaako heti tulemaan?
- No, katotaan nyt vielä. Odotan tuossa juuri paikallislehteä ja katson onko Kihniön terveyskeskuksella tällä viikolla tarjouksia.
- Eikö nyt kuitenkin?
- Ei nyt, palataan asiaan ja katsotaan, miten tuo veren maailmanmarkkinahinta näyttää laskevan, että vaikuttaako se muiden hintoihin. Ja sitä paitsi, kilpailijanne lupasi kahden viikon takuun polvileikkauksesta.
- Kuulemiini!

Hannu Tiainen

Sote-ilveily lopetettava!

Hyvinvointivaltion keskeisin kulmakivi on julkinen sosiaali- ja terveydenhoitojärjestelmä. Perustuslakimme mukaan terveystoimi on yhteiskunnan vastuulla. Olimme jo niin pitkällä, että terveyskeskumaksut oli poistettu. Uusliberalismin rantauduttua Suomeen 1980-luvun loppuilla tätä peruskiveä on yritetty monin tavoin kange- ta. Joulukuussa 1991 ulkoministeriön valtiosihteeri Martti Ahtisaar- en johdolla laadittu salainen selvitys toteaa: ”Valtiontaloudelle EY- jäsenyys aiheuttaisi myös suuria rahoitusongelmia. Rajojen avau- tuminen merkitsisi tulli- ja valmisteverotuottojen tuntuva vähentymistä. Valtion tulot laskisivat 17-20 miljardia mk/v. Tämä aiheuttaisi suuria paineita valtion- ja kuntataloudelle. Esille nousisi myös sosiaaliturv- an rahoittaminen omavastuuperiaatteella.”

Vappuna muistutettiin soten vahingollisuudesta tulevaisuudelle.

Kolonialismista globalisaa- tioon

Maailma oli jaettu siirtomaavalt- ojen kesken ja 2. maailmansodan jäl- keen se on purkautumassa. Markki- na-alueet on jaettu suuryritysten kes- ken - öljystä käydään vielä sotia. Kauppa- ja investointisopimusten avulla tehdään markkinoiden uus- jakoa.

Toinen suurpääoman tavoite on ryöstää julkiselta vallalta tu- ottavimmat alat – sote-, vesi- ja energiahuolto jne. On arveltu, että jos SOS-yksityistämishanke onnis- tuisi, sote-toimi olisi liikevaihdoltaan teknologia- ja metsäteollisuuden kokoinen teollisuudenala ja työn- tekijämäärältään niitä suurempi.

Suomen terveydenhoitoa ihaillaan maailmalla

Terveydenhoitoamme pidetään mailmalla esikuvana. Meillä käy- dään ottamassa oppia toimivasta ja taloudellisesta terveydenhoidos- ta Health Consumer Powerhousen vertailun mukaan Suomi kuuluu nii- den 4 maan joukkoon, jotka ”ovat inspiraation lähde muillekin”. Suomi

on Euroopan 8. paras maa vain pie- nellä erolla parhaisiin. Suomen ter- veysmenot asukasta kohden ovat n. 3 800 €. Ruotsissa ne ovat yli 5 000 \$.ja muissa kärkipään maissa 6 000– 7 000 \$. Suomessa 20 000 – 40 000 asukkaan kunnat tuottavat palvelut tehokkaimmin. Ruotsissa luku oli 30 000 – 50 000. Näistä tosiasiois- ta vaetaan.

Jättisuuret alueet ja yksi- tyistäminen kaatavat sote- hankkeen

Hallitus on syksystä 2015 lähtien ra- kentanut sote-malliaan. Hallituskrii- sin alla syntynyt ratkaisu yhdistäi- si kaksi keskenään eri suuntaan so- jottavaa tavoitetta: keskustan maa- kuntahallinto ja kokoomuksen hi- mon yksityistää julkisia palveluja.

Sipilän sote-uudistusmallin kaltaista luomusta ei ole käytössä missään. Kyseessä on ehkä koko Länsi-Euroopan suurin reformi. 200 000 työntekijää saa uuden työnan- tajan, kymmeniä milardeja valuu toisiin taskuihin ja lähes 6 miljoon- aa asiakasta vaihtaa terveyskeskus- taan. Sitä pidetään itsenäisyyden ajan suurimpana reformina. Raimo

Sailas katsoo, että torpparireformi 1918 oli vielä merkittävämpi.

On tarkoitus avata samanai- kaisesti julkinen terveydenhoito ja sosiaalipalvelut markkinoille kaikkien kiinnostuneiden yritys- ten tavoiteltavaksi. Sote- yritykset odottavat noin 8 miljardin euron liikevaihtoa itselleen. Sipilän mallis- sa kunnilta kielletään sote-palvelu- jen tarjoaminen. Vastaavasti kuntien pitää yhtiöittää palvelunsa ja laittaa ne kilpailemaan markkinoilla.

Suomen hevonen viisaam- pi kuin hosuhallitus

Toimeentulotuen siirto Kelalle on varoittava esimerkki, miten uudis- tukset voivat mennä pieleen. Tule- van maakuntahallinnon perustami- nen ja uuden hallintokulttuurin luo- minen on iso muutos.

Ratkaisevassa asemassa on nyt kokoomus. Jotta näin valtaisa kokonaisuus mitenkään järkevästi voitaisiin viedä eteenpäin, täytyisi kertarysäysajattelusta luopua ja voi- maantuloa porrastaa. Silloin murtuu maakuntamallin ja soten kytkös.

Uudistetut lakiesitykset aio- taan hyväksyä syksyllä. Esitykset ovat ristiriidassa perustuslain kans- sa, mikä tiedettiin jo lakiesityksiä annettaessa. Olen valmis lyömään munkkikahvit Sipilän kanssa vetoa, ettei onnistu. Kun Suomen hevonen vetää kärrynsä päin mäntyä, se osaa peruuttaa ja siirtyä tielle päin. Hosu- hallitus vetää raivokkasti eteenpäin kunnes aisa katkee ja kärry kaatuu.

Yksityistäminen olisi sote- huollon katastrofi

Suomessa on tänään sote-toimen valinnanvapaus. Voimme men- nä mihin tahansa julkiseen tervy- skeskukseen tai yksityisille lääkäri- asemille. **Sote-uudistuksen tavoit- teiksi** asetettiin kustannusten kas- vun hillitseminen, terveyserojen ka- ventaminen ja saumattomien hoito- ketjujen turvaaminen. Yksityistämis- malli kuitenkin iskee näitä tavoittei- ta korville. Se pirstoo palveluketju- ja ja vaarantaa sote-uudistuksen al- kuperäiset integraatitavoitteet. Se lisäksi kustannuksia. Yksityistämi- nen ei ratkaise ongelmia, vaan rik- koo toimivia rakenteita. SOS-malli ei tuo lisää lääkäreitä, hoitajia, labora- torioita eikä palveluita. Se vain ha-

jottaa niitä maakuntien keskuksissa ja tuhoaa niitä maakunnista.

SOS-touhu on nurinkuri- ta: palveluita uudistetaan yksityis- tämisen, ei niiden saatavuuden tai tasavertaisuuden ehdoilla. Vihre- iden mielestä ensin tulisi taata sau- mattomat hoitoketjut ja yhdistää sitten palveluiden rahoitus.

Hallituksen sote-mallissa on useita ongelmia. Valtiovarainmin- isteriön raportin mukaan valinnan- vapauslainsäädännöstä voi seurata merkittävä kustannusten kasvu, jos yksityiset tuottajat pääsevät valiko- maan terveitä asiakkaita tai potilai- ta lähetetään liian herkästi julkiseen jatkohoitoon. Tämä on ristiriidassa esitykseen sisältyvän kolmen mil- jardin säästötarpeen kanssa. Kustan- nusten kasvaminen uhkaa nostaa jo ennestään suuria asiakkaiden palve- lumaksuja.

Perusterveydenhoito ja sosia- alipalvelut on järkevää säilyt- tää kunnilla, joilla on verotusoike- us. Asiakkaan valinnanvapautta ke- hitetään. Julkisen sote-toimen pak- koyhtiöittäminen rajoittaisi valin- nanvapautta, lisäksi kustannuksia ja heikentäisi palveluja. Raha seuraa potilasta -linjauksella julkinen sek- tori pannaan kilpailemaan asiakkais- ta monikansallisten terveysyritysten kanssa. Jotta ihmiset tietävät, mitä ollaan tekemässä, pitää puhua avoi- mestä siitä, mihin haluamme ohjata yhteiset verovaramme.

Sote kaappaus kääntyy maakuntauudistukseksi

Suuri sote-uudistus on kääntynyt hallituksen poliittisen kädenvään- nön seurauksena valtavaksi maa- kuntauudistukseksi. Pitäisi men- nä kansanterveys edellä, mutta kii- vetään perse edellä puuhun. Hul- luuden huipuksi hallitus antaa 100 miljoonaa valinnanvapauden ”maakuntapilotteihin” vaikka SOS- uudistusta tuskin koskaan toteu- tetaan. Resurssista on pula. Terve- denhoidossa on toki ongelmia ja ne olisi hyvä ratkaista. Hosuhallitus saa

aikaan vain suttu ja sekunda.

SOS-sotesta uhka terveys- turvalle

5 päivän ajan perehtyneet kansain- väliset asiantuntijat pitävät suoma- laisten virkamiesten yhteistyötä terveysuhkiin varautumisessa toi- mivana. He suorastaan kadehtivat Suomen tilannetta ja ovat huolis- saan sote-uudistuksen vaikutuksis- ta. Ruotsissa terveydenhuollon uu- distus on aiheuttanut ongelmia ter- veysturvallisuuden hoidossa.

Vastuu perustason toimista tar- tuntatautien ehkäisyssä on kunta- tasolla. Tieto epidemioista tulee vi- ranomaisille terveyskeskuksista, ter- veysasemilta, lääkäriasemilta ja la- boratorioista.

Ruotsi käyttää sote-huoltoon huomattavasti enemmän varoja kuin Suomi. Mieli- pidemittauksissa ruotsalaiset eivät halua, että verova- roilla tehdään voittoa, joka vieläpä viedään veroparatiiseihin. Käynnissä onkin selvitys siitä, miten mark- kinoiden ylivaltaa voitaisiin hillitä. Myös laadun ja vaikuttavuuden mit- taaminen on ongelmallista.

Vastarinta nousee

Eduskunnan oppositiopuolueet kri- tisoivat yksityistämiskiimaa, mutta jättäalueiden turmiollisuutta ei vie- lä ole tajuttu. Kaikista ryhmistä on kuulunut varoittavia ääniä. Kunta- liitossa pidetään yksimielisesti SOS- kekkulointia harkitsemattomana. Jopa Helsingin pormestari Jan Va- paavuori pitää maakuntauudistus- ta huonoimpana uudistuksena ai- koihin ja varoittelee soten suden- kuopista – ”markkinamekanismi- ni ei pidä suhtautua sinisilmäisesti..” Näyttää siltä, että v. 2019 alkaes- sa edessä on suuri kaaos, jos halli- tus pitää jääräpäisesti mallistaan kiinni. Asiantuntijoiden kritiikki on kiihtynyt sitä myötä, mitä pidem- mälle on kuljettu. Professorit epäi- levät ja Kuntaliitto antoi yksimiel- sesti murskaavan arvion. Arvosteli- joiden joukkoon liittyi KHO.

Juhani Tanski

Hallituskritisi –farssi monessa näytöksessä

3.6.17 useissa lehdissä julkaistiin Län- nen median (LM) juttu ”Halli- tuksesta suunnitelma Halla-ahon voiton varalle: soini- laiset muodos- taisivat oman eduskuntaryhmän”. Sen mukaan kokoomus ei suostu hallitusyhteistyöhön Halla-ahon johtaman puolueen kanssa. Suo- men hallituksessa on keskusteltu siitä, että soini- lais-terholainen enemmistö muodostaisi noin 20 kansanedustajan ryhmän, joka jat- kaisi hallituksessa. Sipilän hallituksella olisi anakin 106 edustajan tuki. Myös PS kansanedustaja Kaj Turunen kertoi 6.6.17 Demokraat- ti-lehdessä ryhmän hajoavan, jos Halla-ahosta tulee puoluejohtaja.

Kolmen puolueen hallituksen tila- le tuli kahden puolueen ja ottopoi- kien hallitus. Soinin määräitelmän mukaan ottopojat voivat rekiste- röityä ”Takiaispuolue rp:ksi”. Persut ovat äänestäjiensä pettäjiä: Hal- la-aho vannoi ja vakuutti, että he noudattavat hallitusohjelmaa, Ot- topojat ovat kaksinkertaisia pettu- reita: ensin he pettivät äänestäjän- sä, sitten puolueensa. Käytännös- sä he ovat hallituksen äänettämiä yhtiömiehiä - he eivät voi mennä oppositioon eivätkä ennenaikai- siin vaaleihin.

Persujen ja takiaispuo- lueen koiratappelu vie hallituk- sen kannatuksen alle nykyisen- kin kannatuksen.Tappelun takia hallituksen mahdollisuudet saa- da mielelön sote- ja maakunta- uudistus läpi on entistä mahdot- tomampi. Soinilaisten ottopoi- kien ohjaaminen käy kuin heinä- teko. Nämä eivät voi mennä op- positioon persujen rinnalle eivät-

kä uusiin vaaleihin, koska Soinin- Terhon Takiaispuolueen taru lop- pui siihen.

Maltan tuskin odottaa Sipi- län tiedonantoäänestystä. Per- sut kannattavat Sipilän hallituk- sen ohjelmaa, mutta äänestänevät Sipilän-Orpon ottopoikahallitusta vastaan !

Hesarin politiikan ja talou- den toimituksen esimies Piia Elonen arvioi 10.6.-17, että kokoo- mus olisi ehkä ollut valmis hallituk- sen eroon: ”Kokoomuksen tärkein voitto sotessa ja maakuntauudis- tuksessa oli valinnanvapaus, joka on päättynyt vakaviin ongelmiin perustuslakivaliokunnassa. Mitä jos valinnanvapausuudistus uh- kaa epäonnistua – taas?” Ilmeises- ti Sipilä siis runttasi ottopoikahal- lituksen pystyyn Soinin avustuk- sella.

Juhani Tanski

Pöyristyttävä Pelastakaa lapset-keräys

Eilen ennen puoli yhdeksän uutisia tuli televisiosta mainos, jossa halutaan kansalaisilta kerätä 10 euroa, jotta köyhien lapset saisi- vat lukion kirjoja. Tähänkö on tultu suomalaisessa yhteiskunnassa? Toisaalta väärin sanoa, että on tultu, vaan on palattu aikaan ennen ns. hyvinvointivaltiota – luokkayhteiskuntaan. Toki luokkayhteis- kunta oli myös tuolloin, mutta lievemmassä muodossa, kiitos voi- makkaan työväenliikkeen.

Kuinka ollakaan mainoksen jälkeen alkaneissa uutisissa kerrottiin, kuin- ka hallituksen junailema kilpailu- kykysopimus leikkaa julkisen alan työntekijöiden lomarahoja 30 pro- senttia. Jutussa haastateltu työntekijä sanoi asian suoraan, leikkauk- set ovat perseestä.

Käsittämätöntä kuinka lam- masmaisesti ammattiyhdistyslii- ke antautui hallituksen pakkola- kien uhkailujen edessä? Suomalai- nen työväki ei voi enää luottaa edes omiin järjestöihinsä. Ammattiyhdis- tysliike porvarihallituksen mukana

lyö ”kilpailukykyyn” vedoten työn raskaan raatajia ja vähäväkistä kan- saa polvilleen.

Pöyristyttävää on yrittää kerä- tä rahaa koulun käynnin mahdol- listamiseen köyhien lapsille, kun ensin on leikattu ja kurjistettu mo- nin eri tavoin heidän elämänsä hal- lituksen toimesta. Hyväosaisten ha- lutaan alkavan jakaa almuja ja teke- vän hyväntekeväisyyttä köyhien hy- väksi. Voi perkele sentään, että keh- taavatkin.

Edellinen hallitus leikkasi

Kuinka kauan työläisten, pienituloisten ja vähäväkisen kansan ”teurastus” jatkuu, en- nen kuin pinna katkeaa – sitä tässä ihmettelen. Se miksi olemme täs- sä tilanteessa, kertoo suomalaisen ja eurooppalaisen työväenliikkeen syvästä alennustilasta. Nyt jos kos- kaan työväenliikkeellä on ”pikapä- laverin” paikka, jossa kysytään mi- tä ja keitä varten se on olemassa?

Punainen leka

Valinnanvapaus on merkillinen tapaus

Jokainen voi itse valita, mistä hakee sote-palvelunsa, vaikkei niitä olisikaan tyrkyllä omalla asuinalueella. Tämä valinnanvapaus on risiiritainen tapaus. Monikanavaisen rahoituksen yksinkertaistamisen jälkeen kunnat eivät voi toimia omistajina sote-tuotantoyhtiöissä. Tämä valinnanvapaus on yksityissektoria suosiva tapaus. Hallitus ei halua estää firmojen ehtaa kullannvuolentaa, sairaan täytyy kestää niiden valitessa asiakkaitaan. Tämä valinnanvapaus on köyhiä syrjivä tapaus.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Sote-kaappauksella sanotaan saatavan 3 miljardin säästöt. Jokainen tietää, että tämä säästö on pois palveluista ja loppukädessä laadusta ja kaikkien meidän toimeentulostamme. Samaa säästöpolitiikkaa harjoittaa KELA kilpailuttaessaan vammaisten tulkkauspalveluja, joka vaarantaa mm. tulkkauspalvelujen saatavuuden ja tekee viittomakielen tulkeista työttömiä. Viime kädessä tämä johtaa alan yksityistämiseen ja palvelujen kallistumiseen. Alan väki luovutti KELA:lle 2.6. adressin, jossa vaadittiin kilpailutuksen välitöntä keskeyttämistä.

Ylikansallisten sote-palvelujen tuottaja voi itse päättää, minne veronsa maksaa. Tämä valinnanvapaus on verovarja nielevä tapaus. Ylikansallisten sote-palvelujen käyttäjä ei voi itse päättää, minne hän veronsa maksaa. Tämä valinnanvapaus on eriarvoistava tapaus.

Kuinka asiakas voi valita julkisen, yksityisen tai kolmannen sektorin tuottajan väliltä, jos palvelut keskittyvät kilpailutuksen myötä sijoittajien yksityisiin käsiin? Nykyinen monituottajamalli surkas-

tuu monotuottajamalliksi.

Valinnanvapauden tavoitteena on sote-palveluiden yksityistäminen

Lakiehdotuksen mukaan asiakkaan vähintään puoleksi vuodeksi kerrallaan valitsema asiointipaikka olisi järjestelmään erikseen hyväksytty väestövastuinen sosiaali- ja terveyskeskus. Tämä voisi olla julkisen, yksityisen tai kolmannen sektorin toimijan ylläpitämä.

Pahimmassa tapauksessa so-

siaalityöstä, sosiaalisesta ohjauksesta ja kuntoutuksesta, perhetyöstä, kasvatus- ja perheneuvonnasta, päihde- ja mielenterveystyöstä, yleislääkärin vastaanotosta, terveyden- ja sairaanhoitajan itsenäisestä vastaanotosta, lasten- ja äitiysneuvoloista tulisi yksityistä liiketoimintaa. Tämä tarkoittaisi sitä, että aikaisemmin viranomaisille uskotuja hallintotehtäviä voidaan luovuttaa perustuslakia muuttamalla myös yksityisten tahojen käsiin.

Mehiläinen, Attendo ja Espero Care

Sairaanhoitaja-lehden mukaan Mehiläinen omisti v. 2016 sairaaloiden, lääkärikeskusten, terveysasemien ja ulkoistettujen terveysasemien lisäksi 112 asumispalveluyksikköä, joista 63 ikääntyneille, 40 mielen-terveyskuntoutujille ja yhdeksän vammaisille. Mehiläisen palveluksessa työskenteli yli 11 000 työntekijää. Sananvaltaa Mehiläisessä käyttivät saksalainen sijoitusyhtiö Triton ja yhdysvaltalainen sijoitusyhtiö KKR. Alan toiseksi suurin yritys oli tuolloin Attendo. Sen mahti-omistajana toimi ruotsalainen pääomasijoitusyhtiö (68 %) Nordstjärnan. Attendolla oli 140 hoiva- ja palvelukotia ympäri Suomea. Se työllisti 7 750 työntekijää. Kolmanneksi sijoittui Espero Care, jonka palveluksessa työskenteli 4 000 työntekijää. Sen hoivayksiköissä oli 3 500 asukaspaikkaa. Sen osake-enemmistö kuului brittiläiselle Intermediate Capital Groupille. Kansainvälisillä suuryhtiöillä ei ole tapana maksaa veroja kohdemaassaan.

Matti Laitinen
9.5.2017

Ranska näyttää mallia

Sosialistileiriä hajottaa heikko ideologia ja suuret egot

Ranskassa juuri pidetyt parlamenttivaalit ratkaisevat, kuinka kestävä Emmanuel Macronin voitto keväisissä presidentinvaaleissa lopulta oli. Macron napsi ministereitä hallitukseensa niin vasemmalta kuin oikealta. Pankkiiri Macronin keskiluokkaisen Eteenpäin-kansanliikkeen ennustetaan saavan parlamenttivaaleissa kansalliskokouksen 577 paikasta enemmistön. Se merkitsee vaikeuksia perinteiselle kahtiajaolle oikeistoon ja vasemmistoon. Keskustan levittäytyessä elintila kapenee niin porvareilta kuin sosialisteilta. Tilannetta ei helpota sekään, että Marine Le Penin johtama Kansallinen Rintama on noussut Ranskan suurimmaksi työväenpuolueeksi. Työläiset ovat siirtyneet äärioikeistoon. Puoluekenttä on myller-ryksessä Ranskassa.

Kuva: Leena Hietanen

Vasemmistolla oli Ranskassa liian monta presidenttiehdokasta.

Vasemmisto katoaa

Itä-Euroopan antikommunistinen agenda on ollut tuhoisa läntisen Euroopan demokratialle. Se on heikentänyt erityisesti vasemmistoa hävittäen lähes tyystin perinteiset kommunistipuolueet. Neuvostoliiton hajomisen jälkeen sosialidemokraattiset puolueet liittoutuivat USA:n

demokraattipuolueen kanssa vieden ne sotiin Libyaan ja Syyriaan yhdessä amerikkalaisten ja Naton kanssa. Tämä on ollut erityisen tuhoisaa Ranskan sosialisteille ja presidentti François Hollandelle.

Ranskassa presidentinvaaleissa kommunistit kykenivät asettamaan kaksi ehdokasta. Sirppi ja vasara-symboliikalla varustettu

kommunistisen puolueen ehdokas Nathalie Arthaud sai hädin tuskin kerättyä vaaditut 500 kannattajaa. Fordin autotehtaan työntekijä, ay-aktivisti Philippe Poutou puolestaan julistautui antikapitalistien edustajaksi. Kummankaan äänisaalis ei ensimmäisellä kierroksella vakuuttanut. Arthaud sai 0,64 % äänistä (232,384 ääntä) ja Poutou 1,09 % (394,505 ääntä).

Vasemmiston ehdokkaaksi nousi lopulta trotskilaiseksi julistautunut Jean-Luc Melanchon. Hän perusti presidentinvaaleja varten oman kansanliikkeen Alistumaton Ranska. Melanchon menestyi lopullisissa tuloksissa paremmin kuin sosialistien edustaja Benoît Hamon. Hän sai ensimmäisen kierroksen äänistä 19,58 % (7 059 951 ääntä).

Ehdokkaista ei puutetta

Ranskan vasemmistolla ei ole puutetta ehdokkaista, mutta sitäkin enemmän puutetta yhteistyökyyvystä ja ideologiasta. Melanchonin kansanliikkeellä ei ole puolueorganisaatiota. Parlamenttivaaleissa hän tuskin kykenee hyödyntämään suosiotaan samassa määrin kuin sosialistit, joilla ei ole kannatusta, mutta on organisaatio. Työläisten edustajana parhaiten tulee menestymään Kansallinen Rintama, jota Ranskan vasemmisto inhoaa. Sillä on sekä sanomaa, että vakiintunut puolueorganisaatio.

Leena Hietanen

Oikea osoite

Sodan valmistelusta huolestuneet ihmiset kävivät Rovaniemellä osoittamassa mieltä lentosotaharjoituksia vastaan. Toiminta on oikea, mutta paikka väärä. Siellä ei tehdä päätöksiä. Ainoastaan mielenosoittajien tärykalvot ovat vaarassa.

Oikea kohde mielenosoitukselle on Suomen hallitus ja sen luottamusta nauttiva eduskunta. On käytävä kansanedustajien kimppuun. He ovat vastuussa siitä, että vieraat valtiot käyttävät Suomen aluetta näyttääkseen sotilasmahtiaan meidän rajanaapuriamme kohtaan. Viime eduskuntavaalien edellä Demareiden ja Kepun ehdokkaat julistivat, että Suomi päättää itse vieraiden joukkojen tulosta Suomeen.

Naton isäntämaa USA päättää itse minne se tulee pullistelemaan mahtiaan. Meidän vaaleilla valitut edustajamme kumartelevat nöyränä isännän edessä. Vihreät ovat setänsä veljenpojan johdolla nostaneet kannatustaan. Puolueessa on vaikutusvaltainen kypäräsiipi. Puolue ei esiinny koskaan asevarustelua vastaan. Ei edes porojen ja villieläinten häiritseminen lisääntymisaikana haitannut niin kovin ympäristötietoista väkeä.

Demarit ja Kepu puhuvat turvallisuudesta kun tarkoittavat asevarustelua. Vasemmistoliiton johto on kovin vaitelias sodanvalmistelusta. Heitä kiinnostaa enemmän mahdollisuus päästä hallitukseen, kun Perussuomalaiset joutuvat paitsioon. Mielenosoitusten oikea kohde ovat nämä päättömät päättäjät.

Viljo Heikkinen
Lapinlahti

ACE17-sotaharjoitukset lisäävät jännitettä arktisella alueella

Suomen tulee pyrkiä omalta osaltaan vähentämään sotilaallisia jännitteitä arktisella alueella. Nato-maiden sotilaskoneiden, muun muassa USA:n B-52-pommikoneen, vierailu Lapissa on väärä signaali suurvaltojen lisääntyneeseen sotilaallisen aktiivisuuteen Suomen lähialueilla. Nato-yhteistyö ei luo lisäturvallisuutta, vaan paras vaihtoehto on sotilaallinen liittoutumattomuus ja Suomen pitämisen suurvaltojen vastakkainasettelun ulkopuolella. Pelkästään Suomen kohdistuva sotilaallinen uhka ei ole uskottava, emmekä Venäjän ydinohjuksia vastaan voisi myöskään suojautua.

Se, että sotaharjoitukset järjestetään keväällä porojen vasomis- ja lintujen pesimisaikaan, viestii välinpitämättömyydestä Suomea ja koko ihmiskuntaa uhkaavaa ympäristökatastrofia kohtaan. Kesäiseen kukoistukseen valmistautuva herkkä arktinen luonto on uhanalainen jo ilmastonmuutoksen vuoksi, eikä kaipaa lisärasitusta saastuttavan ja äänekkään sotaharjoituksen muodossa.

Suomen kannattaa keskittää voimavarojaan liennytyksen edistämiseen arktisella vyöhykkeellä. Maamme kaksivuotinen puheenjohtajuuskausi Arktisessa neuvostossa antaa tähän hyvän mahdollisuuden. Yhdysvallat ja Venäjä ovat mukana neuvoston toiminnassa, ja sen mukanaan tuomaa keskusteluyhteyttä tulee käyttää dialogiin ja arktista aluetta koskevien aseidenriisunta-aloitteiden luomiseen ja niiden edistämiseen.

Rauhanjärjestöt: Rauhankasvatusinstituutti, Rauhanpuolustajat, Tekniikka elämää palvelemaan TEP ym.

Macron on nuorten suosikki

Atlantin rannikolla La Rochellessa on perinteisesti äänestetty sosialisteja. Nuori lukiolaispoika Nino Salaün kertoo äänestysikäisten opiskelijatovereidensa äänten jakautuvan Emmanuel Macronin ja Jean-Luc Melanchonin kesken. "Macron on liberaalisosialistien ehdokas, kun taas intellektuellit äänestävät Melanchonia", hän sanoo.

Kuva: Leena Hietanen

Nino Salaün katsoo Macronin varmistavan Ranskan pysymisen EU:ssa.

Nino korostaa, että hänen sukupolvensa haluaa olla osa Euroopan Unionia. Koulussa opiskellaan EU:n kieliä, saksaa, espanjaa ja englantia. Nino opiskelee lisäksi venäjää. "Macron varmistaa, että Ranska jatkaa EU:n jäsenenä", Nino sanoo. Nino Salaün käy yksityiskoulua. Hänen äitinsä opettaa julkisessa koulussa yläasteella. Claire Salaün sanoo työläistäustaisten nuorten kääntyneen

kannattamaan Front Nationalea.

"Oppilaistani valtaosa kannattaa Le Peniä. He vaativat myös kuolemanrangaistuksen palauttamista", hän sanoo. Perheen isä Pascal Salaün on järkyttynyt Le Penin suosiosta. Hänelle Macron on selvä valinta. "Macron edustaa liberaaleja arvoja. Le Pen on fasis-ti", hän sanoo.

Leena Hietanen/
La Rochelle

Venezuelan perustuslakia säätävä kokous kokoontuu heinäkuussa 2017

Venezuelan bolivaarisen tasavallan presidentti Nicolas Maduro teki toukokuun lopussa 2017 aloitteen maansa perustuslakia säätävän kokouksen koolle kutsumiseksi. Kansallinen vaalineuvosto on ilmoittanut, että kansallisen perustuslakia säätävän kokouksen (ANC) jäsenen vaali järjestetään heinäkuun viimeisellä viikolla tulevina vuonna. Kokouksen saatua työnsä päätökseen noin vuoden sisällä pidetään kansanäänestys, jossa hyväksytään tai hylätään ANC:n perustuslakiin tekemät muutokset. Kokous kutsutaan koolle, jotta välttäisiin sisällissodalta, ratkaisemaan ristiriidat hallituksen ja parlamentin välillä sekä etsimään demokraattinen ratkaisu Venezuelan nykyiseen tilanteeseen. Perustuslakia säätävän kokouksen tavoitteina ovat yhteiskuntarauha, toimet dialogin saavuttamiseksi oikeisto-oppositio kanssa; sopimus, joka johtaa uudistettuun perustuslakiin; uusi talousmalli öljyteollisuuteen perustuvan mallin sijalle; nuorison aseman parantaminen; sosiaaliset missiot sekä muut näkökohdat, joita ei ole huomioitu maan nykyisessä perustuslaissa.

Imperialistipiirit kärjistävät tilannetta Venezuelassa. Toiminta tapahtuu kuten Chilessä ja Neuvostoliitossa. Valtion subventoimaa kulutustavaraa vedetään salakuljetukseen ja salakauppaan ja näin kiristetään tilannetta. Venezuelan suurlähetystön lehdistötilaisuus 9.6.2017

Venezuelan oikeisto-oppositio on uhonnut boikotoivansa vaalia, koska sen mielestä vaali on vain teko-syy presidentti Maduron pitämiseksi vallassa. Lähes samaan aikaan presidentti Maduro itse kuitenkin vahvisti, että presidentinvaali järjestetään v. 2018. Venezuelan bolivaarisen tasavallan nykyinen perustuslaki perustuu v. 1961 säädettyyn perustuslakiin. Tuolloin presidenttivaltaisen tasavallan päämiehenä toimi sosiaalidemokraatteja edustava (AD) Rómulo Ernesto Betancourt Bello.

Perustuslaki on yksi Venezuelan demokraattisen järjestelmän suojausta osallistumismuodoista, jonka suomin keinoin yhteiskunta voi tehdä joko osittaisia tai täydellisiä muutoksia tasavallan rakenteisiin. Perustuslain 347. artiklassa todetaan suoran demokratian harjoittamisesta: ”Alkuperäinen, perustuslaillinen valta kuuluu kansalle”. Tätä valtaa voidaan käyttää valtion muuttamiseksi, uuden laillisen järjestelmän luomiseksi ja/tai uuden perustuslain säätämiseksi. Perustuslaki on korkein laki ja oikeusjärjestyksen perusta. Kaikki julkista valtaa harjoittavat henkilöt ja elimet ovat perustuslain alaisia.

Nykyisessä vuoden 1999 perustuslaissa on yhteensä 350 artiklaa. Laki on luonteeltaan edistyskellinen ja yleisdemokraattinen. Sen painopisteinä ovat Venezuelan kansan oikeuksien ja hyvinvoinnin

puolustaminen sekä kansallisen itsenäisyyden ja itsemääräämisoikeuden vaaliminen. Se tunnustaa myös maan alkuperäisväestön yhteisomistuksen omaan maahansa. Valtio on varannut omalle kontolleen öljynjalostusteollisuuden ja muut luonnonvaroihin liittyvät operatiot, tavarat ja palvelut. Valtio suojellee ja tukee pientä ja keski suurta teollisuutta, osuuskuntia, säästökassoja, perhe- ja pienyrityksiä sekä kaikkea yhteisöjen kollektiivisissa omistuksessa olevaa työ- ja säästämistoimintaa voimistaakseen maan taloudellista kehitystä.

Perustuslain merkitys bolivaarisessa vallankumouksessa

Venezuelan perustuslaki on ollut keskeinen tekijä maan yhteiskunnallisessa muutoksessa v. 1999–2017. Se takaa yhä kaikille kansalaisille maksuttoman koulutuksen ja terveydenhuollon sekä perusturvan. Valtion harjoittama sosiaalipolitiikka on rahoitettu kansallistetun öljyteollisuuden tuottamilla tuloilla.

Hugo Chávezin virkakausi presidenttinä alkoi helmikuussa 1999. Saman vuoden maaliskuussa hän ilmoitti suunnitelmistaan uudistaa Venezuelan perustuslakia. Suunnitelma hyväksyttiin huhtikuussa järjestetyssä kansanäänestyksessä. Heinäkuussa kutsuttiin kokoon perustuslakia säätävä kokous.

Sen suuri enemmistö oli Chávezin kannattajia. Elokuun lopulla kokous hajotti vastaanhangoittelevan parlamentin. Chavistat saivat ajettua lävitse 40 muutosta perustuslakiin.

Uudistuksella muutettiin yksikamarinen parlamentti yksikamariseksi parlamentiksi, jossa on 165 jäsentä. Suoralla kansanäänestyksellä valittavan presidentin toimikausi piteni viidestä vuodesta kuuteen. Työpäivän pituudeksi määritettiin kahdeksan tuntia ja työviikon pituudeksi 44 tuntia. Äänestysvelvollisuus suotiin 18 vuotta täyttäneille kansalaisille.

Seuraavan kerran perustuslakia säätävä kokous kokoontui v. 2007 muuttaman maan perustuslakia. Tuolloin perustuslakiehdotusta puitiin 9 020 julkisessa tilaisuudessa. Sosialistisiin uudistuksiin pyrkinyt perustuslaki ei tullut kuitenkaan hyväksytyksi kansanäänestyksessä 2.12.2007. Venezuelassa 15.2.2009 pidetyssä perustuslakikansanäänestyksessä hyväksyttiin presidentti Hugo Chávezin virkakauden jatkaminen.

Vuonna 2010 Venezuelan kansalliskokous täydensi määräämismistönsä turvin perustuslakia kahdella uudella lailla; laki kansanvallasta sekä laki kansan- ja

julkisesta suunnittelusta. Nämä lait ovat osa viidestä kansanvallan laista, jotka tähtäävät valtion suunnittelurakenteisiin siirtymiseen ja päätöksentekoon ruohonjuuriorganisaatioiden tasolla. Lakien tarkoituksena on ollut edistää vallan hajauttamista, kollektiivista omistamista, itsehallintoa ja valtion liittoneuvoston asemaa suunnittelualueen. Lakien tavoitteena on suoda paikallisu-neuvostoille johtava asema maan julkishallinnossa ja korvata porvarillinen edustuksellinen demokratia osallistuvalla demokratialla. Porvarillinen hallintokoneisto korvataan ajallaan bolivaarisella neuvostojärjestelmällä.

Perustuslakia säätävä kokous

Kaikki kansalaiset sekä järjestäytyneet että järjestäytymättömät henkilöt, jotka kuuluvat johonkin yhteiskuntaluokkaan tai johonkin instituutioon voivat osallistua perustuslain säätämismenettelyyn. Vaalissa harjoitetaan osallistuvaa ja ennakoivaa demokratiaa, jossa itsenäiset ihmiset ratkaisevat rauhassa itse ongelmansa. He edustavat ANC:ssa kansalaisia eivät poliittisia puolueita. Puolueet voivat vaikuttaa tähän prosessiin vaalissa läpimenneiden ehdok-

kaidensa kautta.

Perustuslakia säätävä kokous on kansan valitsema, tilapäinen kollegiaalinen elin. Se on yhteiskunnan toimeenpano-, lainsäädäntö-, tuomio-, vaali- ja kansanvallan yläpuolella, kun muutetaan valtion rakenteita, kun luodaan uusi laillinen yhteiskuntajärjestelmä tai kun laaditaan uusi perustuslakiluonnos.

ANC:n yhteensä 364 jäsentä valitaan julkisesti suoralla ja salaisella vaalitavalla. Poikkeuksena tähän ovat alkuperäiskansat, joiden kahdeksan edustajaa valitaan heidän esi-isänsä tapojen ja käytäntöjen mukaisesti. Kullekin osavaltiolle on määritelty sen asukasluvun perusteella oma kiintiö perustuslakia säätävään kokoukseen. Heidän määränsä vaihtelee 2–30 edustajaan. Ehdokkaat voivat olla joko alueellisia ehdokkaita tai eri väestöryhmien ja yhteisöjen nimeäminä ehdokkaita. Näitä ovat mm. liiketoiminnan harjoittajien, talonpoikien ja kalastajien, vammaisten, opiskelijoiden, työläisten ja eläkeläisten sekä kommuunien ja yhteisöneuvostojen ehdokkaat. Alueellisia ehdokkaita äänestetään kansallisilla yleislistoilla. Muilla on omat listansa.

Kustakin maan vaaliipiiristä valitaan vain eniten ääniä saanut alueellinen ehdokas perustuslakia säätävään kokoukseen. Samoin menetellään eri väestöryhmien ehdokkaiden kohdalla. Kukin äänestäjä voi äänestää vain kerran ja ainoastaan yhtä ehdokasta. Ehdokkaan täytyy olla 18 vuotta täyttänyt ja syntyperältään venezuelalainen henkilö, joka on asunut viimeiset viisi vuotta nykyisessä asuinpaikassa. Vaalikelpoinen kansalainen voi hakeutua itsensä tai muiden toimesta ehdokkaaksi omaan ammattilliseen viiteryhmänsä tai alueelliselle listalle. Hänen pitää rekisteröityä kansallisen vaalineuvoston vaaliluettoon. Ehdokkuus edellyttää

Jatkuu sivulla 13

Venezuela pelkää vallankaappauksia

Maduro hakee apua Chavezin perustuslaillisesta edustajainkokouksesta

Venezuelan sisäpoliittinen kriisi on kärjistynyt niin, että presidentti Nicolas Maduro haluaa kutsua koolle perustuslaillisen edustajainkokouksen tekemään maalle uuden perustuslain. ”Poliittinen kriisi on voitettava ja sisällissota ja verenvuodatus estettävä”, Venezuelan Suomen suurlähettiläs Zulay C. Prieto de Rodriguez perustelee.

Vaalit perustuslaillisen edustajainkokouksen valitsemiseksi pidetään heinäkuussa. Maduron keino on äärimmäinen, sillä Chavezin luomaa perustuslaillista edustajainkokousta käytettiin Venezuelassa edelli-

sen kerran Hugo Chávezin noustessa valtaan vuonna 1999. Silloin kyseessä oli valtion uudelleen perustaminen. Nyt Maduro pyrkii perustuslaillista edustajainkokouksella ja perustuslain uudistamisella varmis-

tamaan bolivaarisen vallankumouksen pysyvyyden.

”**Oppositio mustamaalaa uudistusta.** Se on valinnut väkivallan ja valheet ja pohjustaa ulkoista väliintuloa”, Zulay Prieto jatkaa.

Sosialismin puolustaminen

Venezuelan suurlähetystö järjesti lehdistötilaisuuden suomalaiselle medialle osana virallista kampanjaa oikea länsimedian väitteitä Maduron diktatuurista ja perustuslain uudistuksesta. Maduron ajama perustuslaillinen edustajainkokous herättää ulkomailla epäilyksiä, koska se käyttää valtaa parlamentin ylitse. Parlamentti ei pysty mitätöimään edustajainkokouksen päätöksiä. Parlamentissa enemmistö on oppositiolla. Zulay Prieto katsoo, että perustuslaillisen edustajainkokouksen avulla pakotetaan oppositio keskustelemaan hallituksen kanssa.

”**Venezuela pitää palauttaa normaaliksi, käynnistää talous sekä varmistaa Chávezin perintö**”, hän jatkaa. Perustuslaillisessa edustajainkokouksessa on 545 paikkaa. Uusien lainlaajitusten tausta koostuu työläisistä, maanviljelijöistä, kalastajista, opiskelijoista, eläkeläisistä, yrittäjistä sekä vammaisista että alkuperäiskansoista. Jokainen kunta saa lisäksi oman edustajan edus-

tajainkokoukseen.

Suurlähettilään mukaan Venezuelassa oppositio ei ole koskaan hyväksynyt Maduron valtaan nousua, vaan on pyrkinyt väkivallan avulla lopettamaan bolivaarisen vallankumouksen. ”Sisäisesti olemme luottavaisia, mutta pelkäämme ulkomaista uhkaa. Brasiliassa tapahtui jo vallankaappaus. Amerikkalaisilla oli valmiina sotilaallisen intervention käsikirjoitus Allen-den syrjäyttämisessä Chilessä 1973”, Prieto huomauttaa.

Öljyn hinta toi talouskriisin, kun Venezuelan talous romahti öljyn

hinnan romahduksen myötä. Venezuelalla ulkomaan kauppaa on 95 prosenttisesti öljyn vientiä.

”**Tilannetta pahensi puoli vuotta kestänyt oppositio öljylakko**”, suurlähettiläs jatkaa. Hän muistuttaa, että Venezuelassa on maailman suurimmat raakaöljyvarannot, sen kaasuvarat ovat maailman viidenneksi suurimmat ja maassa on runsaat mineraalivarat.

”**Mellakoiden tarkoitus on vaihtaa maan hallitus** ja ottaa maan raaka-aineet omaan hallintaan”, suurlähettiläs summaa.

Leena Hietanen

Venezuelan asiainhoitaja Zulay Prieto de Rodriguez (vas.) ja tulkki Lionella Saiz-Sirainen (oik.) esittelivät Venezuelan perustuslain uudistusta lehdistötilaisuudessa kesäkuun alussa. ”Perustuslaillisen edustajainkokouksen päämääränä on pakottaa oppositio vuoropuheluun hallituksen kanssa.”

Venezuela on Ukrainan tiellä

Venezuelan oppositio koostuu kolmesta suuresta puolueesta, joilla on Yhdysvaltain tuki. Oppositiota tukee myös ulkomaila asuvat venezuelalaiset, jotka ovat järjestäneet hallituksen vastaisia mielenosoituksia sekä Madridissa että Pariisissa.

Kaikkein suurimman tuen Venezuelan oppositiolle antaa länsimedio, joiden uutisointia suurlähettiläs Zulay Prieto kutsuu sanoilla ”fake news”. Levottomuuksissa on kuollut yli 50 ihmistä ja loukkaantunut yli 1000 henkeä. Kapinoivia maakun-

tia on viisi maan 22 maakunnasta.

Presidentti Nicolas Maduroa ja Venezuelaa saattaa odottaa Ukrainan kohtalo. ”Radikaali äärioikeisto ei edusta demokratiaa”, suurlähettiläs muistuttaa. Perustuslain uudistuksella tavoitellaan suurlähettilään mukaan riippumattonta ulkopoliittikkaa ja kansojen itsensä määräämisoikeuden kunnioittamista. ”Sillä halutaan välttää sisällissota ja pakottaa oppositio keskustelemaan hallituksen kanssa”, hän sanoo.

Leena Hietanen

Poimintoja mediasta

Helsingin Sanomat ilmoittaa: ”Suora lähetys Ullanlinnanmäeltä kello 9. [...] Voit seurata vappupiknikkiä HSTV:n suorassa lähetyksessä kello 9-12 osoitteessa HS.fi.” [Näin HS häivyttää lukijoiltaan työväen Vapun aivan kuin Vappu olisi vain opiskelijoiden.] **HS 1.5.2017**

o o o

Kelan vastuulle siirretty toimeentulotuki on varoittava esimerkki, sosiaalityön yliopistonlehtori Harry Lunabba sanoo ja pelkää virheiden toistuvan. Tukipäätöksiin tarvittava asiantuntemus unohtettiin ja uudistusta pidettiin teknisenä. Tukea tarvitsevat jätettiin ilman sosiaalityöntekijän apua. [...] Sosiaalipolitiikan professorin Helena Blomberg-Kroll mukaan pohjoismainen tutkimus osoittaa, että sosiaalihuollon osittainen yksityistäminen ei lisää yhdenvertaisuutta. **Yliopisto 4/2017**

o o o

Helsingin yliopiston hallitukseen valittiin yliopiston ulkopuolisina jäseninä mm. kaupunginjohtaja Jussi Pajunen ja Ulkopoliittisen instituutin johtaja Teija Tiilikainen. [Oliko HY voinut valita huonommin?] **Yliopisto 4/2017**

o o o

Kliinisen [käytännöllisen sairaudenhoidon] tutkimuksen määrä on vähentynyt Suomessa, vaikka tarve olisi kasvussa. Yksi syy on valtion tekemä leikkaus erityisvaltion-osuuksiin, joiden turvin lääkärit saivat pitää tutkimusvapaita. **Yliopisto 4/2017**

o o o

Kahden viikon aikana 90 perulaista, melkein kaikki intiaaneja, oli vaihtanut uskontonsa kristinuskosta juutalaisuuteen rabbin käännästyksen tuloksena. [...] Niinpä 90 uutta juutalaissiirtolaista, jotka vielä kaksi kuukautta aikaisemmin olivat intiaaneja Perun syrjäseudulla, lennätettiin uskonnollisen kääntymisen jälkeen Limasta Ben Gurionin lentokentälle Israeliin ja sieltä suoraan Alon Shvut -nimiseen juutalaissiirtokuntaan miehitysle Länsirannalle. **Hannu Reime, Israel/Palestiina, Like 2011**

o o o

Meillä oli tänään pieni protesti Maailma kylässä -festivaalin paneelissa, joka käsitteli Ben & Jerry's'n sosiaalista vastuuta. B&J toimii Israelin siirtokunnissa, jotka kansainvälinen oikeus on todennut sotarikoksiksi. Yli 250 järjestöä on vedonnut B&J:iin että se lopettaisi siirtokunnissa toimimisen. **Syksy Räsänen, sähköposti 27.5.2017**

o o o

Kuluvana vuonna on noussut esiin kiista Juutalaisen kansallisrahas-ton, JNF:n oikeudesta osallistua Maailma kylässä tapahtumaan omalla standillaan. Luontojärjestönä itseään mainostavan JNF:n aktiviteetteihin kuuluu mm. metsien istuttaminen piilottamaan satojen palestiinalaisylien rauniot.

Parhaillaan JNF osallistuu Negevin autiomaan palestiinalaisten beduiinikylien hävittämiseen pusku-traktorein ja asukkaiden pakkosiirtämiseen, minkä jälkeen ’luonnon-isyttävä’ JNF istuttaa maille metsää israelilaisten käyttöön. **Ilona Junka, Arabikansojen ystävyyseura ry [lehti] 1/2017**

o o o

Tänä vuonna yli 1500 vankia aloitti

17.4 [palestiinalaisvankien päivä] avoimen nälkälakon vaatimalla mm: eristyssellien lakkauttamista, lääkehuoltoa sairaille vangeille, Ramlen sairaalan sulkemista huonon lääketarjonnan takia, hallinnollisen vangitsemisen [ilman oikeudenkäyntiä tai syyttä] (administratiivista detentia) lopettamista, yhteyksien sallimista omaisten kanssa, nais- ja lapsivankien ahdistelun lopettamista, lehtien ja muun kirjallisuuden saantia sekä opiskelun sallimista. **Kamal Aranki, Arabikansojen ystävyyseura ry [lehti] 1/2017**

o o o

Hallituksen alkuvuodesta Kelan hoidettavaksi antama toimeentulotuen uudistus on osoittautunut fiaskoksi. [...] ”Toimeentulotukien viivästyminen näkyy jo leipäjonoissa – **Heikki Hursti: En muista vastaavaa.” Yle 3.3.2017**

o o o

Vuoden pakolaisnainen 2017 –tunnustuksen myötä Bahar Mozaffari toivoo voivansa edistää entisestään sitä, että jokainen Suomeen muuttanut nainen löytäisi itsensä ja sisäisen voimansa. Voiman löytäminen voi olla helpompaa, kun sitä etsii yhdessä jonkun kanssa. Mozaffari itse sopeutui Suomeen ystävänsä Pirjon avustuksella. ”Pirjo ei yrittänyt leipoa minusta suomalaista. Hän auttoi minua suhtautumaan asioihin järkevästi. Ja opetti hän minut kiroilemaankin.” **Iso Nro 2/2017**

o o o

Mediatutkija Johanna Sumialan mielestä suomalaisuuden kertomukset vankistuvat muun muassa mediarituaaleissa, sellaisissa kuten Linnan juhlien kättelyjonon seuraaminen televisiosta. –Käsikirjoitus on eliitin luoma, toimittajat kuvailevat seremoniaalisesti tapahtumaa ja kansakunta kerääntyy vastaanottimien ääreen. Siinä tuotetaan suomalaisuuden kokemus. **Yliopisto 5/2017**

o o o

Sari Lehikoinen kirjoittaa otsikolla Sote, sosiaalipalvelut ja hankintalaki emeritusprofessorin Juhani Lehto alustuksesta. [...] esille marssivat voimalla kaupalliset markkinavoimat. Kuka kantaa vastuun, kysyi Lehto. Jos asiantuntijoita kuultaisiin, koko SOTEa ei tehtäisi tällä mallilla. **Uusi Invalidi 1/2017. www.tsil.fi/uusi-invalidi/**

o o o

Ison-Britannian Palestiinan-politiikan muotoiluun osallistunut Winston Churchill ilmaisi asian ytimekkäästi mandaattihallinnon ongelmia tutkineen Peelin komission edessä vuonna 1937: En ole sitä mieltä, että koirankopin koiralla on lopullinen oikeus koppiin, vaikka se olisikin maannut siellä pitkän aikaa. En myönnä sitä oikeutta.

En myönnä esimerkiksi, että suuri vääräys olisi tehty Amerikan punaisille intiaaneille tai Australian mustille. En myönnä, että näille kansoille olisi tehty väärää siinä, että vahvempi rotu, korkeamman luokan rotu, kokemuksesta viisaampi rotu, asian näin laittaakseen, on tullut ja ottanut heidän paikkansa. **Syksy Räsänen, Israelin apartheid, Into 2017**

Hannu Kautto

Seuraavaksi lähtee kaasuverkko

Onhan 15 prosenttia toki alhaisempi kuin Carunan taannoinen uhkaus ylisuuresta 40 prosentin kertakorotuksesta, mutta nykyseen matalaan inflaatioon ja hallituksen määräämään palkkojen nollakorotuskattoon nähden vuosittaiselle sähkön siirtohinnan korotukselle määritelty ”kohtuullisuus” tuntuu melkoisen tekopyhältä eleeltä kosiskella ja tyyntytellä sähkönkuluttajia.

EU määräsi aikanaan sähkön siirron ja myynnin irroitettavaksi eri toimijoiden toimialaksi. Tässä yhteydessä silloinen sähkön siirron valtioenemmistöinen suuryhtiö Fortum myi suurta väestön osaa palvelleen siirtoverkon kansainvälisille sijoittajille. Siitä ovat saaneet – ja saavat jatkossakin – kärsiä varsinkin ruuhkaisimman Suomen sähkön kuluttajat.

Hallitus antoi samassa yhteydessä toukokuussa eduskunnalle myös esityksen uudesta maakaasumarkkina- laista. Tämänkin esityksen takana on Euroopan Unionin vaatimus siitä, että kaasua samoin kuin sähköä myyvää ja siirrostavastaava taho pitää olla eri yhtiö. Maakaasua on Suomessa saanut tähän asti siirtää – käytännössä Venäjältä – ja myydä vain valtion omistama Casum. Kaasumarkkinat avataan EU:n vaatimuksesta kilpailulle 2020 vuoden alusta.

Maakaasua käytetään Suomessa suurelta osin voimalaitoksissa sähkön ja lämmön yhteis-

Pormestarin painajainen

Molemmat kiistat kytkeytyvät lainsäädäntöön, ensin mainittu perustuslakiin, maankäyttö- ja rakennuslakiin sekä pormestarin valtaoikeuksiin, jälkimmäinen vaatimattomasti esteellisyys- ja jääviyssäädösten rikkomisiin, päätöksenteon muodollisiin seikkoihin. Kun äänestäjille kyetään luomaan kuva, että kuntavaaleissa on kysymys ennen muuta pormestarin valinnasta ja moskeijan sijoittumisesta Helsingin Hana- saareen, voidaan puhua äänestäjien tiedollisesta vajeesta ja äänestäjien ohjailusta. Mikään laki ei kiellä ”demokraattista” ohjailua ja sanailua vaalien alla.

Perustuslakiimme kuuluu tasavertaisuuden ohessa uskonvapaus, joten tältä osin moskeijan tausta on kunnossa. Maankäyttö ja rakennuslaki edellyttävät voimalaitosalueen kaavallisen käyttötarkoituksen muuttamista, uutta asemakaavaa, jonka massoitukseen tulee soveltua kaupunkikuvaan. Kaupunkikuva olisi se seikka, johon moskeijaan nuivasti suhtautuvat olisivat voineet tarttua, mutta melkein naapurissa nousee Kalasataman pilvenpiirtäjä samojen kaavapäätäjien ”ansioista”, jotka eivät tunnetusti ole historiallista ja mittasuhteellista kaupunkikuvaa vaalineet. Lainsäädäntömme ei tunnista rahoituksen esteitä missään hankkeissa, jos kyseessä ei ole selkeä rahan pesu, jota tuskin tekee Bahrainin valtio?

Liikaa ”mutuilua” kunnallisessa päätöksenteossa

Uudesta asemakaavasta päättää viime kädessä valtuusto virkamies- ten ja lautakuntavalmistelun pohjalta, kunhan se täyttää maakunnalliset ja yleiskaavalliset ehdot. Pormestari-kin voi valtuuksineen esitel-

Hallitus antoi toukokuun alussa eduskunnalle lakiesityksen koskien sähkön siirtohintojen kertakorotuksia. Lakimuutoksella on tarkoitus asettaa korotuksille katto. Hallitus on viisaudessaan päättänyt kohtuullistamaan siirtoyhtiöiden voittoja, ja on nyt asettamassa tuon katon tasoksi 15 prosenttia korotusta vuodessa.

Kuva: Heikki Männikkö

Kansan äänen järjestöt esittävät, että Suomessa tarvitaan yksi yhteiskunnallinen energiayhtiö, joka hoitaa energian siirron ja myynnin. Se mitä tapahtui sähköverkolle, on tulossa myös kaasuverkolle, ellemmepian tee jotain. Kuvassa Vuosaaren voimala tuottaa energian kaasulla.

tuotannossa ja kiinteistöjen lämmityksessä. Lisäksi kaasua käyttää noin 30 000 helsinkiläistä kotitaloutta. Kaasu on käytössä myös monissa ravintoloissa Helsingissä. Uusi kaasun käyttömuoto on autoihin soveltuva liikennekaasu. Se on edullisin ja puhtain liikenteeseen soveltuva polttoaine. Kaasun siirtoverkko kattaa Imatran vastaanottoasemalta alkaen Kymenlaakson ja kattavasti Uudenmaan verkon pohjoisen haaran ulottuessa Tampereen

pohjoispuolelle.

Se, mitä ensi vuosikymmenellä kaasun siirtoverkolle ja kaasun hinnalle tapahtuu, on tulevan hallituksen päätösvallassa, mutta kaasuverkon yhtiöittämisen ja jakeluverkon myynnin mahdollistava laki säädetään nykyisen hallituksen toimesta.

Kaasukotitaloudet voivat vain pelätä pahinta.

Unto Nikula

Helsingin kuntavaaleissa nousi pormestarius ja ”suurmoskeija” merkittäviksi kysymyksiksi. Äänestäjät uskoivat siihen, että Jan Vapaavuori (kok) pormestarina voisi torpata moskeijahankkeen. Näinhän ei todellisuudessa ole ja tästä – äänestäjien ymmärryksestä – sukeutuneen tulevalle pormestarille pitkälinen painajainen kuten edeltäjälleen Jussi Pajuselle (kok) Malmin lentokentästä.

Kuva: Heikki Männikkö

Kuva on Helsingin Hermanninrannan ja Kalasataman alueelta, jonne rakennetaan asuntoja, liiketilaa, virastoja ym. Sinne on kaavailtu myös muslimeille suurta moskeijaa. Kokoomus sai Vapaavuoren avulla äänivyöryn, kun oletettiin hänen estävän moskeijahankkeen. Kirjoittaja arvelee tämän muodostuvan Vapaavuorelle painajaiseksi.

lä ja lausua käsittelyn kaikilla tasoilla, mutta henkilökohtaista päätösvaltaa asiaan hänellä ei ole. Pormestarin painajainen synkistyy kohti valtuuston päätöstä.

Vastaavanlainen tapaus sattui 1980-luvun Porvoon maalaiskunnassa, vaikka mittakaava oli vaatimattomampi, kun vietnamilaisperhe ei saanut lautakunnaltamme – äänestyspäätöksellä – lupaa rakentaa kenneliä. Lautakunta kävi paikalla ja totesi, että hanke parantaisi koirien ja naapureidenkin olosuhteita. Lautakuntaan levinnyt tieto, jonka mukaan vietnamilaiset syövät koiria, muutti kuitenkin mieltä. Silloisen rakennuslain kannalta epäolennainen seikka vaikutti päätöksen sisältöön, joka ei kuitenkaan asiakirjoihin kirjautunut vaan lain mukainen ”paikalle soveltumattomuus”. Asia tietojeni mukaan korjaantui valitusviran-

omaisessa.

Moskeijakysymyksessä on julkituotu lukuisa joukko ”koirien syöntejä”, epäolennaisuuksia lain kirjaimen ja hengen kannalta. Lain ongelma liittyy päättäjien henkilökohtaiseen vastuuseen ohi poliittisen vastuun, mitä on äänestäjille, lobbareille tai molemmille luvattu. Päätöksentekoa tulisi siivittää henkilökohtaisen sanktion pelko, jos valitusviranomainen voi osoittaa, että teko oli enemmän kuin tuottamuksellinen, tarkoituksellinen lain rikominen, ”rikollinen” tulkinta. Sanktion pelko säästäisi päättäjän monelta painajaiselta, toisi ryhtiä päätöksentekoon, poistaisi ”mutuilua” ja päätöksentekijöistä ”mutuilijoita”.

Hannu Ikonen

Liljendal

Vastavalkea ry. vpj.

HURJAVAUHTINEN ALAMÄKI

Jokainen itseään kunnioittava yritys pyrkii kaikin keinoin kasvattamaan työn tuottavuutta. Vaihdetaan vanhat koneet ja ohjelmistot nopeampiin. Jos kuluvana vuonna kuitenkin käy muutamana edellisen vuoden tapaan huonosti eikä kaluston uusiminen onnistu kunnolla, niin pannaan tekijöihin pikkasen lisää vauhtia ja vähennetään työntekijöitä 25 400 työvuoden verran. Se vähentäisi yritysten henkilöstökuluja ja tuottaisi yrityksille normaalin toiminnan voiton lisäksi 1,14 miljardia euroa.

Tilastoilla huijaaminen

Palkkatyöläisten kannalta onkin syytä pelätä, että pitkään jatkunut tuottavuuden heikko kasvu saa uutta vauhtia. Jos niin tapahtuu, työtunnit vähenevät ja työttömyys lisääntyy entisestään, palkat ja sivukulut supistuvat ja voitot kasvavat nopeammin. Itse asiassa tämä on kapitalismin kehityksen laki. Kapitalistinen järjestelmä on pitänyt huolen siitä, että talouden faktat salataan monimutkaisilla tilastoilla. Suurimmat huijaukset ovat bruttokansantuote, joka on noin puolet kokonaistuotannosta ja työvoimatutkimus, jonka tempuilla kaunistellaan todellisuutta, parannetaan työllisyyttä ja vähennetään työttömyyttä.

Työvoimatutkimuksen ensimmäisenä käyttöönottovuotena tilastoihin ilmestyi 246 miljoonaa haamutuntia. Työtunnit kasvoivat 6,9 %. Se vastasi noin 150 tuhatta työvuotta. Siitä saakka huijaus on jatkunut keskimäärin samalla tasolla. Haamutunnit laskevat työn tuottavuutta ja parantavat työllisyyttä. Näin kansantalouden onneton tila näyttää todellisuutta paremmalta.

Jostain syystä Valtiovarainministeriökin (VM) tunnustaa, että Suomi on tuomittu ainakin seuraavan viiden vuoden aikana hitaan kasvun maaksi. Itse asiassa vapaakau-

Hallitus on tehnyt monenlaisia kiky-temppuja, jotta yritysten henkilökulut supistuisivat ja työn tuottavuus kasvaisi. Kuten kaikki muistavat hallitus on vaatinut hurjaa 5 %:n tuottavuushyppyä. Hallituksella on hirmuinen hätä. Hätä syntyy, kun Suomen pankki esitti viimeisimmän arvionsa, että tänä vuonna bruttokansantuote kasvaa olemattomat 1,2 %. Jos kokonaistuotanto, joka sisältää kulutettujen varastojen uusimisen, kasvaa saman verran, se olisi 4,8 miljardia euroa. Tästä johtuen valtamedian torvet huutavat: talous kasvaa! Huutoon on ladattu suurta toivota herättävä sävy, vaikka siltä puuttuu sisältö. Todellisuus näyttääkin toisenlaiselta.

Kuva: Heikki Männikkö

Hallitus on hädissään kapitalistien ollessa tyytymättömiä voittojensa hitaaseen kasvuun. Siksi tehdään erilaisia kiky-temppuja mm. kansantalouden tilinpidon huijauksilla.

pan Suomi on tuomittu pysyvän hitaan kasvun maaksi. Kukaan ei uskalla ennustaa 1980-luvun tapaista vahvaa viiden prosentin keskimääräistä vuosikasvua. Vapaakaupan maailmassa ylikansallisilla suuryrityksillä on jatkuvasti kasvava rooli. Niiden ällistytävän suuret resurssit antavat mahdollisuuden monin eri tavoin raivata pienemmät kilpailijat pois alalta kuin alalta.

Koveneva kilpailu

Ylikansallisten suuryritysten kasvupyrkimysten seurauksena kilpailu jatkuvasti kovenee. Siksi yrityksiä koko ajan uhkaa menehtyminen. Tässä kilpailussa suomalaiset suuryritykset ovat pieniä maailman markkinoilla. Pysyäkseen elossa ne joutuvat tinkimään toimintamenoistaan entistä kovemmalla kädellä.

lä. Siinä leikissä tärkeimmäksi tehtäväksi muodostuu, halusivat tai eivät, työn tuottavuuden jatkuva kasvu ja työvoimakulujen alentaminen. Se, joka ei onnistu, hiipuu pois.

Nykykymien ja ylikansallisten suuryritysten ostot ja yhteenliittymiset merkitsevät pääomien keskittymistä. Yhä useammalla toimialalla tapahtuu ylikansallista monopolisoitumista. Tämän kehityksen vuoksi pienet kansantaloudet on tuomittu hitaaseen kasvuun. Tänään mikään ei puhu eikä kukaan uskalla ennustaa tulevaisuuden Suomelle vahvan kasvun aikaa.

Vuoteen 2050 mennessä keskimääräiseksi kasvuksi näyttää jäävän 1,0–1,3 % vuodessa. Lisäksi lähivuosien kokemuksista voi päätellä, että taantumien välit lyhentyvät ja niiden kaudet pitenevät. Jos

rohkeasti arvioi, niin seuraavan 35 vuoden aikana on kolme lyhyttä parin vuoden kohtuullista taantumaa. Lamakausien vuoksi kasvu olisi 14,7 %. Vuoden 2010 rahassa laskien tänä aikana talous kasvaisi 410 miljardiin euroon.

Automaatio

Digitalisaation ja automaation mahdollisuudet ovat rajattomat. Siksi yritysten on ylikansallisten jättimäisten yritysten paineen alla pakko panostaa tekniikkaan työn tuottavuuden parantamiseksi. Mutta sen lisäksi myös ihmisen fyysinen ja psyykinen työvauhti kovenee. Se johtaa väijäämättä ihmisten loppuun palamiseen ja työurien lyhenemiseen.

Työn tuottavuus kasvoi 1980-luvulla keskimäärin 4,6 % vuodessa. Sille tasolle ei enää päästä, joten turvatakseen voittonsa ylikansallisten suuryritysten ylituotannon paineessa henkilöstökulut on minimoitava. Mikäli, ja kuten näyttää, automaation ja työn vähenemisen pelossa tuottavuus kasvaa helpostikin 1,7 % vuodessa, joten edelleen 2010 rahassa 35 vuodessa työn tuottavuus kasvaisi 153 euroon tunnissa.

Tilastokeskus on arvioinut, että vuonna 2050 Suomessa olisi työikäisiä 3,52 miljoonaa. Heistä 2,85 miljoonaa on työvoimaa. Tosin vuonna 2007 Työministeriö arvioi, että luku voisi olla satatuhatta suurempi. Olkoon miten tahansa, tarjolla olisi joka tapauksessa 5 000 miljoonaa työtuntia. Mutta näillä tuotannon ja työn tuottavuuden määrillä niistä tarvittaisiin vain 2 676 miljoonaa tuntia, joten työttömyys olisi 2 324 miljoonaa tuntia ja työttömyysaste 46,5 %.

Työllisyys vähenee

Tuntuu kauhuskenaariolta, mutta parempaan ei löydy perusteita. Nyt jo tiedetään, että vuoden 2008 tuotannon tason saavuttamiseen kuluu vähintään kaksitoista vuotta. Tästä työllisyyden hurjavauhtisesta

alamäestä syntyy levottomuutta ja painetta yhteiskuntarauhaan, jota tuskin voi pelastaa valtamedian torvien huudolla: talous kasvaa!

Lienee sanomattakin selvää, että näin pitkän aikavälin ennuste ei toteudu sellaisenaan. Yhtäältä sekin lienee selvä, että kaikki merkit viittaavat jatkuvaan työn vähenemiseen ja työn ylitarjonnan, työttömyyden kasvuun. Toisaalta työllisyyden kehitys voi olla tässä ennakoitua parempi, mutta myös huonompi. Joka tapauksessa kapitalistinen talousjärjestelmä toimii niin, että vähäisellä työn määrällä pitää syntyä maksimaalinen lisäarvo. Siksi kaikki tehdään kapitalistien etu edellä.

Nykyajassa istuva hallitus on tehnyt monenlaisia kiky-temppuja nojautumalla kansantalouden tilinpidon huijauksiin. Hallitus on hädissään, kun kapitalistit ovat tyytymättömiä voittojensa hitaaseen kasvuun. Siksi kaikki torvet huutavat valhetta talouskasvusta. Se olisi totta vain, jos tuotanto kasvaisi tuottavuutta nopeammin. Silloin talous kasvaisi ihan oikein, työ lisääntyisi ja työttömyys vähenisi. Ne ajat ovat jo menneet. Jatkuvan työn vähenemisen ja turvaverkoista leikkaamisen seurauksena pinnan alla kyttee levottomuus, joka uhkaa yhteiskuntarauhaa. Yhteiskuntarauhan säilyttämiseksi hallitukset turvautuvat valheisiin.

Kapitalistinen talousjärjestelmä on tullut tiensä päähän. Ihmisten kiukku ja kapinahenki lisääntyvät siitä huolimatta, että kansa rämpiä syvällä opportunistismin suossa. Ihmiset yksissä tuumin luulevat, että nykyinen yksityiseen omistukseen perustuva tuotantotapa on ikuinen, vaikka se tuottaa kaikkialla maailmassa – ja kiihtyvällä vauhdilla! – työttömyyttä, pahoinvointia ja kurjuutta. Ihmiskunnan historiasta kuitenkin tiedetään, että kun joku järjestelmä on muuttunut kehityksen jarruksi, se on aina vaihdettu uuteen.

Kai Kontturi

Kuntavaaleistako Suomi nousuun?

Ei ole kuin muutama ripsenräpsämä kulunut Suomen kansalle jaetusta ilosanomasta. Kuntavaaleissa oli ehdolla n. 30000 henkilöä. Suomen kieli on rikas sanallinen kieli. Ehdokkaat ylittivät itsensä kehuksaan omaa erinomaisuuttaan. Rohkea, uskalias, toimeen tarttuva kansanhyväntekijä, monessa sopassa keitetty tavallisen ihmisen etujen ajaja jne. jne. jne.

Toreilla ja turuilla tarjottiin soppaa, soittoa ja makkaran grillausta. Muutama Matti Meikäläinen saattoi uskoa kaikkien tarjoilujen tulevan ehdokkaan rahamassista. Valitettavasti monen ehdokkaan makkarat olivat syöjän maksamia. Tarkoitin puoluetukea, jota jokainen veronmaksaja joutuu maksamaan, vaikka ei välittäisi politiikasta tuon tai vaallista.

Olen vastustanut puoluetukea alusta alkaen. Alussa ns. venenomalaiset kiroisivat puoluetuen alimpaan mahdolliseen paikkaan. Raha kuitenkin kelpasi rötösherajajille kuin muillekin. Tällä Jämsässä oli muutama hassu tapaus vaalien tiimoilta ja itse vaalitulosssakin oli harvinaista luettavaa. Paikallislehdessä oli isoja koko ehdokasporukan mainoksia. Persujen mainoksessa oli kuitenkin kolme henkilöä ilman kuvaa. Mikä oli syytä, sitä voi vain arvailla. Olisiko ulkonäkö rikkonut kameran, rahasta ei varmaankaan ollut puutetta.

Perussuomalaiset saavat melkoisen tukun euroja puoluetukea. Kaikki raha ei varmaankaan mene lepakotutkimukseen, vaan vaa-

likuluihinkin jää oiva summa. Entäpä jos nämä kolme olisi valittu valtuustoon – lisäksi, koska heille olisi pitänyt järjestää paikka sermin taakse valtuustosalin.

Vaalituloksessa Jämsässä hämmästytti kahden ehdokkaan nollatulos. Ehkä ehdokkaaksi pääsulle pitäisi olla edes lievät ennakkoehdot. Se ehkä hieman nostaisi poliitikkojen arvostusta, joka on nykyään siellä alimmalla portaalla.

Äänestysprosentti laskee samaa tahtia poliitikkojen arvostuksen kanssa. Kirjoituksen alussa esitettiin kysymykseen vastaan: ei Suomi nouse nykyisen hallituksen aikana. Siksi Sipilän hallituksesta pitäisi päästä pian eroon. Ei riitä, että hallitus on tyhmä, se on myös Suomelle vaarallinen. Naton kanssa leikitään sotaleikkijä tarkoituksena Venäjän valloitus. Onko tiedostettu Venäjän ilmoitus ennalta tehtävästä vastaiskusta? Suomen käyttäminen astinlautana Venäjää vastaan tehtävälle hyökkäykselle on enemmän kuin tyhmää.

Reino Welling
eläkeläinen Jämsänkosceltä

Miksi demareille ei löydy presidenttiehdokasta

Ollessani nuorena ensimmäisissä työpaikoissani törmäsin sosialidemokraatteihin. Silloin 50-luvulla tehtiin jo gallup-tutkimuksia. Kysyttiin mm., että minkä puolueen valitsisit oman puolueesi jälkeen seuraavaksi? Sosialidemokraatit ilmoittivat poikkeuksetta hyväksyvänsä kokoomuksen. Heidät samaistettiin silloin kokoomukseen eikä syyttä. Tämä rasite on seurannut demareita näihin päiviin saakka.

Ei omaa linjaa eikä omaa ehdokasta

Demarit ovat onnistuneet kahdesti salakuljettamaan työläisten presidentiksi patamustan porvarin, Koiviston ja Ahtisaaren (Manun ja Maran), jotka luotsasivat Suomen uusliberalismiin ja Natoon. Nykypoliittikka ja kaikki ongelmamme kytkeytyvät näiden presidenttien toimiin. Demarit hyväksyvät edelleen tämän politiikan. Miten kukaan voi suostua ehdokkaaksi, jos vaalitaistelussa ei ole esittää järkevää omaa linjaa, koska se vastaa täysin istuvan presidentin näkemyksiä?

Koiviston kytkennät ja esimerkki

Koivisto oli asevelidemari. Antikommunistisen asenteensa hän peri ”äidinmaidossa”. Työläistautastaan huolimatta ”hellahuone” koti oli uskonnollinen, jossa nou-

datettiin sen mukaisia tapoja ja kuria. Puuseppä isä Juho Koivisto oli saanut uskonnollisen herätyksen ja kuului suojeluskuntaan. Äiti Hymni Koivisto oli ompelija ja kanttorin tytär. Mauno palveli ensin vapaaehtoisena Itä-Karjalaan sijoitettussa sammuksyksikössä. Puoli vuotta kestäneen asepalveluksensa jälkeen hän siirtyi Karhumäkeen ja heti syyskuussa 1942 JR35:een.

Joulukuussa 1943 luutnantti Törni sai tehtäväkseen perustaa jääkärikomppanian 1. divisioonankomentajan ”iskunyrkiksi”, joka koottiin JR35:n ja JR56:n joukoista, johon siirrettiin myös Mauno Koivisto vuoden 1944 tammikuussa. Tulee muistaa, että Törni palveli v. 1941 ja 1945 Hitlerin armeijassa sekä vuodesta 1954 USA:n armeijassa ja kaa-tui 1965 Vietnamsissa. Mauno Koiviston viha Neuvostoliittoa kohtaan oli tunnettua ja Törnin porukka antoi sille lisää vauhtia. Ryhmän toimia rajan takana ei paljon tunneta. Valpo

kuitenkin tutki 1948 ilmiantoja, joiden mukaan Törni olisi murhauttanut kaukopartiossa keväällä 1944 useampaan otteeseen venäläisiä sotavankeja. Mitä sotarikoksia siellä tapahtuikin, ei Koivisto ollut tietämätön näistä asioista.

Bernsteinilaisella ei ole Niinistöä poikkeavaa linjaa

Kuvaan sopii, että Koivisto itse luonnehti olevansa Bernsteinilainen sosialidemokraatti. Bernsteinilaiset olivat niitä, jotka vastoin kansainvälisen työväenliikkeen päätöksiä asettuivat imperialististen hallitustensa puolelle ensimmäisessä maailmansodassa. Suomen demarit eivät ole pieniä poikkeuksia lukuunottamatta tästä linjasta poikenneet. Tätä osoittavat Manun ja Maran toimet. Heidät ”luotsattiin” presidentiksi, koska tarvittiin keulakuva, joka kykenee ”naruttamaan” työläiset hyväksymään EU-jäsenyys, Nato-kytkentä ja uusliberalistinen markkinakapitalismi. Nyt kun tämä kaikki on tehty, ei demareille enää löydy eliitin piiristä sitä ”luotsia”, joka näkisi tarpeelliseksi uusintaa Manun ja Maran tapaus-ta. He saavat tyytyä Niinistöön tai Lipposeen.

Vanha Seppä
Peräseinäjoki

Mauno Koivisto – isänmaan kauppias

Koiviston pitkä EY linja

Kansa torjui 70-luvulla Koiviston kuningasajatuksen, liittää Suomi EEC:n jäseneksi. Vastusta EY-jäsenyyttä kohtaan on tänäinkin voimakas ja kasvaa koko ajan.

60-luvulla Suomessa vallitsi suurtyöttömyys ja ns. talonpojan tap-polinä. Silloin sanottiin, että tapa talonpoika päivässä. Satojatuhansia ihmisiä joutui lähemmäs maaseudulta Ruotsiin. Osa muutti pääkaupunkiseudulle. Koivisto toimi sen hallituksen pääministerinä, joka toteutti tätä politiikkaa. Silloin oli kuvassa mukana jo valmistautuminen EY:ään. EY oli perustettu jo vuonna 67. Silloin puhuttiin EEC:stä, Euroopan valtioliitosta, jota oli EY:n yksi osa. Suunnitelmana oli valmistella EEC-vapakauppasopimus 70-luvun alkuun. Koiviston ollessa pääministerinä käytiin jo keskustelu Suomen EEC-jäsenyydestä. Pohjoismaissa puuhattiin Nordek-hanketta, jonka arkkitehti oli Koivisto. Siitä, että EY:llä perustetta,

Ei Euroopan Unionille 2/1993

sen sellaiseen. Nyt on käynnistetty neuvottelut Suomen liittymiseksi EY:ään ja jo ennen neuvotteluja Koivisto sanoo, että sopimus hyväksyttiin sellaiseen. Maantrichin sopimus pitää sisällään sen, että EY tämän vuosi-työmenen kuluessa muuttuu Euroopan Unioniksi, jolla on kaikki valtiot kuituvat elimet ja in-situaatiot mm. yksi raho.

Eli Koivisto on ennakkoon sitou-tunut omaan rahan ja Suomen kan-salaisuuden lopettamiseen. Koska Koivisto on aktiivisesti ollut liittämässä Suomea Euroopan Unioniin alusta alkaen, on hänen ainoa polkensa, että suunnitelma menee myttyyn, mikäli esittämisen sinnepäin edes jonkinlaisia vaati-muksia.

Tämän vuoksi on ymmärrettävää, että hän on ilmeisen halukas jatka-maan kolmannelle presidenttikau-delle, koska on täysin mahdollis-ta, että hänen seuraajansa muun- vat tämän "suuren asian".

Maamme liittymistä EY-EU:n jäseneksi on julkisuudessa perus-teltu myönteisellä työllisyysvai-kutuksella. Vuoden 1991 lopulla ilmestyneessä VATT:n tutkimuk-sessa arvioitiin, että jäsenyys alen-täisi Suomen hintatasoa 20% ja myös palkat alenisivat 20%.

Tutkimuksen johtopäätöksenä esi-tettiin, että alennunut kustannusta-so toisi Suomessa 100.000 työpaik-kaa lisää.

Markan devalvaatioiden ja työttömyyden aiheuttaman palk- katason alenemisen johdosta kool-luutamme kilpailukyky on 30-35% parempi kuin tutkimushe-telii. Työpaikkoja ei kuitenkaan ole tullut lisää vaan päin vastoin, työttömyys on pahentunut.

Nuoria on houkuttelu EY:n kan-tatäjiksi sanomalla, että EY:n jäseninä suomalaiset nuoret voi-vat lähteä helposti töihin muihin EY-maihin. Sanomatta on jäänyt, että kaikissa EY-maissa on kor-ken nuorisotyöttömyys eikä niissä maissa ole työpaikkoja suomalaisille nuorille.

EY-jäsenyys tulee lisäämään työttömyyttä, koska työpaikkoja poistuu maataloudesta, elintarvike- ja tekstiiliteollisuudesta ja julkisektorin tulojen suoran jäsen-yyden vaikutuksesta. Samoin pitkäaikaistyöttömyys lisääntyy.

**EI EY
EI EU**

Suuressa kuvassa ja loppujen lopuksi yhteiskunnat jakaantuvat aatteel-lisesti ja poliittisesti kahtia. Vasem-massa laidassa on työväen ja oikeas-sa kapitalistien aate. Kahden presi-denttikauden ajan Mauno Koivisto on määritetöisesti ohjannut maan politiikkaa oikeiston suuntaan. Se onkin onnistunut yli odotusten. Oi-keistolainen ajattelutapa on viety jopa vasemmiston sisälle sen huo-maamatta.

”Bernteinilainen sosialisti”

Mauno Koivisto liittyi sosdem-puo-lueeseen 1947. Alun alkaen hän on tunnustautunut antikommunistiksi, joka sopi saumattomasti sosdemien oikeistolaiseen, tannerilaiseen poliitiikkaan. Poliittisesti ja aatteellises-ti oikeistodemarina Koivisto oli lä-hempänä työnantajia kuin työläisiä.

Mauno Koivisto nimitettiin 50-luvun jälkipuoliskolla Helsingin Työväen Säästöpankin toimi-tusjohtajaksi. Vuoden 1966 edus-kuntavaaleissa Eduskuntaan muo-dostui työväen enemmistö. Dema-rien Rafael Paasiosta tuli pääminis-teri ja valtionvarainministerin salkun sai Mauno Koivisto. Tänä aikana Koi-vistosta tehtiin myös Suomen pan-kin pääjohtaja, jota virkaa hän piti hallussaan presidentiksi valintaan

saakka.

Paasion hallitus jäi lyhytikäi-seksi. Sen jälkeen muodostettiin Koiviston I hallitus. Sille kertyi ikää vain kaksi vuotta. Seuraavan kerran vuonna 1979 Koivistosta tuli päämi-nisteri, kun muodostettiin Koiviston II hallitus.

Presidentiksi hänet valittiin vuonna 1982. Urho Kekkosen per-intönä Koivisto sai diktaattorin val-taoikeudet. Hänellä oli valta hajot-taa eduskunta, nimittää hallituk-set, hyväksyä tai hylätä lait. Näitä oi-keuksia hän myös käytti mm. mitä-töimällä yksipuolisesti Pariisin rau-hansopimuksen tärkeimmän aseis-tautumista koskevan artiklan. Sa-malla tavoin yksipuolisesti hän irti-sanoi YYA-sopimuksen.

Kansan kustannuksella Suomi EU-kuntoon

Tässä vaiheessa on korostettava, et-tä pian sotien jälkeen sosdem-puo-lue värvättiin osaksi Yhdysvaltojen vakoilujärjestön CIA:n verkostoa ja rahoitusta. Siitä saakka CIA on pitä-nyt dollareillaan demarit vallassaan. Varsin vähälle huomiolle on jäänyt Arhi Kuittisen blogissaan ilmaisema havainto, että Koiviston aikana ar-meijan ajoneuvoihin ja lentokonei-siin on asennettu nato-elektroniik-ka. Sillä armeija liitettiin NATO:n ko-

mennusten ja ohjausjärjestelmien alaisuuteen. Nato-elektroniikka otettiin käyttöön Eduskunnan tie-tämättä.

Presidentti Mauno Koiviston toiminnasta merkittävintä oli ta-louspolitiikka. Koiviston johdolla valmisteltiin korkeimman lainsääd-äntö-, tuomio- ja budjettivallan luovuttaminen ulkomaille. Se mer-kitsi itsenäisyydestä luopumista se-kä oikeutta maan myymiseen ulko-maalaisille. Euroopan unioni oli teh-nyt Koivistolle selväksi, että ennen siihen liittymistä Suomen on sallit-tava pääomien, tavaroiden ja palve-lusten sekä ihmisten vapaa liikkumi-nen EU:n sisämarkkinoilla.

Eduskuntavaaleissa 1987 Ko-koomus oli voittaja. Siksi Mau-no Koivisto nimitti uuden hallituk-sen ja pääministeriksi Harri Holke-rin. Sen tärkein tehtävä oli toteut-taa pääomaliikkeiden vapauttami-nen. Sen se myös teki. Siitä oli kak-si seurausta. Ensiksi alkoi suomalai-sen yritysten myynti hyvällä hinnal-la ulkomaalaisille. Yritysmyyneistä syntyneitä pääomia ja vanhoja voit-toja vietiin kiihtyvällä vauhdilla ul-komaille. Aluksi ulkomaille viedyt pääomat olivat suoria sijoituksia yri-tyksiin. Yritysten omistus siirtyi ulko-maalaisille ja ulkomaisen pääoman määrä Suomessa kasvoi. Toiseksi

Komeat olivat Mauno Koiviston hautajaiset. Tarkoitus olikin saada koko kansa uskomaan, miten ”erinomainen” valtiomies ”Manu” oli. Tällä haluttiin luoda uskottavuutta ja sädekehää sen politiikan ym-pärille, jota ”Manu” edusti. Varmasti hän oli kyvykäs ja erinomainen poliitikko, mutta kenen hyväksi? Erinomaisuutensa hän käytti koko-naan suuren pääoman hyväksi työkansaa vastaan. Pinochetin, Rea-ganin ja Thatcherin koulukuntien lanseeraaman uusliberalistisen ta-lousopin ja poliittisen käytännön juuri Koivisto sovelsi Suomeen. Sen mukana tulivat suurtyöttömyys, EU-jäsenyys, Nato-kytkentä, sote-kaappaus ja paljon muuta(KÄ/toim.).

suomalaiset pankit ottivat kilvan ul-komailta lainoja kasvattaakseen ta-seitaan näyttääkseen todellisuutta suuremmilta. Ulkomaiset rahat oli lainattava edelleen.

On täysin selvää, että pank-kimiehenä kaiken tämän Mauno Koivisto tiesi ennakkolta. Se näytti normaalilta pankkitoiminnalta. Var-sinkin, kun 80-luvulla talous kasvoi ja työtunnit pysyivät kohtuullisel-lä tasolla. Kun pankeilla oli runsaas-ti lainarahaa, ne jakoivat sitä kaikille halullisille. Mutta suuriksi kasvaneet pankkien velkamäärät alkoivat vähi-tellen oireilla, kun pankkien lainara-halla tehtyjen sijoitusten arvot laski-vat ja korot nousivat ajoittain rajusti-kin. Pankeille syntyi tappioita ja nii-den maksuvalmius alkoi horjua.

Pankkikriisi ja suurtyöttö-myys

Tässä tilanteessa Keskusta voit-ti eduskuntavaalit. Sen seuraukse-na presidentti Koivisto nimitti Es-ko Ahon pääministeriksi. Ahon hal-lituksen osaksi tuli hoitaa yritykset ja pankit kuiville tavalla tai toisella. Pankkien pelastamiseksi niille suo-rastaan lapiottiin julkista rahaa. Se ei kuitenkaan riittänyt. Tässä vaihees-sa Ahon hallituksen oli hoidettava myös EU:n tavaroiden ja palvelus-ten vapaa liikkuminen. Tulevaisuuden näkömät heikkenivät. Yritysten ja ihmisten maksukyky alkoi hiipua. Syntyi pankkikriisi.

Tavaroiden ja palvelusten va-paa liikkuminen synnytti yrityk-sille valtavan ulkomaisen pai-neen. Rajasuojan poistuttua yrityk-set joutuivat taisteluun ylikansalli-sia suuryrityksiä vastaan. Niinpä hal-litus tuli yritysten avuksi. Se leikka-si yritysveroista puolet pois, vaikka se tiesi, että sillä ei ole mitään mer-kitystä yritysten kilpailukykyyn. Se oli puhdas lahja yritysten omistaja-kapitalisteille. Sen sijaan kilpailu pakotti suomalaiset yritykset valtaviin saneerauksiin, fuusioihin, lopettami-siin ja konkurssiin.

Kaikesta tästä seurasi hurja työttömyyden kasvu. Koiviston presidenttikauden loppuun men-nessä työtunnit vähenivät lähes vii-denneksellä. Työttömyyden räjähtä-minen käsiin aiheutti suurelle jou-kolle palkkatyön loppumista ja mo-nen joutumista pitkään velkavan-keuteen. Monille se merkitsi loppu-elämän kestävää sosiaaliturvan va-rassa elämistä.

Presidentti Mauno Koiviston oikeistolainen politiikka on kuin kiveen hakattu. Sillä Suomi liitet-tiin EU:n jäseneksi ja ajettiin ylikan-sallisten suuryritysten armoille. Kai-ken huipentumana Suomesta tehtiin myös Yhdysvaltojen isäntämaa-sopimuksella Naton etujen vartija Venäjän vastaisella rajalla.

Todellinen isänmaan kaup-pias myi kaiken

Presidentti Mauno Koiviston politiik-kaa ovat noudattaneet kaikki tähän-astiset hallitukset. Se on tullut Suo-melle kalliiksi. Maan kansantalou-desta on viety pääomia ulkomaille suunnilleen saman verran kuin yri-tysostojen kautta maahan tullutta ulkomaista rahaa. Näin ollen Suo-mi on menettänyt ulkomaille puh-taana rahana ja mm. erilaisina ulko-maisten omistuksina yhteensä noin tuhatnäljäsataa miljardia euroa. En-nen Koivistoa nämä luvut oli käytän-nöllisesti katsoen nolla luokkaa. Täl-lä politiikalla Mauno Koivisto osoit-tautuu isänmaan kauppiaksi.

Suuressa kuvassa yhteiskun-nat jakaantuvat aatteellisesti ja poliittisesti kahtia. Vasemmalla ovat työläiset ja oikealla kapitalistit. Mauno Koivisto oli demarien äärim-mäisen oikean laidan opportunisti, jonka ajatusten perustana oli kapi-talistisen, jopa ylikansallisen suurka-pitalistisen yksityisomistuksen tuke-minen. Sen kääntöpuolena on ollut ja on palkkatyöläisten ja koko kan-san elämän kurjistuminen.

Kai Kontturi

Koivisto kunnostautui jo nuorena työläisten oikeuksien polkijana

Kirjassaan Sodassa ja koulussa (WSOY 1998) Koivisto avasi nuo-ruuttaan ja suhdettaan työväen-luokan taisteluun. Hän oli jo nuo-rena kommunismin vastustaja, joka uskoi Suur-Suomeen ja juma-lan johdattukseen Neuvostoliittoa vastaan. – Jos vastustaja olisi joku muu kuin Anti-Kristus, en kohot-taisi asettani eikä tuskin kukaan muukaan, Koivisto kirjoitti elo-kuussa 1944.

Puolueeseen 1947

Sodan jälkeen Koivisto jatkoi sa-malla tiellä. Keväällä 1948 käytiin kamppailua Suomen rakentami-sen suunnasta. Työpaikoilla dema-rit ovat jo vuosia käyneet raivokas-ta kommunisminvastaista taiste-lua. Syksyllä 1947 SDP:n organisaa-tioon liittyi myös 24-vuotias turku-lainen Mauno Koivisto. Hänet ”löy-dettiin” puutyöläisten kokoukses-ta, jossa hän ilmoitti vastustavansa liittonsa ryhtymistä lakkoon.

Lyhyen ajan sisällä Koivis-to vaihtoi pariin otteeseen työ-

Presidentti Mauno Koiviston kuollessa toukokuussa porvarit muis-telivat häntä armeliai sanakääntein. Johdattiin hän Suomea län-teen niin talouspoliittisesti kuin poliittisestikin. Työväenluokan kan-nalta Koiviston aikakausi ei näyttäydy ruusuisena.

paikkaa sinne, missä tarvittiin osaa-vaa puoluetöntehtäjää. Demarien kansan vastainen ”Jo riittää”-kam-panja löi läpi eduskuntavaaleissa ja K. A. Fagerholm muodosti sosia-lidemokraattisen vähemmistöhalli-tuksen.

Sosiaalidemokraatit yrittivät valloittaa Suomen Kuljetustöy-n-tekijäin Liittoa (SKL), jonka jäseniä satamatyöläisetkin olivat, vuoden 1948 edustajakokouksessa. Näihin aikoihin Koivisto siirtyi Turun sata-maan työkonttorin hoitajaksi. Koi-viston tehtävänä oli saada satama-työläiset sosiaalidemokraattien hal-lintaan. Yksin Turun satamassa ke-rättiin yli 200 työläisen musta lista, jolla ei osuutta satamaan töihin.

Rikkurien organisoija Han-gon satamassa

Elokuussa 1949 SKL ja kuusi muu-

ta liittoa aloittavat lakon tavoittee-naan palkankorotukset. Sosialide-mokraattinen hallitus, sosialidemo-kraattien johtama SAK ja SDP vas-tustivat palkankorotuksia. Sosiali-demokraattien vastatoimille oli hy-vät edellytykset, kun radio ja pääosa lehdistöstä olivat hallituksen lakko-jen vastaisen propagandan käytet-tävissä.

Satamat olivat lakossa avain-asemassa. Sosialidemokraatit kes-kittivät tarmonsä satamalakon mur-tamiseen ja onnistuivat siinä. Halli-tus määräsi Hangon sataman lakon lopetettavaksi ja julisti sataman ns. avoimeksi työpaikaksi. Hallitus ke-hotti rikkureita muualtakin hakeutu-maan sinne töihin. Koivisto komen-nettiin työkonttorin hoitajaksi eli la-kon murtajaksi Hankoon.

Työkonttorin hoitajan teh-tävänä on seuloa töihin vain

työväenluokan vastustajia, kut-en hän on tehnyt Turussakin. Hal-lituksen maksamilla lehti-ilmoituk-silla värvättiin väkeä satamatöihin. Tämän johdosta Mauno Koivisto sai nimen ”Suomen rikkuri numero 1”. Hankoon sanottiin tuolloin värvä-tyn rangaistusvankeja, kasvatuslai-tospoikia ja romaneja rikkureiksi. Yh-täkaikki Hankoon siirrettiin muualta 500 työväenluokan oikeuksia polke-vaa ”satamatyöläistä”.

Syyskuun 12. päivänä SKL lo-petti satamalakon ilman ehtoja. SAK erotti kaikki lakkoon osallistu-neet ammattiliitot ja antoi satama-työläisten järjestämisvastuun Suo-men Työläisliitolle, johon jo syksyllä 1949 oli liittynyt lakon aikana töissä olleiden perustamia ammattiosas-toja. Koivisto liittyi uuteen ammatti-osastoon ja hänet valittiin lakkovah-tien puheenjohtajaksi. Lakkoa ei hä-nen aikaan tietenkään tullut.

Työnantajat haastoivat SKL:n oikeuteen ja työtuomioistuin purki useita SKL:n valtakunnallisia työeh-tosopimuksia.

Uudelleen Turun sata-maan

Koivisto palasi työkonttorin hoi-tajaksi Turkuun. Ansoistaan por-varien vahtikoirana hän sai opis-kella työajalla. Koivisto oli kuiten-kin tyytymätön työnantajien lep-suiluun, kun ne vähitellen alkoivat huolia kommunisteja takaisin töi-hin. Koivisto kirjoitti, että työnan-tajat eivät itse pysty pitämään jär-jestystä satamissa. Koivisto esiti myös työkonttoreiden tarkasta-jan toimen perustamista, jotta sa-tamat edelleen pysyisivät ns. lailli-suuslinjan hallinnassa. Hänet nimi-tettiin valtakunnalliseksi tarkas-tajaksi, jolla oli valta kävellä paikal-lisen työkonttorin yli.

SKL pieneni ja lakkautet-tiin vuonna 1957. Koivisto ke-hui muistelmissaan olleensa myö-tävaikuttamassa liiton tuhoon. Muistelmissaan Koivisto toi edel-leen esiin katkeruuttaan siitä,

Jatkuu sivulla 11

Vappuna muistutettiin sote-kaappauksen vahingollisuudesta

Hyvät toverit!

Juha Sipilän hallitus vahvisti puoliväliirihessään katastrofaalisen politiikkansa jatkon aina kautensa loppuun saakka. Hallitus on sopinut hallitus-ohjelmassaan massiivista neljän miljardin euron säästöistä ja saman suuruista uudistuksista. Leikkaukset ovat myrkkä tilanteessa, jossa Suomen talous on käytännössä kohtalaisen kysynnän varassa.

Sote tulee torpata

Leikkaukset kohdistuvat säännönmukaisesti kaikkein huono-osaisimpiin kuten työttömiin, opiskelijoihin, sairaisiin ja vanhuksiin. Rikkeitä ei näihin Sipilän niin sanottuihin talkoihin Suomen pelastamiseksi ole kutsuttu mukaan. Kilpailukysopimus pahentaa tilannetta entisestään, sillä kysyntää leikkaamalla tuhoataan talouden ainoa oljenkorsi.

Hallitus perusteli sote-uudistusta alun perin julkisen talouden säästöillä. Ajatus yksityistämisen avulla saatavista säästöistä oli tietenkin jo alun perin järjenvastainen. Nyt säästöistä ei puhu enää kukaan, vaan keskustelua käydään siitä, kuinka paljon uusi järjestelmä tulee lisäämään kustannuksia. Vaadimme sote-hankkeen perumista ja kunnallisen itsehallinnon säilyttämistä.

Vain köyhiä rangaistaan

Hallitus päätti puoliväliirihessä, ettei 7,2 miljardin euron suuruisiin yritystykkiin kosketakaan päinvastaisista lupauksista huolimatta. Sipilä selitti, ettei yritystuista ollut mahdollista löytää leikattavaa. Yllättävän

Vappua vietettiin perinteiseen tapaan. Järjestettiin yhteisiä muistokäyntejä punasotilaiden muistomerkeille. Vappujuhla ja -marsseja järjestettiin useilla paikkakunnilla. Helsingissä työväenjärjestöjen yhteiseen marssiin Hakaniemestä keskustaan osallistui tunansia marssijoita. Marssin jälkeen kokoontui "Tais-televan työväen vappujuhla" Narinkkatorilla. Kansan äänen järjestöjen puheenvuoron piti Tommi Liev-maa. Hän arvosteli hallitusta sote-kaappauksen suunnittelusta sekä työttömien ja pienituloisten kurittamisesta. Hän piti vakavana USA:n puuttumista mm. Pohjois-Korean, Venezuelan ja Syyrian asioihin. Oheisen puheenvuoron Tommi käytti myös Kansan äänen tilaisuudessa Hermannin kerholla.

Helsingin kulkue lähti Hakaniemestä kaupungin keskustaan. Kuvassa Kansan äänen järjestöjen tunnuksia.

helposti leikattavaa löytyy kuitenkin työttömiltä, opiskelijoilta tai eläkeläisiltä. Vieläkö löytyy joku, jolle pitää rautalangasta vääntää, kenen palveluksessa hallituksemme työskentelee?

Entäpä sitten hallituksen työllisyys- tai asuntopolitiikka? Ylisuuriin vuokriin hallitus vastaa leikkaamalla asumistukea, ei asettamalla rajoituksia ylikorkeisiin vuokriin. Selvitysten mukaan esimerkiksi suuri vuokranantaja VVO voisi alen-taa kaikkia vuokriaan 500 euroa, ja silti sille jäisi kelvollinen 13 prosen-tin voittomarginaali. Asumistuen leikkaukset köyhdyttävät pienituloisimpia entisestään, mutta suurten vuokranantajien jättivoitot jätetään ennalleen. Hallitus siis noudattaa johdonmukaisesti valitsemaansa

linjaa eli se rankaisee uhreja ja pal-kitsee syylliset.

Työllisyyttä hallitus hoitaa kurittamalla ja syyllistämällä työttömiä sekä leikkaamalla työtömyysturvaa. Työllisyys ei tietenkään tällä tavoin kohene ja hallituk-sen saavutukset ovat tälläkin saral-lan nollan arvoisia. Kun talousjärjes-telmän ytimeen ei voida kajota, kos-ka se on pyhä ja koskematon, jää keinovalikoimaan jäljelle ainoastaan rumien jälkien peittely.

Julkisen sektorin voisi niin halutessa valjastaa palvelemaan työllisyyttä. Mutta koska uusli-beralismin vallitessa julkisen sekto-ri on kirasana, tämä ei ole ajatelta-vissa oleva vaihtoehto. Tästä ja mo-nesta muusta syystä on välttämänä tavoitteena oltava nykyisen uusli-

beralismin kumoaminen, ja ensi vaiheessa suunnan ottaminen kohti demokraattista kehitystä. Uuslibe-ralisi voidaan kumota vain laajan, edistyskellisten voimien yhteisrinta-man avulla.

Hyvät toverit,

Myös kansainvälinen tilanne on hei-kentynyt viime aikoina. Yhdysval-loissa presidentiksi nousi ääritaan-tumuksellinen Donald Trump, joka ensi töikseen irtautui kansainvälisistä ilmastotavoitteista. Lisäksi Trump on jo ehtinyt pommittamaan Syy-riaa ja Afganistania, viimeksi mainit-tua tavalla, joka täyttää sotarikoksen tunnusmerkit.

Ajatuksemme ovat tänä päivänä myös ystävissämme ja tovereissamme Korean de-

mokraattisessa kansantasaval-lassa. Yhdysvallat on lähettänyt lentotukialuksen sekä ydinsukel-lusveneen Korean vesille ja lisäksi alueelle ollaan tuomassa ohjus-puolustusjärjestelmää. Trump uhkasi USA:n hoitavan niin sanotun Poh-jois-Korean ongelman vaikka yksin, mikäli Kiinaa ei kiinnosta liittyä mu-kaan. Venezuelassa levottomuudet ovat lisääntyneet viime aikoina, kun USA:n tukema oikeisto on pyrkinyt horjuttamaan laillista presidentti Nicolás Maduron hallintoa.

Venezuelalla on oikeus vali-ta itse oma tiensä. Pohjois-Koreal-la on oikeus päättää itse tulevaisuu-destaan. Yhdysvalloilla ei ole mitään oikeutta puuttua toisten maiden asioihin sotilaallisella voimalla. Yh-dysvallat on sekaantunut 2. maail-mansodan jälkeen lukuisten maiden vaaleihin ja kaatanut monia kanso-ten tukemia hallituksia.

Pohjois-Korea tarvitsee so-tilaallista pelotettaan vain yh-teen tarkoitukseen: torjuakseen imperialismin sotilaallista uhkaa. Pohjois-Korea ei ole uhka maail-manrauhalle, vaan todellinen uhka maailmalle on USA:n imperialistinen sotapolitiikka. On tuettava kansojen itsemääräämisoikeutta ja vastustet-tava imperialismia entistä ponte-vammin.

USA ulos Syyriasta! USA ulos Korean niemimaalta! Näpit irti Ve-nezuelasta! Alas Sipilän hallitus! Loppu työttömien kurittamiselle! Katastrofaalinen sote-uudistus on pysäytettävä!

Tommi Lievema

Suomen presidentit työväenluokan ja kommunistien elämässä

"Kuolleista joko hyvää tai ei mi-tään, paitsi totuus." Muinaiskreik-kalainen poliitikko ja runoilija Hil-lon VI vuosisadalla ennen ajanlas-kumme alkua.

Murhakustaan maahanpanijaiset 1951, niitä hehkutettiin radiossa koko päivä. Olin silloin kansakou-lussa. 13-vuotias suurtaalloisen poi-ka ihmetteli pitojen suureellisuutta. "Koko päivä yhden ukon takia". Elä-mäntapamalaalaisliittolaisen ja ko-koomuslaisen poika ei silloin käsit-tänyt, että peijaisissa ei ollut kyse yhdestä ukosta vaan porvarillisesta ideologiasta. Mannerheim ansioi-tui Suomen työväenluokan pyöve-linä vuoden 1918 luokkasodassa ja sitä seuranneissa vainoissa. Jos vai-not henkilöitäisiin yhteen ihmiseen, niin olisi syytä puhua Mannerheimin vainoista. Neuvostoliiton osalta pu-hutaan aina Stalinin vainoista, vaik-

ka historian tutkimus antaa niistä ai-van toisenlaisen kuvan.

Presidentit Suomessa ovat aina puolustaneet ja puolustavat kapitalistien etuja. Porvarillisessa yhteiskunnassa muu ei ole mahdol-lista. Pehr Evind Svinhufvud toimi pääministerinä 1930 – 1931 ja tasa-vallan presidenttinä 1931 – 1937. Tämä "laillisuusperiaatetta" nou-dattanut kokoomuspoliitikko laa-ti kommunistilait ja passitti niiden perusteella vasemmiston eduskun-taryhmän vankilaan häiritsemästä valmistautumista sotaan Neu-vostoliittoon vastaan.

Porvaristo halusi niin kovasti Suomen itsenäisyyttä, että pyy-si vuonna 1917 Venäjän porvaril-lista väliaikaista hallitusta hajotta-maan Suomen vasemmistoenem-mistöisen eduskunnan. Laillisuus-mies Svinhufvud pakeni luokkasodan alussa punaisten valtaamasta

Helsingistä johtamaan Vaasan se-naattia, "laillista hallitusta".

Petos ja konnuus porvaris-ton laillisuuden ja itsenäisyyden tunnusmerkkejä

Kekkonen nousi presidentiksi kom-munistien tuella. Kansan Uutiset te-ki Kekkoesta 1970-luvulla kommu-nistien linja-erimielisyyksien ero-tuomarin. Kekkonen kannatti Aar-ne Saarista Taisto Sinisaloa vastaan. Opportunistien voima perustuu liit-toon porvariston kanssa. Saarinen käytti ilmaisua "puolueen syömä-hammas" taistelukyvyyn ilmentymä-nä. Kekkonen poisti hampaan ja ke-sytti kommunistit tavallisiksi dema-reiksi.

Kekkosen ajan perua on SKP:n asiakirjoissa lausahdus "ei tätä päivää" jota hän käytti tuomitesa-an Sinisalon poliittisia katsomuk-sia. Kommunistien alistuminen ke-pulaisporvari Kekkosen talutus-nuoraan ei ole hänen vikansa. Kom-munistit itse halusivat välttämättä päästä "mukaan vaikuttamaan."

Tänä päivänä 25.5.2017 hau-datun Mauno Henrik Koiviston ansioita Suomen kapitalistiluokan hyväksi ovat ainakin kommu-nistien luettelointi Turun satamas-sa. Luettelon mukaan oli helppo valita sopuisat ahtaajat, jotka eivät vaadi "ylisuuria" palkankorotuksia. Palkkamallit on kaikkien demarien perusominaisuus. Muuten ei jää veroparatiiseihin piiloteltavaa. Presi-denttinä Koivisto edisti EU-ratkaisu-ja ja siksi hän hänet virkaan valittiin.

Viljo Heikkinen Lapinlahti, 25.5.2017

Koivisto ja ulkopolitiikan käänteet

Oikeistopiirit rakentavat nyt henkilökulttia Mauno Koiviston ylistä-miseksi. Hän oli merkittävä vaikuttaja Suomen itsenäisyyden romut-tamiseksi sekä EU:n että Naton kumppanuuden edistäjänä. Koivis-ton linjan ylistäminen on mennyt jo niin pitkälle, että valtalehden toimittaja väitti Suomen saavuttaneen itsenäisyyden vasta Koivis-ton tultua presidentiksi. Mielestäni tämä on äärioikeistolaisen tör-keä loukkaus ja vihapuhe Suomea, presidenttejä ja sotaveteraaneja kohtaan. Seuraavassa esitän pari käännettä ulko- ja turvallisuuspo-litiikasta Koiviston ollessa johtaja.

Pariisin rauhansopimus

Vuoden 1947 Pariisin rauhansopi-mus vahvisti välirauhan ja muutti Suomen suunnan pysyvästi. Sopi-muksen allekirjoittajina olivat so-dan voittajamaat, joita oli kymme-niä. Sopimus on edelleen voimas-sa, mutta Koiviston johdolla vuona 1990 sen III osan katsottiin me-nettäneen merkityksensä. Se kos-ki Suomelle asetettuja rajoituk-sia aseistukseen ja armeijan ko-koon. Tällä yksipuolisella julistuk-sella avattiin mahdollisuus sittem-min kiihtyneeseen maan militari-sointiin. Nyt on esillä n. 10–15 mil-jardin sotakonehankinnat USA:sta. Valtion velka on yli 110 miljardia ja kasvaa tämän politiikan seurauk-sena mahdollisesti 10 prosenttia. Sosiaaliturvan ja koulutuksen leik-kauksilla tätä hankintaa ei pystyt-y rahoittamaan.

Pariisin rauhansopimus kiel-tää YK:n vastaiset ja fasistiset järjestöt, vaikka tämäkin on yri-tetty kovertaa yllättävältä taholta. Tällaista tulkintaa on esittänyt suo-jelupoliisin tutkija väitteellään, et-tä fasistijärjestöjen lainvastaisuus liittyy vain ulkoiseen turvallisuus-teen (Kalliala, Mari: Radikaali oi-keisto – tapaus Pekka Siitoin, kir-jassa Simola, Matti – Sirvio, Tuula:

Isänmaan puolesta. Suojelupoliisi 50 vuotta, Jyväskylä 1999, s. 254.) Eri kysymys on, mikä on oikeasti fa-sistinen järjestö.

YYA-sopimus

Vuoden 1948 Suomen ja Neuvos-toliiton välinen sopimus ystävyys-tä, yhteistyöstä ja avunannos-ta oli tavallaan jatkoa rauhansopi-mukselle. Sen päätarkoitus oli es-tää sotilaalliset hyökkäykset Neu-vostoliittoon Suomen alueen kaut-ta. Näinhän oli käynyt, kun ns. jat-kosota alkoi saksalaisten pommi-koneiden hyökättyä Suomesta Neuvostoliittoon. Suomen ja nat-si-Saksan yhteinen hyökkäys "val-loitusretkelle" alkoi.

Vuonna 1990 Koivisto sa-neli valtioneuvoston pöytäkir-jaan lausuman, jonka mukaan sopimuksessa oleva viittaus Sak-san tai sen liittolaisen hyökkäyk-sestä Neuvostoliittoon oli menet-tänyt merkityksensä uusissa olois-sa. Koivisto viittasi yleiseen lienny-tykseen ja Saksan yhdistymiseen. Tosin YYA:ssa puhuttiin Saksasta eikä vain esimerkiksi Länsi-Sak-sasta, kuten lehdistö on väitetty.

Neuvostoliitto purkautui NKP:n täydellisen rapautumisen

Jatkuu sivulla 19

Koivisto kunnostautui jo nuorena...

Jatkoa sivulta 10

etteivät työnantajat suosineet-kaan lakonmurtajademareita.

Demareilla oli tuolloin so-tavuosina luotu oma tieduste-luorganisaatio. Työläisten taut-toja tarkkailivat myös armeijan ja työnantajien organisaatiot. Näis-tä kuitenkin demareita pidettiin porvarillisen yhteiskuntajärjestyk-sen takuumiehinä. Asevelisosa-listien ympärille rakentunut junt-taorganisaatio kutsui itseään "lail-lisuuslinjaksi". Työpaikoilta vies-titettiin Helsinkiin tilannetie-

toja lähes päivittäin. Satamaraport-teissa ilmoitettiin tarkasti ennen kaikkea kuinka monta kommuni-stia, "laillisuuslinjalaista" ja ei-poliit-tista työntekijää ja työnjohtajaa oli kussakin satamassa, samoin raportoitiin luottamusmiehen ja työ-konttorin hoitajan puoluekanta.

Koiviston ansiot "satamajät-känä", ministerinä ja president-tinä olivat myyräntyötä, joka söi pohjaa työväenluokan taistelul-ta paremman ja oikeudenmukai-semman elämän puolesta.

Juha Kieksi

Méxicon monet kasvot

Matkustin maaliskuun lopussa Meksikon pääkaupungissa järjestettyyn kommunististen ja työväenpuolueiden yhteiseen "Los partidos y una nueva sociedad"-seminaariin. Seminaaripäivien ohessa saimme tilaisuuden tutustua Méxicon kaupungin arkeen ja sen tarjoamiin monipuolisiin kokemuksiin. Majoitimme viiden tähden Fiesta Americanassa, joten ympäristö ei sinällään tarjonnut autenttista näkymää meksikolaiseen elämään. Erään päivän päätteeksi kävimme seminaariväen kanssa kaupungin toisella laidalla ravintolaillallisella ja siellä pääsimme toki nauttimaan meksikolaisista ruuista ja ihastuttavasta livemuusiikista. Jäin kuitenkin kaipaamaan rosoisempaa pintaa. Niinpä ilo oli ylimmillään, kun eräs seminaarivieras, paikallinen vanha herrasmies tarjoutui näyttämään meille aitoa Meksikoa. Ilman hänen tietämystään ja kielitaitoaan olisimme tuskin saaneet ympäristöstä yhtä paljoa irti.

Siqueirosin muraalista löytyy suurvaltopolitiikan symbolismia.

Kulttuuria kuvallisessa muodossa

Ensimmäiseksi kävimme oppaan ja erään saksalaisen seminaarivieraan kanssa katsomassa David Alfaro Siqueirosin maalaamaa valtavaa seinämaalausta nimeltä "El retrato de la burguesía" ("Porvariston muotokuva"). 93m² kokoinen maalaus on tilattu Meksikon sähkötyöläisten liiton toimesta ja aloitettu vuonna 1939, kun maailma oli poliittisten mullistusten ja sotien riivaama. Muraali on erittäin yksityiskohtainen ja siitä löytyy symboliikkaa, joka on ajankohtainen vielä tänäkin päivänä. Kuvasta saattoi aistia suurvaltopolitiikan, ahneuden ja fasismin aiheuttamat kauheet. Kuten vanha oppaamme, myös Siqueiros itse oli vallankumoustaistelija ja hänen jouduttuaan vangituksi Josep Renau viimeisteli seinämaalauksen nykyiseen muotoonsa. Sähköliiton tiloista siirryimme bussilla historiallisesti merkittävään Alamedaan ja Diego Riveran museoon, josta löytyi toinen massiivinen muraali: "Sueño de una tarde dominical en la Alameda Central" ("Sununtai-iltapäivän uni Alamedassa"). Seinämaalaus oli alun perin maalattu vuonna 1947 läheiseen Prado-hotelliin, mutta vuoden 1985 tuhoisa maanjäristys raunioitti paikan ja

maalauksen siirrettiin turvaan.

Lähes 16 metriä leveä ja viisi metriä korkea seinämaalaus esittää kollaasin eri aikakausien merkittävimmistä hahmoista kuten Miguel Hidalgosta ja Benito Juárezista koostaen samalla kuvitteellisen aikajanan Meksikon historiasta. Keskellä muraalia on Riveran omakuva hänestä lapsena käsi kädessä feminiinisen luurankohahmon, La Calavera Catrínin kanssa. Catrina edustaa 1910-luvun meksikolaisten osoittamaa ihannointia Euroopan aristokraatteja kohtaan, mitä hahmon luoja José Guadalupe Posada paheksui. Kuvassa Rivera itse haaveilee tulevasta vaimostaan Frida Kahlost, kommunismia tukeneesta merkittävästä meksikolaisesta taiteemaalari. Kahlo eli vivahteikkaan, jopa synkänkin elämän ja hänen tarinansa kiehtoo suuresti.

Riveran museo sijaitsee Alameda-puistossa, jossa etenkin miehillä on tapana käydä pelaamassa shakkia ja vaihtamassa kuulumisia. Puistoa reunustavat myös lukuisat myyntikojut, joissa paikalliset myyvät meksikolaisia käsitöitä ja matkamuistoja. Ostin eräästä kojusta perinteisen hartiahuivin, mutta koska olen kokenut tinkimisen itselleni jotenkin vieraaksi, annoin oppaan hoitaa kaupankäynnin. Tinkiminen on maan tapa, mutta tuntui silti an-

kealta kiskoa hintaa vieläkin alemmas, sillä alun perinkään mikään ei maksanut juuri mitään. Ymmärrän kyllä, että kaikesta huolimatta tinkimättömyys saatetaan kokea työkeinä, joten tällä saralla minulla on vielä opettelemista. Ideaalitalannehan toki olisi, että kaikki saisivat tuottamastaan palveluista kohtuullisen hinnan ilman ylimääräistä venkslaamista. Säädyllisistä minimipalkoista nyt puhumattakaan.

Jalkautuminen paikallisten keskuuteen

Seuraavana päivänä ajelimme sekä paikallisbussilla että metrobussilla ja päädyimme läheiseen Colonia Guerrero kaupunginosaan. Alueella on huono ja vaarallinen maine, mutta en kokenut oloani turvattomaksi. Näimme yhdessä vaiheessa noin kymmenen poliisiauton saattueen kiitävän ohitsemme sireenit huuaten ja poliisit aseet tanassa, mutta sekin oli vain pikantti lisä päivään - vaikka tietenkään Meksikoa ravistelevassa huumesodassa ja kapitalismin aiheuttamassa rikollisuudessa ei ole mitään ihannoitavaa. Maan entisen presidentin Felipe Calderónin yhdessä Yhdysvaltain kanssa aloittama huumekartellien vastainen sota on vain pahentanut Mek-

Tortillan tekoa Guerreron markkinoilla.

Guerreron kaupunginosa tulvi aitoa meksikolaista tunnelmaa.

Diego Riveran museossa oppaamme kanssa. Kokeiltavana oli myös maalauksessa esiintyvien hahmojen käyttämiä asusteita.

sikon tilannetta.

Järjestelmäkameran kanniskelu näkyvästi kaulassa oli jätettävä väliin, joten tyydyin ottamaan kuvia puhelimella. Se oli muutenkin parempi vaihtoehto, sillä Guerreron kaupunginosa oli käytännössä pelkkien paikallisten asuttama. Olisi ollut jokseenkin epäkohteliasta osoitella isolla kameralla tavallisia ihmisiä. Mutta kuvasi sitten millä tahnalla, on kuvia ottaessa hyvä kysyä lupaa kuvauskohteilta. Osaan espanjaa juuri ja juuri sen verran, että sain vaihdettua muutaman sanan paikallisten kanssa. Yleensä oppaamme hoitikin puhumisen ja tulkaksi sitten meille englanniksi.

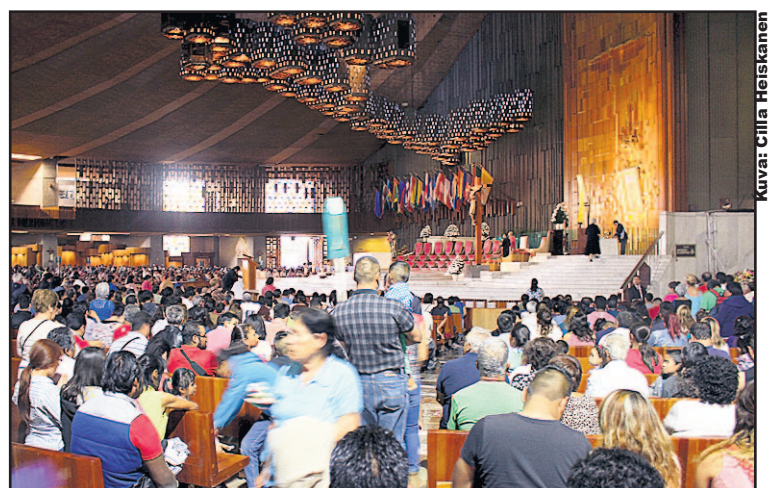
Guerrerossa kävimme valtavan kokoisilla markkinoilla, jossa oli myynnissä kaikkea mahdollista maan ja taivaan välillä. Kaikkialla kojut notkuivat tuoreita hedelmiä ja vihanneksia, ei niin tuoreelta näyttäviä lihatuotteita, lukuisia erilaisia chilejä ja pähkinöitä, vaatteita, kukkia, keittiövälineitä, aikuisviihdettä, elektroniikkaa, piraattifilmejä jne. Olen töissä koulun keittiöllä, joten varsinkin ruokaan ja keittiöön liittyvät kohteet herättivät kiinnostuksen. Maistelimme joitain makupaloja, mutta osasta oli pakko kieltäytyä kohteliaasti ihan elintarviketurvallisuuden nimissä. Moni markkinakoju oli sulkeutumassa juuri kun kävelimme niiden ohitse ja pääsin sopivasti näkemään myös paikko-

jen siivousta. Lihamyllyt esimerkiksi pestiin hajusta päätellen kloorilla, joten ihan niin epähygieenistä siellä ei ollut, miltä ensi alkuun suurkeittiötyöläisen silmin vaikutti. Varmasti omakin elimistö tottuisi hiljalleen paikalliseen siisteystasoon ja bakteerikantaan, enkä sillä sano, että Suomessa noudatettava hygieniataso olisi se ainoa oikea tapa toimia. Monesti teemme täällä turhaa työtä, ja kaikenlainen desinfiointi on usein hätävarjelun liioittelua. Monet allergiat ja elintasosairaudet johtunevatkin pelkästään meidän ylettömästä hygienian tavoittelusta.

Pistäytyminen pyhällä paikalla

Olen koko ikäni ollut kiinnostunut muinaisista kulttuureista; varsinkin Keski- ja Etelä-Amerikan intiaanivilisaatiot ovat lähellä sydäntäni. Yllätys olikin melkoinen, kun seminaarin päätöstä seuranneena päivänä matkakumppanini Tommi Lievema järjести minulle tilaisuuden lähteä parin amerikkalaisen sekä paikallisen oppaan kanssa Méxicon kaupungin pohjoispuolella sijaitsevaan Teotihuacániin. Tämä parituhatta vuotta vanha arkeologinen alue on käsittämättömän laajuinen ja sen tutkimiseen olisi saanut kulumaan vaikka kokonaisen viikon. Koosteena mainit-

Jatkuu sivulla 13

Katolinen messu Guadalupen basilikassa. Kirkko pimeni välillä taustalla pauhanneen ukkosmyrskyn vuoksi ja teki tunnelmasta entistä tiiviimmän.

Méxicon monet kasvot....

Jatkoa sivulta 12

takoon, että muinaisten kansojen asuttama nahuatlinkielinen Teotihuacán tarkoittaa paikalle myöhemmin saapuneiden azteekkien mukaan jumalten kaupunkia. Sen tunnetuimmat kohteet ovat Quetzalcoatl in eli sulkakäärmejumalan temppeli, temppeliltä lähtevä muutaman kilometrin pituinen Avenue of the Dead, kadun varrella sijaitseva noin 200 metriä leveä ja yli 60 metriä korkea Auringon pyramidi, sekä Kuolleiden kadun päättävä pienempi Kuun pyramidi.

Kukaan ei tiedä kaupungin todellista alkuperää eikä sen romahdamisen syytä ja tämä tekee paikasta vielä kiehtovamman. Paikalla on myöhemmin asunut tunnettuja intiaaniheimoja kuten tolteekkejä ja azteekkejä. Teotihuacán on nykyään myös Unescon maailmanperintökohde.

Paloin pyramideilla todella pahasti, joten onkin syytä muistuttaa Meksikoon matkaavia runsaasta aurinkorasvan käytöstä ja suojavasta vaatetuksesta. Palovammani tuskin kuitenkaan olivat yhtä pahat, kuin mistä intiaanit joutuivat kärsimään espanjalaisvalloittajien kidutuksessa ja polttaessa heitä aikanaan. Pyramidiretken päätteeksi opimme halusi viedä meidät hieman toisenlaiseen uskonnolliseen paikkaan. Ajoimme Guadalupe'n kylään, jossa pääsimme osallistumaan meksikolaisille erittäin tärkeään katoliseen messuun. En itse ole kovinkaan uskonnollinen ihminen, mutta pakko myöntää, että kokemus oli vaikuttava. Sanoinkuvaamaton yhteenkuuluvuuden tunne valtasi sisimpäni hetkeksi.

Vielä mykistävämpää oli nähdä matkan varrella vuoren rinteillä levittäytyvät slummit, missä asuu enemmän ihmisiä kuin koko Suomessa. Opas kertoi, että ih-

Kuva: Cilla Heiskanen

Slummit levittäytyvät Méxicon kaupungin ulkopuolella.

miset ympäri maan ovat saapuneet pääkaupungin liepeille työn perässä eikä kaikille yksinkertaisesti riitä tilaa ja resursseja asua palveluiden äärellä. Sähköt slummeihin on kuumelma vedetty, mutta juokseva vesi puuttuu useimmilta. Tämä on hyvin yleinen ongelma suurkaupungeissa kautta maailman.

Takaisin kaupungin viliinään

Lähtöpäivänä oli vielä runsaasti aikaa kierrellä Meksikon pääkaupunkia. Hyppäsimme bussiin ja ajoimme La Mercedin alueelle, jossa sijaitsee saman niminen suuri katettu markkinapaikka. Markkinoilta löytyi taas kaikkea mahdollista ja kapeilla käytävillä kävi vilkas kuhina. Paikka oli erikoinen monin tavoin, oli kiva kuljeskella ei niin organisoidun infran keskellä ja kokea aito latinalainen elämänmeno. Erilaisten tuoksujen tulviessa nenään taustalla radioista kantautuneet haikat cumbiat sekoittuivat autojen tööttäykseen ja kiivaaseen puheensorinaan. Kiinnitin huomion kajuojen myyjiin, jotka olivat hädin tuskin teini-ikäisiä saavuttaneita. Pohdin asiaa pitkään, mutta ilmeisesti Meksikossa on tapana, että koko perheen voimin ollaan työn touhussa, sillä esimerkiksi päivähoitoa lapsille on vai-

kea löytää. Lapset ja nuoret näytivät muutenkin viihtyvän ihmisviihityksessä eikä asiasta jäänyt mitenkään paha mieli lasten puolesta.

Markkinoilta päällimmäiseksi jäi mieleen mummo, joka myi yrttejä mustan magian rituaaleja varten, sekä pressuilla verhottujen myyntipisteiden väleissä kuljelleet noitatohtorit. Kajuojen lomassa oli myös Santa Muerte, naispuolinen luuranko, jonka merkitys on hieman kaksijakoinen. Meksikossa on palvottu kuolleita kautta aikain, mutta toisaalta Santa Muerten ympärille on kasvanut tiivis voodoo-yhteisö, joka on sortunut viime vuosina myös raakoihin rituaalimurhiin. Katolinen kirkko tuomitsee tämän epävirallisen pyhimyksen rukoukseen ja palvelukseen, mutta kuoleman kulttuuri on juurtunut syväälle meksikolaisiin. Aiemmin mainittu luurankohahmo, La Calavera Catrina on nykyään Kuolleiden päivän tunnetuin ikoni.

La Mercedistä jatkoimme matkaa taksilla Centro Históricoon eli historialliseen keskustaan. Alueen vanhimmat rakennukset on peräisin 1500-luvulta ja osassa näkyy espanjalaisvalloittajien arkkitehtoninen tyyli. Koristeellisia kirkkoja oli useampikin lyhyen kävelymatkan sisällä muistuttamassa Latinalaisen Ame-

Kuva: Cilla Heiskanen

Nuoret myyjät kuuluvat markkinoiden ilmeeseen.

Kuva: Cilla Heiskanen

Latinalaisessa Amerikassa perheen merkitys ja toisista välittäminen on aivan eri tasolla kuin länsimaiden yksilökeskeisessä yhteiskunnassa.

Venezuelan perustuslakia säättävä...

Jatkua sivulla 13

lisäksi nimienkeruuta, jolla todennetaan, että ehdokkaalla on 3 % kannatus oman toimialansa tai vaalipiirinsä rekisteröityjen äänestäjien parissa.

Vuonna 2014 Venezuelassa oli yli 40 000 rekisteröityä yhteisöneuvostoa. Ne ovat 150–400 perheen muodostamia paikallisperhe- ja yhteisöneuvostoja. Maassa toimi lisäksi yhteisöneuvostojen yhteistyöelinä 778 virallistettua alueellista kommuunia. Niiden jäsenet valittiin paikallisista yhteisöneuvostoista. Niiden toimialueeseen kuuluivat laajempien projektien rahoit-

tus ja niistä vastaaminen. Ne voivat esittää ehdokkaita osavaltion hallintoon, sosiaalisiin ohjelmiin ja liittovaltion virastoihin. Yhteisöneuvostoihin kuuluu valtava joukko ihmisiä Venezuelassa. Niiden jäsenten äänestyskäyttäytymisellä ja ehdokasasettelulla tulee olemaan olennainen merkitys perustuslakia säättävän kokouksen vaalin lopputulokseen sekä uuden perustuslakiluonnoksen sisältöön.

Seuraavia julkisissa tehtävissä toimivia henkilöitä ei hyväksytä ANC:n jäseniksi: Tasavallan presidentti, varapresidentti, ministrit, presidentin sihteri, kuvernöörit, valtiosihteerit, pääkaupunkiseu-

dun korkeat viranomaiset, kansalliskokouksen varajäsenet, lainsäädäntöneuvostojen jäsenet, pormestarit, valtion yritysten ja itsehallinnollisten laitosten johtajat, neuvottelijat, tuomarit, syyttäjät, oikeusasiamies ja alueelliset puolustusasian-ajajat, tasavallan pääkirjanpitiäjä, oikeuskansleri, palveluksessa olevat sotilaat ja kansallisen vaalineuvoston jäsenet eivät voi osallistua ehdokkaina tähän vaaliin.

Mahdollisuus bolivaarisen vallankumouksen elpymiseen

Presidentti Nicolas Maduron tekemä ehdotus perustuslakia säättävästä kokouksesta ja sen käytännön toteutuksesta on kerännyt laajaa tu-

Kuva: Cilla Heiskanen

Luokkaerot kulminoituvat Centro Históricoissa.

kea Venezuelan ruohonjuuritason yhteiskunnallisilta liikkeiltä, jotka kokevat aloitteen mahdollisuutena elvyttää bolivaarinen vallankumous.

Useat yhteisönsä organisaatiot, yhteisöneuvostojen aktivistit, intiaaniväestön järjestöt, työläisten hallinnoimat osuuskunnat ja yritykset sekä feministit ja kansalaisliikkeet halusivat siirtää asteittain poliittisen päätöksenteon ja taloudellisen toiminnan Venezuelassa yhteisönsä hallintaan. He halusivat alistaa kaikki hallituksen toimet ja päätökset julkisen tarkastelun alaiseksi. He halusivat edistää kulttuurillista ja poliittista uudelleen koulutusta synnyttääkseen uusia sosialistisia ja humanistisia arvoja. He tukevat tehtaiden, rakennusten, maa-aluei-

Juuri sillä asialla oli seminaaririkin, johon saimme osallistua - toiveena yhdenvertainen maailma, jossa kaikilla on oikeus hyvään elämään, oikeus koulutukseen, työpaikkaan, ihmisarvoiseen elintasoon sekä ennen kaikkea onnellisuuteen. Ilman solidaarisuutta ja globaalia yhteistyötä asiamme edistäminen olisi täysin mahdotonta. Olenkin erittäin tyytyväinen Meksikon työväenpuolueeseen heidän järjestäessään kyseisen seminaarin jo 21. kerran sekä kiitollinen Kommunistien liitolle, joka tarjosi tämän ikimuistaisen tilaisuuden päästä osalliseksi tätä kaikkea.

Cilla Heiskanen

den ja muiden tilojen valtaamista riistäjiltä. He pyrkivät kansanhallintoon ja osallistuvaa demokratiaa toteuttamaan talouteen. He halusivat myös muuttaa valtion toimenkuvan.

Matti Laitinen

Lähteet: Venezuelanalysis: James Suggettin artikkeli 27.12.2015 "Potential Paths out of the Economic Crisis" ja Ryan Mallet-Outtrimin artikkeli 26.5.2017 "Venezuela prepares to select candidates for ANC", Venezuelan bolivaarisen tasavallan ulkoasiainministeriön tiedotteet, Venezuelan perustuslaki sekä kirjoittajan omat artikkelit ja niistä tehty johtopäätökset.

Ihmisen sukupuu jälleen uusiksi

Ryhmä evoluutioantropologeja julkaisi 8.6 Nature-lehdessä päätelmänsä siitä, että Marokosta läheltä Marrakeshia löydetty, 300000 vuoden taakse sijoittuvat kallot, raajojen luut, hampaat ja työvälineet kuuluvat nykyihmiselle. Edellistä ikäennätystä pitivät hallussaan 195000 vanhat ihmisluut Etiopiasta. Löytöjen perusteella erillisiä Homo sapiens -yhdyskuntia eli samanaikaisesti eri puolilla Afrikan mannerta. Marokon ihmisen kallo 300000 vuoden takaa vastaa hyvin nykyihmisen kalloa: terävä leuanärkki, johon kielen lihakset kiinnittyvät, korkea otsa ja suuri (pitkä) pääkoppa, aivot saman kokoiset kuin nykyihmisellä sekä neandertalilaista pienemmät silmäkuopat kertovat puhuvasta ja ajattelevasta nykyihmisestä. (Katsosivu: <http://www.hominides.com/html/actualites/homo-sapiens-300000-ans-maroc-114>)

Ensimmäiset ihmiset (Homo) n. 4 mlj. vuotta sitten

Ihmisen lähin sukulainen eläinkunnassa on simpanssi (bonobo), josta kehityslinjat ovat eronneet n. 6.5 miljoonaa vuotta sitten. Ihmisen sukuhaaraan arvellaan kuuluneen kenianihmisapinan (Ardipithecus, 5,5 – 4.5 mlj. v.) ja ns. etelä-äpinoiden (Australopithecus 5.1 – 4.1 mlj. v.) sukujen lajeihin. Kenian-esi-ihminen (Kenyanthropus platyops) on noin 3,5 miljoonan vuoden ikäinen laji, jonka ilmeinen seuraaja on ihmismäisen ensimmäinen laji turkananihminen (Homo rudolfensis) 2,3 mlj. vuotta sitten. Hyvin tunnettu käteväihminen (Homo habilis) eli 1.9 – 1.5 mlj. vuotta sitten. Homo sukuun kuuluneita lajeja on löydetty ainakin kahdeksan, viimeksi vuonna 2013 pienikokoinen todennäköisesti noin 335 000 – 236 000-vuotta sitten Etelä-Afrikan luolissa elänyt Homo naledi. Näistä ainakin neandertalinihminen ja siperialainen denisovanihminen ovat myös (”uudelleen”) risteyntyneet nykyihmisen kanssa. Kehitysmallia kutsutaan mix&match-evoluutioksi. Se malli ei istu kovin pienipiirteiseen, esimerkiksi käyttäytymismallien geneetti-

seen evoluutioon.

Jo ardipithecukset ja australopithecukset ovat eläneet laumoissa, joissa yksilöt olivat erittäin riippuvaisia toisistaan. Lauma on pitänyt huolta paitsi pennuista myös esimerkiksi loukkaantuneista ja sairasta lauman jäsenistä. Muulla tavalla ei ole selitettävissä, että ihmisellä tapahtunut sialiinimutaatio (**Ajit Varki 1998**) on muuttanut ihmisen evoluution suuntaa.

Sialiinimutaatio

Sialiinimutaation katsotaan päästäneen valloilleen ihmisen aivojen kasvun. Se on poistanut erään solujen ulkopintojen kemikaalin, joka on muilla eläimillä aivoissa haitallinen, mutta lihas- ja luukudoksissa takaa niille noin nelinkertaisen lujuuden, ja siten nelinkertaiset voimat kuin ilman sitä. Sialiinilla (sialic acid) on luultavasti estävä vaikutus glia-solujen kasvuun, jotka säätelevät neuronien toimintaa oppimisessa. Ihmisen aivoista se lähes puuttuu. Ihmisen aivoissa onkin gliasolujen myeliiniä noin puolet, kun simpanssilla sitä on muutama prosentti. Aivojen ”lisäkasvu” koostuu siitä. Myeliini on ehdollistumisen sääntelijä.

Ruotsinvirolainen Svante Pää-

bo saksalaisesta Max Planck -instituutista on osoittanut, että se puuttui myös neanderdalin ihmiseltä. Aivan varmasti vastaavanlaisia sialiinimutaatioita on tapahtunut muillakin nisäkkäillä kymmenien vuosimiljoonien saatossa, mutta ne ovat karsiutuneet ilman sopivanlaisia yhteisöä/ yhteiskuntaa!

Luonnontieteellisesti perustava merkitys on **I.P. Pavlovin** ehdollistumisteorialla (1904, 1927) ja psykologisesti **L.S. Vygotskin** kielellisellä ajatteluteorialla (jossa kielen ja ajattelun pohjalla ja veturina on työn ja aineellisten työkalujen kehitys).

Ihminen ja nykyihminen ilmaantuivat kuin tyhjästä

Nykyihminen ilmaantui maailmaan kuin taikaiskusta varsin uudentyyppisenä olentona. Kansan äänen numerossa 4/2008 kirjoitimme ja arvostelimme **Halosen** nimittämän ”Suomen ulkomaisen akateemikon tuotantoa **Reijo Katajarannan** artikkelissa **”Jared Diamond** ei pitkälle puusta pääse”: ”Marxilaisuus kieltää koko käsityksen ihmisen perusluonteesta ja selittää kaiken käyttäytymisen ihmisen yhteiskunnallisten vuorovaikutussuhteiden kautta. Ihminen ei ole ihminen, ellei hän ole kasvanut yhteiskunnassa, vaan

Yhteisrintama proletariaatin luokkataistelun muotona (2)

SKDL:n kokemus

Sodan jälkeen kommunistien piirissä kansanrintamakokemuksen innoittamana synnytettiin ajatus perustaa Suomen Kansan demokraattinen Liitto puolustamaan rauhaa, demokratiaa ja hyvinvointia. Perustamisjulistuksessa tuotiin esiin, että SKDL yhdistää kaikki taantumusta ja fasismia vastustavat voimat ja muistutettiin, että jo ennen SKDL:n perustamista yhteisen rintaman ajatus on elänyt kansamme edistysmielisten aineiden mielissä. Sosialidemokraattien piirissä oli voimia, jotka puolustivat rauhaa ja halusivat yhteistyötä Neuvostoliiton kanssa ym. SKDL:n perusajatus oli demokratian ja rauhan sekä ihmisten taloudellisten ja sosiaalisten etujen turvaaminen. SKDL:n ideana oli, että puolueitakin laajemmilla voimilla on näistä asioista yhteiset näkemykset ja tavoitteet ja siksi todettiin, että: ”Puolueväri ei saa olla esteenä demokraattisten voimien yhteenliittymiselle, eikä demokraattinen rintama puolestaan voi sitoa eri kansanluokkien käsiä”. Näin tapahtui ja SKDL:ään siirtyi laaja kirjo työkan-saa edustavia voimia mm. 200 sosialidemokraattista yhdistystä. SKDL:n tehtäväkenttään kuului mm. ulkopoliitiikkaan ja toimeentuloon liittyvien kysymysten kehittäminen, mutta eivät suoraan sosialismin rakentamisen kysymykset. SKDL ei ottanut ohjelmaansa sosialismia, koska silloin se olisi muuttanut laajan kansanrintaman luonnetta ideologisen puolueen suuntaan ja siitä olisi tullut järjestöä repivä tekijä.

Keskustelu kansaa edustavan uskottavan vaihtoehdon rakentamiseksi hallituksen kovalle uusliberalismille on voimistunut tänä päivänä. Tällaisella rintamapolitiikalla on työväenliikkeessä pitkä perinne. Työväenliikkeen hajanaisuus ja teoreettinen jälkennäjäneisyys on katkaissut yhteyden tähän käytäntöön. SKP:n ylimääräinen edustajakokous totesi keuhkalla 1970: ”SKP:n päälinjana on demokraattisen rintaman rakentaminen taistelussa monopoleja ja poliittista taantumusta vastaan työväenliikkeen demokraattisten oikeuksien laajentamiseksi, rauhan lujittamiseksi ja sosialismin edellytysten luomiseksi”. Kysymme nyt, että miksi sodan jälkeen teoreettisesti valveutuneet kommunistit rakensivat SKDL:n joukkoliikkeeksi, mutta rintamapolitiikka ei kelpaa nykyisille kommunisteille. Tässä kaksiosaisessa artikkelissa perustelemme rintamapolitiikan välttämättömyyttä historian ja teorian näkökulmasta (KÄ/toim., osa 2).

Vielä kommunistien päälinjasta

Sodan jälkeen kommunistiset ja työväenpuolueet kehittivät yhteisrintamataktiikkaa, joka perustui kansainväliseen kokemukseen. SKP:n ylimääräinen 15. edustajakokous muotoili SKP:n poliittisen päälinjan seuraavasti: ”SKP:n päälinjana on demokraattisen rintaman rakentaminen taistelussa monopoleja ja poliittista taantumusta vastaan työväenliikkeen demokraattisten oikeuksien laajentamiseksi, rauhan lujittamiseksi ja sosialismin edellytysten luomiseksi”. Leninin asettamuksen mukaan kommunistisessa liikkeessä yhdistyvät johdonmukainen uskollisuus periaatteille ja taktiikan joustavuus. Tämä periaatteiden pysyvyys ja taktiikan joustavuus ilmenee tässä puolueen päälinjassa. SKP määritteli lopulliseksi päämääräkseen sosialismin ja luokkattoman yhteiskunnan luomisen. Sosialistisen yhteiskunnan luominen kattaa maailmanmitassa kuitenkin kokonaisen aikakauden, jossa on useita historiallisia vaihteita ja jaksoja. Sen vuoksi kommunistiset puolueet ovat katsooneet, että strategisen päämäärän (socialismi) toteuttamiseksi tulee olla taktiset välitavoitteet. Päälinja yhdis-

tää toisiinsa nykyhetken, välitavoitteen ja lopullisen päämäärän. Vaikka Suomen kommunistinen liike on monien muiden puolueiden tapaan kokenut voimakkaan kriisekehityksen, voidaan nähdä, että ylimääräisessä edustajakokouksessa muotoiltu päälinja oli oikea. Huolimatta suurista muutoksista ei maailmassa ole tapahtunut mitään sellaista, joka muuttaisi ratkaisevasti tätä arviota.

Kommunistit ja SKDL

Vielä vuonna 1967 SKP otti kantaa SKDL:n suhteen seuraavasti: ”Yhteiskunnan vallankumoukselliseen muuttamiseen sosialistiseksi tarvitaan myös Suomessa marxilais-leniniläistä työväenpuoluetta SKP:ta. Sen lisäksi juuri nykyoloissa on välttämätöntä kehittää SKDL:oa laajana yhteistoimintajärjestönä.” SKDL:n merkitystä maamme politiikassa ei voi ylikorostaa. Parhaimmillaan sillä oli 51 kansanedustajaa ja sen ansiosta kansainvälisen työväenliikkeen voima ja saavutukset tuotiin Suomen politiikkaan ja realisoitiin hyvinvoinnin kehittämisenä.

Tänään näyttää siltä, että kommunistien piirissä ei ymmärretä eikä tunneta tätä yhteisrintamataktiikkaa. Se on tänään välttämätön, koska yksikään puo-

lähinnä harvinaisen avuton ”moni-vammaainen simpanssi”. Diamon-din osalta näyttää siltä, että hän on liittynyt ihmisen perusluonteeseen koko sen amerikkalaisen maailman, mikä häntä ympäröi.”

Artikkelissa arvostellaan Diamondin hikistä ja turhaa yritystä selittää laadullinen harppaus kehityksessä puhtaasti geenievoluutiolla ilman yhteiskuntaa ja ilman pavlo-vilaista ehdollistumista, yhteiskunnallisten ilmiöiden kuten kielen biologista materiaali-pohjaa. Uudet tulokset osoittavat, että harppaus on ollut oletettuaakin suurempi ja huomattavasti lyhemmässä ajassa.

Ajit Varkin toinen löytö

Hankitut ominaisuudet syrjäyttävät evoluutiossa geneettisiä ominaisuuksia myös immunitietin puolella. **Ajit Varki** esitti v. 2013 uusia tuloksia kadonneista geeneistä ihmistymisen selittäjinä, tällä kertaa immuunimekanismin puolelta. Sellaiset merkitsevät aina myös geneettisten ominaisuuksien katoamista hankittujen tai oikeammin sanoen hankittavien tieltä. New scientist 6/2013 tiedelehdessä hän kysyy: ”Syntykö ihmisyys kaikkien rutto-epidemioiden äitiin liittyen?” Noin 100000 vuotta sitten ihmiskunta oli sukupuuton partaalla. Rajoittuen Afrikkaan väkilukumme oli pudonnut alle 10000:n. Uudet geneettiset todisteet osoittavat, että yksi väestöpullonkaulan aiheuttava tekijä oli tuhoisa bakteerikulkutauti. Bakteerit hyödynsivät immuunijärjestelmän geenejä kääntäen ne meitä vastaan. Ratkaisu oli yksinkertainen: päästä eroon kyseisistä harhauttajageeneistä. Tässä yhteydessä ihminen menetti kyvyn hyödyntää pilaantunutta lihaa ainakaan

kypsentämättä sitä huolellisesti, mikä muita eläimiä ei juurikaan näytä haittaavan.

Kulttuuri syrjäyttää luontoa.

Varki tutki kahta geenä nimeltään Siglec-13 ja Siglec-17. Molemmat koodaavat proteiineja, jotka liittyvät immuunisysteemin kontrolliin auttaen päättämään, milloin immuunisysteemi käy hyökkäykseen. Varki havaitsi, että molemmat ovat aktiivisia simpanssilla, mutta eivät ihmisellä. Miksi sitten piti päästä eroon hyödyllisistä immuunigeeneistä? Varki havaitsi, että kaksi vaarallista bakteeria Escherichia coli K1 ja B-ryhmän streptokokit saattoivat tarttua niihin. Nämä ovat tappavia erityisesti vastasyntyneille. Geneettinen data osoittaa, että nämä geenit sammutettiin aikana 440000 – 270000 vuotta sitten, ennen kuin neandertalin ja denisovan serkkumme erosivat nykyihmisistä. (Tuo on kyllä liian myöhäinen ajankohta; toisaalta tiedämme nyt myös, että se ero ei ollut aivan ehdotonta.)

Tietääkseni ensi kertaa tuli todistetuksi ilmiö geenideterministien ja oppivien järjestelmien vuorovaikutuksesta evoluutiossa, että taudinaiheuttajat voivat evoluotua geneettisesti käyttämään hyväkseen immuunigeenejä sen sijaan, että nämä menestyksellisesti torjuisivat ne. Tämä kannattaa muistaa myös käyttäytymismuotojen evoluution tutkimuksessa: Ehdollistumismekanismi on suorastaan räätälöitynyt käyttämään hyväkseen vihollis- ja saaliseläinten ehdottomia refleksiä, kun se erottaa toiminnassa kaiken lainalaisesti toistuvan satunnaisesta ja ainutkertaisesta.

Risto Koivula

mokraattisen vaiheen kehittäminen, vahvistaminen ja tulonjaon kehittäminen sellaiseksi, joka teki oikeutta myös tavalliselle ihmiselle.

Rauhanomaisen rinnakkainolon periaate hyväksyttiin kansainvälisessä politiikassa kommunistisen- ja työväenliikkeen piirissä kapitalismin ja sosialismin keskinäisen yhteistyön muotona aikakaudella, jolloin kapitalistisia ja sosialistisia valtioita toimi rinnakkain. Sen mukaan sosialismi esimerkillään ja poliittisella voimallaan pyrki vakuuttamaan kansat sosialismin paremmuudesta ja siirtymään rauhanomaista tietä sosialistiseen järjestelmään. Tämä aika ja tilanne on nyt muuttunut.

Uusliberalismin vastainen kansanrintama

Sodanjälkeisestä demokraatiavaiheesta huolimatta eivät kapitalismin sisäiset lainalaisuudet miksi-kään muuttuneet ja 70-luvulla kapitalismin kriisikaudet palasivat takaisin. Silloin vallassa olleet reformistisen vasemmiston ja maltillisten porvarien hallitukset asetettiin vastuullisiksi näistä kapitalismin uusista talouskriiseistä. Ihmiset äänestivät mm. Euroopassa valtaan Reaganin ja Thatcherin uusliberalismin, jota EU toteuttaa. Kovan poliittisen paineen alla perinteiset työväenpuolueet hyväksyivät asemansa säilyttämiseksi EU-politiikan, jonka raameissa yhteiskuntaa nyt ohjataan. Silloin tapahtui selkeä vallankumous. Demokraattisemman kapitalis-

Trumpin hallinto on vastuussa Korean niemimaan kärjistyneestä tilanteesta

Vierailin huhtikuussa 2017 Korean demokraattisessa kansatasavallassa (KDKT) presidentti Kim Il Sungin syntymän 105-vuotisjuhlallisuuksissa. Sitten edellisen käyntini vuonna 2014 maa oli saavuttanut valtavasti edistystä. Pääkaupunkiin Pjongjangiin oli rakennettu kokonaisia uusia kaupunginosia pilvenpiirtäjiineen. Myös lähes koko rakennuskanta oli korjattu ja maalattu sitten viime näkemän. Hotelleja ja julkisia rakennuksia oli uudistettu. Korealaiset kertoivatkin, että kun aikaisemmin sanottiin joka vuosi tapahtuvan edistystä, nyt edistystä tapahtuu joka minuutti. Kaikki tämä edistys sosialismin rakentamisessa on tapahtunut ankan ulkopuolisen paineen vallitessa.

Sotilaallinen tilanne Korean niemimaalla on hyvin vaikea. Jatkuvan imperialistisen painostuksen vuoksi KDKT joutuu panostamaan paljon itsepuolustukseen. USA on uhanut hyökätä Koreaan vaikka yksin. Tässä Donald Trump toistaa presidentti George W. Bushin tekemiä virheitä. Bush nimesi KDKT:n osaksi pahan akselia yhdessä Irakin ja Iranin kanssa ja uhkasi kukistaa KDKT:n sosialistisen hallinnon tarvittaessa vaikka ydinasein. Ilman tätä Bushin öykkäröintiä KDKT ei koskaan olisi ryhtynyt kehittämään omaa ydinasetta. Ajoihan presidentti Kim Il Sung voimakkaasti ydinaseetonta Korean niemimaata.

Puheillaan Trump kärjistää tilannetta entisestään. Minulla oli mahdollisuus keskustella KDKT:n korkeimman kansankokouksen pysyvän komitean puheenjohtajan Kim Jong Namin sekä korkeakouluministerin Tae Hyok Choilin kanssa.

Rauhan säilyttäminen on tärkeintä

Keskusteluissa tuli selväksi, että KDKT ei jätä vastaamatta USA:n hyökkäykseen eikä sulje pois mahdollisuutta torjua USA:n iskua ennakolta. Kaikkein tärkeintä sosialismin rakentamisessa on kuitenkin rauhan säilyttäminen Korean niemimaalla. KDKT ei myöskään koskaan hyökkäisi eteläkorealaisia maanmiehiään vastaan. Ratkaisun avain on Yhdysvalloilla, jonka pitäisi suostua rauhansopimukseen USA:n ja KDKT:n välillä.

Korean sodan peruja maiden välillä on vain aseleposopimus. KDKT kehittää sotilaallista voimaansa vain puolustusta varten. KDKT ei uhkaa ketään eikä sillä luonnollisestikaan ole laajentumishaluja. Puheenjohtaja Kim Jong Unin 7. puoluekokouksessa vahvistaman periaatteen mukaisesti Koreoiden

Kuva: Rodong Sinmun sivusto

Imperialistivallat katsovat, että Pohjois-Korealla ei saisi olla omaa puolustusta, jolla vastata niiden sotilaalliseen iskuun, mm. kehittyntä ohjus- ja ydinasetekniikkaa. Voimme kysyä, miksi tämä sallitaan Pakistanille, Intialle ja Israelille. Päinvastoin kuin Israel Pohjois-Korea ei ole hyökännyt ketään vastaan. Asia lieneekin niin päin, että länsivallat haluavat turvata hyökkäyspotentialinsa Pohjois-Koreaan nähden ilman hyökkäyksestä seuraavaa tuhoisaa vasta-iskua. kuvassa johtaja Kim Jong Un seuraa sotilashenkilöiden seurassa ilmapuolustukseen kehitetyn ohjusjärjestelmän onnistunutta testausta.

jälleenyhdistäminen tulee toteuttaa presidentti Kim Il Sungin linjaaman kolmen peruskirjan mukaisesti. Keskeisenä tavoitteena jälleenyhdistämiselle on riippumattomuus ja ehdoton rauhanomaisuus. Korealaiset myös korostavat, että kahden ydinasevaltion välillä ei koskaan ole käyty sotia. Ydinaseiden kehittäminen näin olleen lisää vakautta Korean niemimaalla ja mahdollistaa

KDKT:lle kehittää sosialistista järjestelmäänsä niin kuin kansa itse katsoo parhaaksi.

Tilanne on kuitenkin kireä Korean niemimaalla ja Etelä-Korean hallitus tekee jatkuvia provokaatioita KDKT:n suuntaan mm. lähettämällä KDKT:n hallitusta mustamaalaavia lentolehtisiä pohjoisen puolelle. Kaikki ymmärtävät, että tällai-

ssa provokaatioissa piilee sodan vaara, kun liipasinsormet ovat herässä puolin ja toisin.

USA hyötyy kireästä tilanteesta

Korean tilannetta ei voi erottaa Koillis-Aasian geopolittisesta tilanteesta. USA:n keskeinen tavoite on padota Kiinan vaikutusvallan kasvua. Tähän tavoitteeseen sopii hyvin Korean niemimaan kireä tilanne. USA:n sotilastukikohdat sekä Japanissa että Etelä-Koreassa ovat hyvin epäsuosittuja kansan keskuudessa. Niiden olemassaoloa voidaan perustella vain kuvitellulla Pohjois-Korean uhkalla.

Jos tilanne Korean niemimaalla normalisoituisi, yhdysvaltalaiset joutuisivat todennäköisesti lähtemään Korean niemimaalta. Tämä olisi valtava takaisku yhdysvaltalaisille. Tämän vuoksi heidän intresseissään on lietsoa epävakautta alueelle. Hyvä konkreettinen esimerkki tästä on ohjuspuolustusjärjestelmän rakentaminen Etelä-Koreaan. Etelä-Korean kansa vastustaa tätä kiivaasti samoin kuin Kiina ja Venäjä. Pohjois-Korean uhan varjolla tämä on kuitenkin ollut mahdollista, vaikka järjestelmä onkin suunnattu ensisijaisesti Kiinaa vastaan.

Juha Kieksi
Suomi-Korea-Seuran sihteeri

Pohjois-Korea-kortti

Teknofuturisti Elina Hiltunen kirjoittaa Hello Barbie –nukesta, joka keinotekoaälynukkeverkkoon yhdistettynä ymmärtää puhetta ja vastaa kysymyksiin (Mikrobitti 3/2017). Nukke myös kyselee lapselta ja oppii lapsesta lisää. Sitten seuraa jymypaukku, joka ei olisi tullut mielikuvituksestomaan mieleeni. "Mitä jos joku hakeroisi nukan ja vaihtaisi vastaukset lapsen kysymyksiin? Pohjoiskorealaista ideologiaa tuputtava nukke on pelottava ajatus."

Kuva: Heikki Mämmikkö

Pohjois-Korea herättää suurta mielenkiintoa oman sosialistisen järjestelmänsä vuoksi. Meillä Suomi-Korea-Seura tekee maata tunnetuksi. Imperialistivaltojen pyrkimys on maan eristäminen, jossa ne eivät kuitenkaan täysin onnistu. Kuva "Maailma kylässä" -tapahtumasta.

Olen viime vuosina huomannut, että Pohjois-Korea-kortti tempaistuaan helposti esiin Ylen ohjelmissa muun muassa Uutisvuodossa, Helsingin Sanomissa, sensaatiolehdissä kuten Ilta-Sanomat ja Iltalehti sekä muualla mediassa. Esimerkki: "Pohjois-Korean ihmiset yrittävät elää arkeaan hirmuvallan alla. Yhdysvaltalainen uutistoimisto Associated Press on tehnyt harvinaislaatuksella poikkeusluvalla kuvausmatkan diktaatuuriin elävään maahan. Vaikka kuvausmatka olikin tarkkaan rajattu ja valvottu, kertovat pysäyttävät otokset omaa tarinaansa elämästä Kim Jong-unin rautaisen otteen alla." (MSN uutiset 15.3.2017).

set 15.3.2017).

Uusi kokurkija

Varmaa ei ole mikään, mutta uusi infopommi räjähti Suomessa aprillipäivänä tai piti räjähtää (HS 29.3.2017). Nimimerkin Bandi (Tullikärpänen) novellikokoelma Syytös ilmestyi 2014 Etelä-Koreassa ja nyt 20 muussa maassa. Käsinkirjoitetut paperit salakuljetettiin Kim Il Sungin muistelmien välissä Pohjois-Koreasta Kiinaan kuten kerrotaan. Kirja on vain pieni hippu totalitaarisen maan kauhuista.

Onko tarina tosi? Kustantaja S&S:n kustannuspäällikkö Mirjam Ilvas sanoo: "Täysin varma ei

tietenkään voi olla," mutta perustele todella vastaansanomattomasti: "Mutta tässä on nähty paljon vaivaa ja mukana on kunniallisia kustantamoja ympäri maailmaa, joten ei tämä ole mikään tuulesta temmattu juttu." Voiko enää luotettavammin todistaa kirjan totuutta?

Länsimedian uutisankat

Näin länsimedia mokasi: viisi hullua uutisankkaa Pohjois-Koreasta, jotka saivat mediassa varsin paljon palstatilaa. Sosialismin viimeinen linna ke lietsoo toimittajien mielikuvitusta usein ylikierroksille. Seuraava lista paljastaa värikkäimmät uutisankat, jotka on kumottu. Kirjoittaja **Jukka-Pekka Heikkilä** tutkii yrittämyyttä Aalto-yliopiston kauppa- ja korkeakoulussa ja opettaa myös Pohjois-Koreassa.

Pakollinen hiustyyli

Asuessani Pjongjangissa keväällä 2014 ystävät alkoivat kysellä Facebookissa, oliko minulla jo uusi, viralistien linjausten mukainen hiustyyli. Viestejä alkoi tulla lisää ja ymmälläni vilkaisin uutisia. BBC:n uutisessa todettiin, että kaikilla pohjoiskorealaisilla miehillä pitää olla maan johtajan hiustyyli. Asia korjattiin, kun lähteeksi huomattiin Yhdysvaltojen sponsoroima Radio Free Asia. Myös Helsingin Sanomat lähti mukaan tähän leikkiin. Tarinassa on mukana ripaus totta. Maassa on eri arvioista riippuen 18–26 hiustyyliä, joista kansalainen saa hiustyyliinsä valita. Kyseistä hiustyyliä en tosin vuoden 2014 loppuun mennessä ole Pjongjangissa nähnyt, ja jo aiemmin tieto todettiin uutisankaksi.

Teloitettu rokkari

Vuonna 2013 eri uutisivustot uti-

soivat Kim Jong-unin ex-tyttöystävän Hyon Song-Wolin teloituksesta. Hän lauloi maan ainoassa rokkibändissä Moranbong Bandissa, joka soittaa muun muassa Rocky-elokuvassa soivien kappaleiden covereita. Teloituksen syyksi epäiltiin mustasukkaisuusdraamaa ja aikuisvihteeseen sotkeutumista. Lähteenä käytettiin eteläkorealaista sanomalehteä Chosun Ilboa, jolla on tiiviit yhteydet Etelä-Korean tiedustelupalveluun. Pohjois-Korea toimitti vastineensa noin vuosi uutisoinnin jälkeen ja näytti kuinka länsimediassa tuhmuuksista teloitettu laulaja esiintyi Pohjois-Korean televisiossa täysissä sielun ja ruumiin voimissa.

Koirille syötetty setä

Vuoden 2013 poliittisesti merkittävän tapahtuma oli Kim Jong-Unin setän ja suojelijan Jang Song Thaekin teloitus. Kyseessä oli historiallisesti erittäin kova julkinen valtataistelu maassa, jossa vallankäyttäjät yleensä toimivat suljettujen ovien takana. Tapahtuma veti toimittajien huomiota puoleensa ja ei epäaikaakaan, kun monella uutisivustolla setä oli syötetty 120 koiralle. Tieto osoitautui myöhemmin vääräksi, kun lähteeksi paljastui kiinalainen satiiri. Jälkipyykinä Washington Post kirjoitti erinomaisen artikkelin uutisoinnin vaikeudesta ja lähdekritiikin tarkeydestä.

Lavastetut metropysäkit

Pjongjangiin liittyvistä huhuista tunnetuimpia on se, että metrossa on vain kaksi pysäkkiä. Tämän urbaanilegendan mukaan muut pysäkit ovat olemassa ainoastaan kartalla ja matkustajat näyttelevät turisteille. Tämä ei pidä paikkaansa. Olen itse ollut aamuruuhkassa turistien kanssa samaan aikaan, ja paikallisten kolea arki oli kaukana näyttelemisestä. Lisäksi turisteilla on nykyään pääsy metron muille pysäkeille.

Aurinkoon laskeutunut astronautti

Samasta huhumyllystä on myös uutinen, jossa pohjoiskorealainen uutisankkuri raportoi korealaisen astronautin laskeutuneen aurinkoon. Uskottavaksi lähteeksi paljastui länsimaalainen satiiriutustoimisto Waterford Whisper News. Kyseinen uutisanka sai kuitenkin miljoonia klikkejä ja paljon näkyvyyttä.

Jukka-Pekka Heikkilän huomautus

Pohjoiskorealaiset eivät ole niin aivopestyjä kuin lännessä luullaan. Kansallismielisyys on maassa uskomattoman vahvaa, mutta paikalliset eivät silti ole aivopestyjä laumarobotteja.

Tiedän kokemuksesta, että korealaiset ovat erittäin tunteellisia ja ajattelevat yksilöinä. Samaa mieltä ovat maan sisällä asuneet diplomaatit ja akateemikot. Helsingin Sanomat on ottanut kantaa aiheeseen ja todennut, että aiheesta tulee varsin usein uutisankkoja. Tämä tapahtui viimeksi syyskuun 2014, kun Kim Jong-un oli viikkoja poissa julkisuudesta, jolloin aiheesta kertyi mittava kokoelma teorioita. Mediabingo lähtee herkästi käyntiin ja ruokkii itse itseään, joten niin lukijan kuin toimittajan kannattaa olla tarkkana Pohjois-Koreaan liittyvien juttujen kanssa.

Suomi-Korea-seuran mukaan

Korean demokraattinen kansantasavalta ei tavallisesti viitsi ryhtyä oikomaan mielikuvituksellisia juttuja. Jos media julkaisee oikaisun, niin se on lehdistä hyvin pienellä jossain huomaamattomassa paikassa. Oikaisua ei juuri kukaan huomaa tai ei viitsi lukea. Siksi on paras käyttää omia aivojaan ja epäillä ihmejuttuja ja KDKT:sta.

Hannu Kautto
Tekniikan lisensiaatti

Suomen työväen vallankumous 1918 (3): Suurlakko lopetettiin - vallankumouksellinen kriisi kypsyi

Vallankumouksellinen keskusneuvosto sai maan kaikilta kolkilta puhelimitse ja lennättimistä tietoja, jotka osoittivat, että vallankumouksen aalto kohosi yhä korkeammalle ja että työväestö oli kaikkialla tilanteen isäntänä ja täynnä taisteluintoa. Kajaanista lakkokomitea ilmoitti, että virkakoneisto oli komitean valvonnassa ja kaikki oli rauhallista. Tornion vallankumoukskomitea ilmoitti, että valta oli työväen käsissä ja että oli ryhdytty toimiin elintarvikeongelman ratkaisemiseksi. Mikkelissä työväki miehitti poliisihallinnon sekä lennätin- ja puhelinaseman ja pakotti kuvernöörin noudattamaan väestön vaatimuksia.

Sellaisen tilanteen vallitessa levisikin tieto, että Vallankumouksellinen keskusneuvosto oli päättänyt (18. marraskuuta 1917) lopettaa lakon. Työväestöstä se tuntui aluksi uskomattomalta ja hirvittävältä. Siihen ei uskottu. Paikoin lakon lopettamista koskevaa sähköä pidettiin provokaationa. Tampereella työläiset luulivat porvariston lahjomiksi kavaltaiksi komiteansa jäseniä, jotka ilmoittivat lakon lopettamismääräyksestä. Kun komitean jäsenet yrittivät joukkokokouksessa torjua heitä vastaan esitetyt syytökset, heidät estettiin puhumasta "alas!", "ulos!", "kavaltaajat!" –huudoin.

Edustajakokouksen enemmistö proletariaatin diktatuuria vastaan

Suurlakon jälkeen sosialidemokratien puolueen johto kutsui kiireellisesti koolle puolueen kymmenen, ylimääräisen edustajakokouksen pohtimaan vastaista taktiikkaa. Avajaispuheessaan 25. marraskuuta Manner piti lyhyen tilannekatsauksen. Hän sanoi, että puolueessa on kaksi vastakkaista virtausta. Toiset kannattavat tarmokasta taistelua vallasta ja turvautumista kaikkiin taistelukeinoin ainoastaan aseellista kapinaa myöten. Toiset muodostavat reformistisen siiven. Alustuksen tekijä ei asettunut kummankaan virtauksen puolelle, vaan koetti arvioida, mihin kumpikin menettelytapa johtaisi.

Puoluekokouksen päätöslauselmaa laatinut menettelytapavaliokunta vaati äänestystä enemmistön mielipiteen selville saamiseksi. Proletariaatin diktatuurin puolesta äänesti 43 kokousedustajaa ja sitä vastaan 59.

Edustajakokouksessa ensi päivänä läsnä ollut bolsevikki puolueen edustaja Stalin otti pu-

Tommi Lievemaa piti esitelmän Suomen 1918 työväen vallankumouksesta opintotilaisuudessa Lontoossa kesäkuussa 2015. Kutsujana opintotilaisuuteen oli Britannian Marxilais-leniniläiset kommunistit ja heidän yhdistyksensä Stalin Society. Aihe herätti brittiläisessä kuulijakunnassa runsaasti kiinnostusta. Työväen vallankumouksesta tulee ensi vuonna kuluneeksi 100 vuotta. Julkaisemme esitelmän kokonaisuudessaan Kansan äänessä. Edellisessä numerossa (2/17) ilmestyneessä toisessa osassa tarkasteltiin Suomen sosialidemokraattien toimintaa ja arvioita Lokakuun vallankumouksen vaiheesta. Tässä osassa (3) sosialidemokraattien vallankumouksellisen muotoutumista sekä Lokakuun vallankumouksen Suomen itsenäistymiseen johtanutta kehitystä.

Vappuna, itsenäisyyspäivänä ja luokkasodan muistopäivinä vierailee järjestöväki punasotilaiden muistomerkeillä. Tilaisuus valtakunnallisella Punaisten muistomerkillä Helsingin Eläintarhassa Vappuna 2017.

heenvuoron vasta viimeisenä kokouspäivänä 27. marraskuuta, jolloin hänen esiintymisensä ei voinut enää vaikuttaa voimasuhteeseen, sillä työväendiktatuuria koskevasta kysymyksestä oli jo äänestetty. Stalin toimitti edustajakokoukselle Venäjän työläis- ja talonpoikaishallituksen tervehdyksen, kertoi vallankumouksen voitosta sekä sen tarjoamien mahdollisuuksien jatkuvasta lisääntymisestä ja kehotti Suomen sosialidemokraatteja kulkemaan vallankumoukseen vaikeuksia pelkäämättä. Kaikki vaikeudet ovat voitettavissa, kun toimitaan päättävästi ja horjumattomasti. Stalin kehotti turvautumaan Dantonin taktiikkaan: rohkeutta, rohkeutta ja vielä kerran rohkeutta! "Ja jos te tarvitsette meidän apuamme, me annamme sitä teille, veljellisesti ojentaen teille käden. Tästä voitte olla varmat". Tämä innoitti vallankumouksen kannattajia.

Edustajakokouksessa jäi yli-päänsä ratkaisematta pääkysymys, jonka vuoksi puoluekokous oli koolle kutsuttu, nimittäin taktiikkakysymys. Se jätettiin puolue-neuvoston ja eduskuntaryhmän ratkaistavaksi, mikä teki mahdolltomaksi vallankumouksellisen taktiikan hyväksymisen. Jos Suomen porvaristo olisi ollut taipuisampaa ja suostunut tekemään ajoissa myönnytyksiä ja kompromisseja, niin kuin

englantilainen porvaristo oli tehnyt, niin ei-vallankumouksellisiin taistelumenetelmiin tähtäävä suunta olisi saattanut johtaa tuloksiin. Porvariston tiukka, kompromissiton politiikka alkoi luoda maaperää uudelle vallankumoukselliselle kriisille, joka johti vakavampiin seuraamuksiin.

Suomen itsenäisyys

Lokakuun vallankumous myönsi ensi kerran historiassa Suomen kansalle, samoin kuin kaikille muillekin Venäjään kuuluneille kansoille, mahdollisuuden ratkaista itse omasta kohtalostaan. Neuvostohallituksen 15. (2.) marraskuuta 1917 julkaisemassa Venäjän kansojen oikeuksien julistuksessa julistettiin paitsi Venäjän kansojen tasa-arvoisuus ja suvereenisuus, kaikkien kansallisten ja kansallis-uskonnollisten etuoikeuksien ja rajoitusten kumoaminen sekä Venäjän alueella asuvien vähemmistökansallisuuksien ja etnisten ryhmien vapaa kehitys, myös Venäjän kansojen oikeus vapaaseen itsenäistymiseen aina eroamiseen ja itsenäisen valtion perustamiseen asti.

Lokakuun vallankumouksen jälkeen Suomesta tuli tosiasiallisesti vapaa, vaikka se kuului yhä Venäjään. Samana päivänä, jona julkaistiin Venäjän kansojen oikeuksien julistus, Suomen eduskunta hyväksyi lain, jonka mukaan ylin

valta Suomessa kuului väliaikaisesti eduskunnalle. Väliaikaisen hallituksen kaudella sellainen teko oli osoitautunut kohtalokkaaksi eduskunnalle; eduskunta ajotettiin. Neuvostohallitus ei ryhtynyt minkäänlaisiin rankaisutoimiin eduskuntaa vastaan; eduskunnasta tuli tosiasiallisesti Suomen ylimmän vallan haltija. Suomen kommunistisen puolueen keskuskomitean vetoomuksessa "40 vuotta Suomen työväen-vallankumouksesta" sanottiin aivan oikein, että "Suomen julistautuminen itsenäiseksi oli tosiasiallisesti tapahtunut jo marraskuun 15. p:nä, jolloin työväen joukkovoima pakotti eduskunnan vahvistamaan valtalain, jonka voimaansaattamista porvaristo oli siihen saakka vastustanut.

Neuvostovaltion johtavat toimihenkilöt korostivat, että Suomen kansalle on myönnetty täysi vapaus määrätä kohtalostaan. Esimerkiksi kansallisuusasiain kansankomissaari Stalin oli bolsevikkipolueen edustajana Suomen sosialidemokraattisen puolueen marraskuun kokouksessa ja sanoi, että neuvostohallitus myöntää Venäjään kuuluville kansoille, mm. Suomen kansalle, oikeuden vapaaseen itsenäistymiseen ja on valmis toteuttamaan sen. Stalin muotoili Kansankomissaarien neuvoston politiikan johtavat periaatteet seuraavasti: "Täydellinen vapaus oman elämänsä järjestämiseen Suomen kansalle samoin kuin muillekin Venäjän kansoille! Suomen kansan vapaaehtoinen ja rehellinen liitto Venäjän kansan kanssa! Ei minkäänlaisia holhousta, ei minkäänlaisia valvontaa ylhäältä käsin Suomen kansaan nähden!"

Bolsevikit pysyivät horjumattomasti kansakuntien eroamisvapauden kannalla, koska poikkeaminen siltä olisi ollut porvaristolle eduksi, se olisi aiheuttanut kansallisuusvihaa ja vaikeuttanut työtekevien vapautumista porvariston ideologisen myrkytaseen, nationalismien vaikutuksesta.

Kansankomissaarien neuvosto päätti tunnustaa Suomen itsenäisyyden

Illalla 31. joulukuuta 1917 Suomen senaatin valtuuskunta saapui Smolnaan. Kahdettatoista käydessä Bonts-Brujevits toi valtuuskunnalle Leninin sekä kuuden kansankomissaarin allekirjoittaman Kansankomissaarien neuvoston päätöksen Suomen itsenäisyyden tunnustamisesta. Valtuuskunta ei ollut osannut odottaa, että asia ratkeaisi näin pian ja yksinkertaisesti. Myöhemmin Idman (senaatin valtuuskunnasta) kirjoitti, että sillä hetkellä valtuuston jäsenet (bolsevikkien periviholliset) tunsivat vilpittömästi kiitollisuutta Leniniä ja hänen hallitustaan kohtaan.

Kansankomissaarien neuvoston päätöksessä sanottiin: "Vastaukseksi Suomen hallituksen esitykseen, että Suomen tasavalta tunnustettaisiin riippumattomaksi, Kansankomissaarien neuvosto, täysin yhdenmukaisesti kansain itsenäistymisen periaatteen kanssa, päättää Toimeenpanevalle keskuskomitealle ehdottaa: a) että Suomen tasavallan valtiollinen itsenäisyys tunnustetaan, sekä b) että erityinen komitea kummankin puolueen edustajia yksissä neuvoin Suomen hallituksen kanssa asetetaan valmistelemaan niitä käytännöllisiä toimenpiteitä, jotka aiheutuvat Suo-

men eroamisesta Venäjästä".

Kansallisuusasiain kansankomissaari Stalin perusteli VSFNT:n Kansankomissaarien neuvoston päätöstä Yleisvenäläisen toimeenpanevan keskuskomitean istunnossa 4. tammikuuta 1918: "Kansankomissaarien neuvosto ei voinut menetellä toisin, sillä jos kansa edustajiansa kautta päättävästi vaatii hallitukselta riippumattomuutensa tunnustamista, niin proletaarinen hallitus, jonka periaatteena on itsenäistymisen oikeuden myöntäminen kansoille, ei voinut muuta kuin täydellisesti kannattaa Suomea". Stalin päätti puheensa toivomukseen, että Suomen riippumattomuus helpottaisi Suomen työläisten ja talonpoikien vapautumista ja loisi lujan pohjan kansojen ystävyydelle.

Samana päivänä Yleisvenäläisen toimeenpanevan keskuskomitea vahvisti kansankomissaarien neuvoston päätöksen Suomen valtiollisen itsenäisyyden tunnustamisesta.

Työväestön oli pakko ryhtyä päättäväisiin toimiin

Vältettyään vallankumouksen marraskuussa 1917 Suomen sosialidemokraattijohtajat saivat vain lykättyä sitä, mutta eivät saaneet esteetä kokonaan, sillä yksikään marraskuussa työväestön vallankumoukselliseen nousuun johtaneista syistä ei ollut lakannut vaikuttamasta. Oli jopa syntynyt uusia syitä, jotka tehostivat entisten vaikutusta. Jokaista työläisperhettä rasittaneena pääpulmana oli elintarvikepulma, joka vain paheni ajan mittaan.

Työväestön nälänhätä olisi ollut lievempää, jos elintarvikevaikeudet olisivat koskeneet tasapuolisesti kaikkia väestöluokkia. Mutta todellisuudessa ilmeni jyrkkää eroa: toiset näkivät nälkää, toiset elivät yltäkylläisyydessä. Nälänhädän torjumiseksi olisi pitänyt takavarikoida kaikki maassa olleet elintarvikkeet ja järjestää niiden keskitetty jako. Suomessa elintarvikkeet olivat kortilla, mutta elintarvikkeiden jakelua korttijärjestelmänkään mukaan ei voitu tyydyttää täydellisesti ottamatta valtion huostaan varakkaiden henkilöiden ja kapitalistien yhtiöiden hallussa olleita suuria elintarvikevarastoja. Hallitus ei kuitenkaan toteuttanut työväestön vaatimia toimenpiteitä, sillä ne olisivat olleet epäedullisia elintarvikkeilla turvatuille omistaville luokille.

Nälkäkuoleman vaara pakotti työväestön päättäviin toimiin. Viipurissa Punainen kaarti pani 19. tammikuuta toimeen kotitarkastuksia porvareiden taloissa etsien elintarvikevarastoja ja aseita. Tulos oli odotettua suurempi. Samaan aikaan kun työväestö näki nälkää ja jopa kuoli nälkään, porvaristolla osoitautui olevan suuria jauho-, sokeri-, riisi- ja lihavarastoja. Työläisten perustamat lautakunnat toimivat vallankumouksellisesti: ne takavarikoivat löytämänsä elintarvikevarastot ja jakoivat ne nälkäänäkeville. Porvariston suuttumus oli tietenkin saanoin kuvaamaton. Lehdistössä takavarikoinnit esitettiin rosvoukseksi keskellä kirkasta päivää.

Viktor Holodkovskin kirjasta Suomen työväen vallankumous 1918 lyhentänyt ja toimittanut:

Tommi Lievemaa

Hyvät naapurisuhteet parasta maanpuolustusta

Nyky Suomessa erittäin henkiloitten mielipiteet ja asenteet herättävät huolta ja pelkoa. Vihanlietonta ja olemattomien uhkakuvien luonti naapurisuhteiden Venäjästä lisääntyy kaiken aikaa. Ilta- ja aamulehtiä lukiesaa tulee mieleen, joko sota on alkanut maittemme välillä.

Olemattomiin uhkiin vedoten voidaan vaatia jatkuvasti lisää aseita. Hornetit pitäisi uusia, makso on miljardeja. Entistenkään lopullista hintaa ei ole kerrottu kansalaisille. Jos uusien hinta on 7-10 miljardia, se on kerrottava ainakin kahdella. Harhauttamiselle hintoja kysellään

myös muilta lentokonevalmistajilta. Kukaan ei usko muilla kuin jenkeillä olevan mahdollisuuksia saada tuo älytön tilaus. Eräät suomalaispoliitikot ja kenraalit ovat Yhdysvaltain taluteltavina, saaden ehkä jotain hyödykettä toimistaan. Onneksi kukaan suomalainen ei ole lahjottavissa, sehän olisi rumaa. Rukousaamiaiselle pääsy ei ole lahjontaa.

Uusien hienojen aseitten hankkijat eivät muista erästä toisesta - voittamatonta asetta ei ole vielä keksitty. Luultavasti uudet lentokoneetkaan eivät kaikki ehtisi edes ilmaan sodan alettua. Tulisi vain kallista romua ja turhia sankarivainajia. Halvinta ja tehokkainta maanpuo-

lustusta olisivat hyvät suhteet naapurimaiden välillä. Suomen tulisi erota Venäjän vastaisesta pakotetusta. Jos odotellaan Krimin paluuta Ukrainaan, saattaa mennä usea sukupolvi sitä ennen hauturin asiakkaisiksi.

Tosiasioitten tunnustaminen olisi viisautta, mutta valitettavasti Suomen nykyhallituksen joukossa vain tyhmyys tiivistyy. Äänestäjillä oli valta huhtikuussa äänestää valkankahvasta pois kaikki natokimaiset militaristit. Kyseisiä ihmiskurjia riittää kuntienkin valtuustoihin.

Reino Welling
Jämsänkoski

Turkkilaiset siksakit

Kansainvälisissä uutislähetyksissä Turkki esiintyy yhtenä suurimmista ja kehittyneimmistä Lähi-Idän maista ja maan presidentti Erdogan näyttäytyy hyvin usein uutisissa. Tuolloin kyseinen tieto on useinkin negatiivista - ajoittain islamilaisterroristit räjäyttävät jossakin pomminsa, Turkin erikoispalvelut pidättävät toisinajatteliijoita tai taloudelliset osoittimet laskevat yhä alhaisemmalle asteelle.

Sergei Skvortsov

Talous kasvoi nopeasti ja varmasti. Erdoganin laukaisema islamilaistamisen prosessi, vaikka se kohtasikin vakavaa vastarintaa, on edennyt kuitenkin. Turkin viranomaisten ratkaisevalla panoksella perustettu ja Venäjällä kielletty terroristinen ISIS-järjestö valvoi valtaosaa Syyrian ja Irakin alueista. Erdogan kiristi menestyksellisesti EU:n viranomaisia Lähi-Idän ”pakolaisilla”, joiden mahtavan virran hän suuntausi Eurooppaan.

Erdogan pyrkimässä ”sulttaaniksi”

Jatkuvasti valtaansa lujittanut Erdogan pyrki yleisen mielipiteen mukaan uudenlaiseksi turkkilaiseksi sulttaaniksi. Tämä prosessi huipentui vuosi sitten muka tapahtuneen vallankaappausyrityksen ”torjumiseen”. Käytännöllisesti kukaan ei epäile Turkin oppositiopiireissä sitä, että ”vallankaappaus” oli todellisuudessa itse viranomaisten lavastama mittava provokaatio, jota käytettiin ”laillisena syynä” aloittaa poliittinen terrori maan sisällä.

Tämän terrorin mittasuhteet olivat valtavat. Maassa suljettiin 2099 koulua, 16 yliopistoa, 54 sairaalaa, 3520 teollisuuslaitosta, 149 joukkotiedotusvälinettä (sanomalehtiä, TV-kanavia ja nettisivuja). Yli 150 000 ihmistä pidätettiin. Heillä oli muka kytköksiä vallankaappajiin, joukossa tuhansia tuomareita, kymmeniätuhansia sotilaita, poliiseja sekä valtion virkamiehiä. Näitä pidätettyjä myös kidutettiin. Pidätettiin jopa eräs parlamenttiryhmä sekä kymmeniä tuhansia yliopistojen ja keskikoulujen opettajia erotettiin viroistaan. Tämän kaiken tuloksena Erdogan keskitti käsiinsä käytännöllisesti rajoittamattoman vallan. Mutta, kuten tunnettua, maailmassa kaikki loppuu aikanaan. Myös Erdoganin menestykselle tuli loppu. Taloudellista nousua seurasi lama. Maasta poistuivat sekä ulkomaalaiset että samalla myös muut-

kin pääomasijoittajat. Turkissa valitseva laittomuusien ilmapiiri vain kiihdytti kyseistä prosessia.

Kurdivähemmistö, josta muodostui este Erdoganin matkalla absoluuttiseen valtaan, osoitti ”sulttaanille” sekä poliittista että myös sotilaallista vastarintaa. Valvonnan ulkopuolelle jäänyt ISIS alkoi räjäyttellä pommejaan jo itse Turkin alueella. ISIS-järjestön sotilaallisen tappion vaiheessa Syyriassa pääosaa sen kukistamisessa ovat näyttelleet Abdullah Öcalanin kannattajat, jotka ovat Erdoganin päävihollisia kurdien joukoissa.

Turkin ulkosuhteet karille

Ulkopolitiikan alueella turkkilaisjohto on onnistunut viime vuosina huonontamaan suhteitaan käytännöllisesti katsoen kaikkiin ulkovaltoihin. Kiinnitän luonnollisesti ennen kaikkea huomiota Venäjä-suhteisiin. Venäläiskoneen tuhoamisen jälkeen ne eivät ole vielä kukaan palanneet entiselle tasolle.

EU:n kohdalla suhteet Turkiin menivät pilalle jo heti sen jälkeen, kun Erdogan suuntasi sinne ”pakolaistulvan” ja alkoi sen jälkeen kiristää eurooppalaisia. Mutta toisin ei voinutkaan käydä, erityisesti kun Euroopan viranomaiset tiesivät hyvin sen, mistä koko Turkki kuuhuu - Erdoganin ratkaisevasta panoksesta ISIS-järjestön perustamiseen. Asiaa eivät auta myöskään kansainvälisen oikeuden kannalta kummallisilta tuntuvat Turkin viranomaisten ponnistelut toteuttaa EU:n maiden alueella poliittista agitaatiota. ISIS-järjestöön liittyvä tapaus huononsi myös Turkin ja USA:n suhteita.

Ulkopolitiikassa Erdogan luovii epätoivoisesti, mutta nykyinen tilanne toimii häntä vastaan ja joukkomittaiset poliittiset vainotoimenpiteet etäännyttävät Turkin viranomaisia myös ulkomaisesta yhteiskunnallisesta mielipiteestä.

Kansanäänestyksellä presidentin valtaan

Näissä taloudellisten vastoinkäymisten, terrorististen hyökkäysten ja ulkopoliittisten takaiskujen oloissa Turkissa kaksi kuukautta sitten, 16. huhtikuuta 2017, järjestettiin kansanäänestys hallintomuodon muuttamisesta parlamentaarista presidenttivaltaiseksi. Erdogan halusi juridisesti vakiinnuttaa absoluutti-

ja eteneminen siihen vaiheeseen, että estetään suurkapitalisteja ottamasta enää koskaan valtaa käsiinsä. Tämä on aivan erilainen tehtävä, kuin mikä oli sodanjälkeisen SKDL:n tehtävä. Tällä hetkellä emme voi tukeutua siihen, että Vasemmistoliitto ja SDP ovat tässä työssä mukana, koska ne ovat sitoutuneet oman asemansa vuoksi noudattamaan uusliberalistisia politiikan raameja. Voimme hakea liittolaisia tähän työhön vain niistä tavallisista ihmisistä, jotka kokevat, etteivät menetä mitään uusliberalismin kaatuessa.

Heikki Männikkö

Kuva: Heikki Männikkö

Satojen protestojen voimin kurdit tuomitsivat 24.9.2016 Erdoganin toimet ja vaativat 43 miljoonan kurdin nimissä Öcalanin vapauttamista. Kuten artikkelin kirjoittaja arvelee pidetään Rojavaa lähes itsenäisenä. Tulisi kyllä miettiä, kuka sodan jälkeen suojelee tätä itsenäisyyttä.

sen valtansa - kyseessä oli presidentin toimivaltuuksien laajentaminen, kun presidentti sai oikeuden hyväksyä toteutettaviksi pakollisia asetuksia, hajottaa parlamentin jne. Poliittisesti vakuuttavan voiton piti vapauttaa hänen käteensä. Gallup-tutkimusten perusteella näytti siltä, että näin tulee myös tapahtumaan, mutta todellisuus osoitti, että useat ihmiset eivät yksinkertaisesti vain uskaltaneet lausua mielipiteitään. Korjaukset perustuslakiin hyväksyttiin virallisesti, mutta vain hyvin vähäisellä äänten enemmistöllä - puolesta oli äänestänyt vain 51,3 % äänestäjistä. Virallinen enemmistö käsitti hieman yli yksi miljoona ääntä.

Tuolloin Korkeimman vaalilautakunnan päätöksellä, lainsäädännön vastaisesti, ääntenlaskennassa hyväksyttiin todelliseksi myös äänestyslomakkeet ilman vaalilautakuntien leimoja eli suoraan sanoen vääriteltyjä lomakkeita. Selaisia kertyi noin miljoona kappaletta ja koska jossain määrin näissä lomakkeissa oli myös kyseiset leimat, niin voidaan sanoa, että todellisuudessa Erdogan hävisi tämän kansanäänestyksen.

Kansa jakautui kahtia

Mutta, jos suljemme silmäme näiltä rikkomuksilta ja tunnustamme äänestyksen tulokset, niin voitto ei ollut mitenkään kovin vakuuttava. Parhaassa tapauksessa voidaan puhua siitä, että yhteiskunnallinen mielipide jakautui kahtia, mutta ei varmasti siitä, että kansa antoi muka tukensa Erdoganille. Muuten itse Erdoganin kannattajat ennustivat ainakin 60 prosentin kannatus, mutta tämä ennuste ei toteutunut. Eikä se toteutunut tähän asti voimassa olleesta poikkeustilastaan huolimatta, joka julistettiin viime vuoden vallankaappausyrityksen jälkeen. Terrorismin vastaisen taistelun verukkeella Erdoganin vallan laajentamisen vastustajat saivat hyvin rajoitettuja mahdollisuuksia agitaationsa toteuttamiseen.

Todellisen kaikinpuolisen ylivallan oloissa Erdoganin kannattajien ei onnistunut aivopestä kansalaisia eikä edes rakentaa luotettavaa ”pystysuoraa vaalivaltaa”. Venäjällä enemmistön tukea vaille jääneille vaikuttajille ”kirjataan” hyvin laajasti valitsijoiden 64, 70 tai jopa 146 prosentin kannatus. Mutta Turkin tapauksessa onkin kyse vain hieman yli 50 prosentin kannatuksesta, joka on saavutettu poikkeuksellisesti maaseudun kustannuksella (suurkaupungit äänestivät vastaan, jopa virallisten tietojen perusteella), missä väestö on yksinkertaisempaa eikä viranomaisten toimien minkäänlaista valvontaa ollut todellisuudessa olemassa.

Ei vielä ”sulttaaniksi”

Luulen, ettei tässä ole kysymys mis-

tään Erdoganin kannattajien kykenemättömyydestä toimia, vaan yhteiskunnan vastarinnasta eikä ainoastaan alimmalla tasolla. Tilanteeseen vaikutti myös useiden ihmisten haluttomuus tulla islamisoituksi sekä taloudelliset vaikeudet, joista aletaan syyttää Erdogania. ”Jos Sinä olet kaikkivaltias hallitsija, niin silloin Sinä kannat myös vastuun kaikesta”. Jälkimmäinen toteamus onkin viranomaisille vaarallisin, koska hänen kannattajiensa enemmistönä eivät ole mitään taipumattomat islamistit, vaan ihmiset, jotka ovat hänelle kiitollisia äskeisestä taloudellisesta kasvusta.

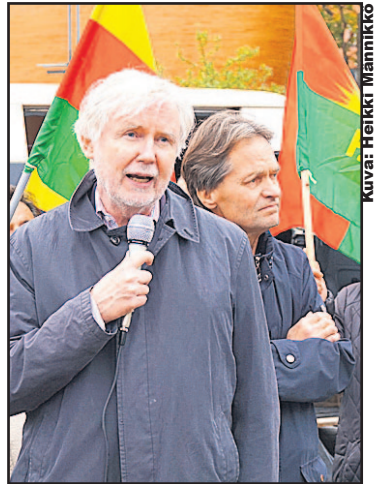
Näin ollen Erdogan ei ole vielä kuitenkaan Sulttaani, kuten monet kirjoittivat ennen kansanäänestystä. Ja hänen toimintansa tulee olemaan vaikeaa, koska kaikesta päätellen taloudelliset vaikeudet tulevat vain voimistumaan ja hänen kannattajiensa rivit harvenemaan.

On olemassa eräs toinenkin Erdoganille hyvin epämiellyttävä tekijä. Kansanäänestyksen aikaisessa taistelussa ensimmäisen kerran koko oppositio yhtenäistyi. Siihen asti toisiaan vihanneet kemalistit (Turkin valtion perustajan Atatürkin kannattajat) ja meidän läheiset ystävämme vasemmistolaisesta Kansandemokratista puolueesta toimivat aktiivisesti yhteisrintamassa. Viimeksi mainittu esiintyi myös kurdien oikeuksien puolesta. Puhutaan jopa vasemmisto-keskustalaisen koalition muodostumisesta. Ja jos näin tulee käymään, niin silloin Erdoganin asema muuttuu entistä horjuvammaksi. Erdoganin saavuttamaa voittoa voisi nimittää Pyrhoksen voitoksi, mutta se olisi vielä liian aikaista.

Vaikka viime aikoina Erdogan on turvautunut etupäässä voimatoimenpiteisiin, hänellä on kuitenkin julkisen toiminnan suurta kokemusta ja periaatteessa hän osaa myös luovimisen taidon. Onnistuihan hän aikanaan luomaan ”maltillisen” islamistin kuvan itsestään, eräänlaisen Euroopan kristillis-demokraattien vastikkeen. Nytkin agitaatiossa perustuslaillisten uudistusten puolesta hän osoitti uudemman kerran joustavuutensa mainitsematta käytännössä ”islamilaissarvoja”, joita hän vielä äskettäin iskosti aktiivisesti ihmisten mieliin. Erdogan painotti enemmän kansallisia etuja, joita hän muka puolustaa.

Erdoganin voimapolitiikka lähialueilla

”Kansallisten etujen” puolustus toteutuu nykyään siinä, että epäonnistuttuaan ISIS:in kanssa, Turkin johto yrittää nyt laajentaa mahdollisimman paljon vaikutusalueitaan Syyriassa ja aiheuttaa mahdollisimman suurta vahinkoa Syyrian kurdeille ja heidän johtajalleen Öcalanille. Maan pohjoisosassa Turkin

Kuva: Heikki Männikkö

Myös Kari Uotila ja Erkki Tuomioja olivat saapuneet tukemaan Rojava Kurdien asiaa.

joukot ovat jo miehittäneet pienen syyrialaisalueen Eufratin Kilpi-operation tuloksena. Tämä tehtiin jakamalla kahtia Syyrian kurdien asuttama Rojava alue, mutta sitten Turkin joukkojen eteneminen pysäytettiin.

Tämän jälkeen Turkki osallistui neuvotteluihin Syyrian jakamisesta. Ensimmäinen askel tähän suuntaan on jo otettu - on sovitettu ns. de-eskalaation vyöhykkeiden rajoista, joille olisi tarkoitus sijoittaa myöhemmin rauhanturvajoukkoja. Eräiden lähteiden mukaan Turkin joukot ovat jo valmiina tällä nimikkeellä marssimaan Idlibiin - Alepposta etelään sijaitsevaan Syyrian maakuntaan. Sitä valvoo Turkille ystävällismielinen ”maltillinen oppositio”. Mutta tämä onkin varmaan maksimi siinä, mitä Turkin viranomaiset voivat toivoa saavuttavansa. Syyrian kurdien perustama Syyrian demokraattinen armeija, jonka riveihin sen onnistui saada mukaan eri kansallisuuksien edustajia, hyökkää menestyksellisesti ISIS:iä vastaan. Se on jo vapauttamaisillaan sen ”pääkaupungin” - pienen Ar Raggahin kaupungin, joka sijaitsee kuitenkin kaukana varsinaisesta kurdien asutusalueesta.

Tämä armeija, jota USA kaikesta kummallisuudesta huolimatta aktiivisesti tukee (kurdien johto edustaa näkemyksiltään vasemmistokeskustalaisia tai jopa kommunisteja) on muodostunut nykyään maan voimakkaimmaksi sotavoimaksi. Ja jos Syyrian kurdit julistavat itsenäisyyttään (jonka he ovat jo tosiasialisesti saavuttaneet) tai vielä pahempi Erdoganille, pyrkivät taistelemaan vallasta Damaskoksessa, niin silloin Turkki ei pysty mitenkään häiritsemään heitä tässä aikomuksessaan.

Aika tekee tehtävänsä

Ottamalla huomioon Syyrian demokraattisten voimien kiinteät suhteet Turkin terroristiseksi julistamaan Kurdistanin Työväenpuolueeseen, jonka johtajana esiintyy edelleenkin Öcalan, saattaisi tästä muodostua Erdoganin suurin ulkopoliittinen tappio. Eräät analyytikot ovat jopa alkaneet puhua Turkin alueellisesta desintegraatiosta.

Kokonaisuudessaan ottaen aika tekee työtä Recep Tayyip Erdogania vastaan. Kuitenkaan häntä ei kannata vielä nostaa syrjään. Erdogan on hyvin kokenut poliitikko ja nauttii huomattavaa kannatusta sekä kansan että eliitin keskuudessa. Siitä huolimatta Turkki on jo astunut epävakaan tilanteen vaiheeseen ja on ilmeistä, että tulevaisuus lupaa analyytikoille mitä odottamatompaa yllätyksiä.

Sergei Skvortsov,
NKP:n keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri
12.9.2017

Yhteisrintama proletariaatin luokat...

Jatkoa sivulta 14

min tilalle tuli uusliberalistinen kapitalismi, jonka porvarien ohella hyväksyvät sekä sosialidemokraatit että Vasemmistoliitto. Tälle politiikalle ovat leimallista mm. kovat leikkaukset, suunniteltu sote- kaappaus sekä kiky-sopimus. Ihmisten toimeentulon heikentämisestä on tullut pääomalle voittoja ja kilpailukykyä lisäävä tekijä.

Yhteisrintaman ensisijaisena tavoitteena voi olla vain uusliberalistisen politiikan kumoaminen, kansanvallan palauttaminen

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Onko Suomessa sananvapaus?

Kysymys nousee silloin tällöin esille ja on paljon faktoja, joiden perusteella voidaan väittää - ei ole. On alueita ja kysymyksiä, joita koskevia mielipidekirjoituksia ei julkaista laajemmin leviävissä lehdistä. Muutamia esimerkkejä: Korean demokraattinen kansantasavalta eli Pohjois-Korea, Iran, Kuuba ja Vietnam. Maita, joista ei kerrota mitään myönteistä. Kuitenkin joka maassa on hyvät ja huonot puolensa. Jopa Yhdysvalloissa näen jotain hyvää, eli se ei ole Suomen naapuri. Meksiko on heidän naapurinsa ja on sodassa menettänyt Yhdysvalloille Texasin, Kalifornian, Nevadan, Arizonan, New Mexikon ja Utahin eli puolet alueestaan.

Suomessa vaahdotaan uskottavasta puolustuksesta, mutta Pohjois-Korealle ei sallittaisi moista. Ei vaikka heillä on naapurina jenkkin miehittämä Etelä-Korea, jossa tietävästi amerikkalaisilla joukoilla on ydinaseita. Ilman vahvaa armeijaa Pohjois-Korea olisi miehitetty jo ajat sitten. KDKT on pieni kehitysmää, mut-

ta heillä on ominaisuus, joka pelottaa kaikkia imperialistisia voimia maailmalla.

Korealaiset haluavat päättää itse omista asioistaan. Heidän pelottelunsa ei ole onnistunut edes maailman poliisiksi itsensä nimittäneiltä jenkeiltä. Pohjois-Korea on esimerkkinä muille kolmannen maailman maille ja se eniten pelottaa jenkkejä. Ei ole pakko alistua. Se on viesti maailman sorretuille kansoille. Olen kysellyt asiantuntijoilta, onko Israel kehittänyt luomuydinaseen. Israelin ydinaseesta ei länsimaissa tunnuta olevan huolissaan vaikka pitäisi.

En ole myöskään saanut kysymykseeni vastausta, miksi Krimin ”miehitys” on pakotteiden kohteena. Turkki on miehittänyt Kyprosen pohjoisosaa 1974 alkaen, kuitenkaan ei esitetä mitään pakotteita Turkkia vastaan. Israel on vuosikymmeniä miehittänyt osaa Syyriasta, Itä-Jerusalemia ja länsirantaa. Milloin alkavat pakotteet?

Pakotteista oli jo maininta. EU:n osana epäitsenäisen Suomen-

kin on osallistuttava Venäjän vastaisiin pakotteisiin. Kertoisiko joku, paljonko Venäjän vastaiset pakotteet ovat tulleet maksamaan Suomen maanviljelijöille ja karjatilallisille? Epäilen hinnan olevan niin suuri, ettei sitä uskalleta kertoa.

Puolue- ja lehdistötuki aiheuttaa myös sensuuria. Puoluelehdet eivät uskalla kertoa tapahtumista oikeilla nimillä. Saattaisi joku puoluesatraappi loukkaantua ja tuki evättäisiin.

Lopuksi ihmettelen jatkuvaa ruikutusta ns. suomettumisesta. Suomen ja Neuvostoliiton johtajilla oli asialliset ja hyvät keskinäiset suhteet ja kauppa kävi. Suomettuminen oli kovin vähäistä verrattuna nykyiseen lännen nuolemiseen ja nöyristelyyn, joka on sääliä. Yhdysvaltojen aseeteollisuutta pitää tukea miljardeilla välittämättä saavatko Suomen lapset koulutusta ja vanhukset hoitoa ja leipää.

Reino Welling
eläkeläinen Jämsänkoskelta

Kolmen vartin kommunisteista kolmen vartin natolaisiin

Horjuvuus SKP:n sisällä aiheutti osaltaan puolueen tuhon. Kuitenkin myös ulkoiset tahot lahjuksilla vaikuttivat tuhoon. Vaasan horisontista kerrotaan, että Matti Viialainen tuhosi Kansan äänen (Vaasan piirin lehti). Hyökkäykset kohdistuivat kaikkiin puolueen lehtiin. Puutteellisen valistuksen takia hämäryti kuva työväenliikkeestä.

Sotakiirihotuksessa tehdään paljon numeroa talvisodasta ja ihmetellään, että Neuvostoliitossa ja Venäjällä ei ole erikoemmin huomioitu talvisotaa. Vihjaillaan, että itänaapurissa olisi jotakin häpeällistä.

Kun sota päättyi, niin Neuvostoliitossa määrättiin maan paras asiantuntija muokkaamaan suhteet ystävyyssperiaatteelle. Tehtävä lankesi Wysinsille, joka oli menestyksellisesti ohjaillut Neuvostoliiton ulkopoliitiikkaa. Hän piti huolen, että suomalaisten julmuuksista sodassa ei tehty numeroa. Esimerkkinä voi

mainita Aunuksen keskitysleirit, joihin suljettiin myös sylvauvoja. Naapurini Veikko Tossavainen oli leirivartijana ja kertoi näistä julmuuksista.

Nyt ollaan Naton vihakylvön takia ajautumassa konfliktiin kaikilla mausteilla. On hankittu Etelä-Koreasta 155 mm haupitseja, joilla voi ampua atomikranaatteja sekä hollantilaisia vanhoja panssareita, joissa on saksalainen Leopard-tulenjohtojärjestelmä.

Ruotsin kieltä ei ole myöskään unohdettu. Kolmikymmenluvulla oli ”suomettumisella” erikoinen sisältö erikoisesti armeijassa, jolloin upseerit vaihtoivat nimensä suomalaisiksi. Strömbergistä tuli Siilasvuo ja Boijer-Spoofista Poijärvi. Myös Ahvenanmaalla yritettiin ”pakosuomea” natsiopettajien voimin. Hallitusherrojen huolena on Ahvenanmaan ”puolustaminen”. Jo kolmekymmenluvulla kannettiin huolta ”Ahvenanmaan turvallisuudesta”. Vastoin kuuden maan sopimusta Suomi linnoitti Ahvenanmaata.

Nyt ei kuulemma enää tarvita kuin Suomen ja Ruotsin hyväksyntä puolueettomuussopimuksen kumoamiseksi.

Lehtitietojen mukaan jokin venäläinen kenraali olisi sanonut Suomen olevan Naton jäsen. Kyseessä on kolmenvartin jäsenyys. Vain virallinen sopimus puuttuu, aseistus ja politiikka on mukautettu Naton päämääriin. Fasisteille on vierasta kansan tahto. Kun Krimin väestö suurella enemmistöllä valitsi yhteydet Venäjään, niin suuri natolaisten kuoro vaatii venäläisväestön alistamista fasistikomentoon.

Siis kolmenvartin kommunistit auttoivat kolmenvartin Natoon päättymiselle. Kun Naton Aurora-sotaharjoitukset alkavat Göteborgissa, niin suomalaisten olisi syytä sankoin joukoin lähteä torjumaan sodan uhkaa.

Wäinö Pietikäinen
Sodan ja Fasismin vastaisen työn jäsen

Sattuu se vieläkin

Kuka olisi voinut uskoa 20-30 vuotta sitten, että luokkasodan jälkeisenä 99. vuonna valtiovalta olisi ollut valmis tunnustamaan, kuinka sen edustajat olivat tuoloin syyllistyneet kansanmurhaan ja oikein 100-vuotismitalilla?

Tuo tunnustus (joskin hiljainen) oli ehdotettu mitalin aiheeksi. Sen olivat valtion (ja mitä ilmeisimmin taistolaisukupolven jälkeiset) virkamiehet hyväksyneet, ja tunnustus oli ollut valmis valettavaksi. Niin pitkälle olemme 99 vuodessa edistyneet.

Vaan niin pitkälle emme ole 99 vuodessakaan edistyneet, että valkoisen vallan aaveiden henkinen jäämistö olisi ollut valmis tuon kansanmurhan myös tunnustamaan. Jo ”sotasurma”-tutkielman aikoihin esiintyi ”ei saa repiä vanhoja haavoja auki” -uikutusta ja nyt sitä samaa höystettiin väittämällä, kuinka kuva-aiheen pohjana ollut kuva punaisten teloituksesta olisi ollut vain lavastus. Ihan niin kuin se olisi pyyhki-

nyt kymmenettuhannet valkokaarti-laisten tappamat suomalaiset pois.

Ei maar, 20-30 vuotta sitten siihen mitaliin olisi mitä ilmeisemmin valettu eräs hevospoloinen tallustelemaan sinä onnettomana helvetin 16. päivänä pitkin Helsingin katuja kantaen sitä valkokotsaista syntisäkkiä, jonka edessä nyt hyvin monet niin innokkaasti kumartelevat. Siitä nyt puhumattaakaan, että mitali olisi tuolloin nimetty kansalaissodalle.

Ymmärrän kyllä, että vasemistolaisille teloitusaihe on turhankin synkkä ja mieluummin haluttaisiin luokkasodan muistomitaliin jokin positiivisempi aihe. Mutta luulenpa, ettei edes valtiovaltamme tule edistymään sadassakaan vuodessa niin pitkälle, että luokkasodan 100-vuotismitaliin voitaisiin valaa erään työväentalon kellotapulin punainen lyhty luomaan valoa työkansalle, joka pimeydessä vaeltaa...

Ville Rahikainen
17.5. 2017

Vapaus-mikä ihana sana

Radion ykkösaamussa 29.5.2017 valtakunnan pääjuristi kertoi, että sote-uudistus tarvitsee maakuntahallintoon tuhansia yksityisiä juristikonsulentti-yhtiöitä tämän kaikkien ”uudistusten” äidin toteuttamiseen. Siinä säästetään taas valtion ja kuntien kassasta miljardeja euroja ”yksityisen” ylikansallisen yritystoiminnan ylläpitämiseen.

Jos käyn nykytaksojen vallitessa ”yksityisen” lääkärin vastaanotolla selviän siitä sadalla eurolla. Mutta kun ”uudistus” toteutuu, niin minun valinnanvapauteni vaatisi yhden nolan lisää viikkorahani perään pysäkkeeseen nykyisellä tasolla. Me olemme kohta kuin Americassa tässä vapauden ja juristien valtakunnassa. Kokoomuspuolueen johtama oikeistoideologia vaatii tuhoamaan toimivan kunnallisen terveydenhoitojärjestelmän.

Suomen vaalijärjestelmä mahdollistaa vielä toistaiseksi muidenkin kuin miljardöörien osallistumisen vaaleihin. Sen seurauksena hallituksessa vuorottelevat demarit ja Kepu ja tällä hetkellä vielä perussuomalaiset. Niistä jokaisen on saatava puumerkinsä

kokoomuksen ajamaan ”uudistukseen”, josta tulee vielä tuhoisampi kuin pelkästään kokoomuksen ajamana.

Demarit turhautuvat odottaessaan perussuomalaisten puolueen hajoamista ja pääsyään sen tilalle hallitukseen, sillä heidän mielestään vain hallituksessa voi vaikuttaa. Ammattiyhdistysliikkeen johto noudattaa Lauri Ihalaisen kultaista ohjetta: ”Neuvotellen eikä turuilla ja toreilla.” Lakko ja mielenosoitusvoima ovat poissa käytöstä. Silloin säilyy mahdollisuus päästä hallitukseen.

Kapitalismi ei tule toimeen ilman sotia, mutta niin sanottu vasemmisto Suomessa on sokea ja kuuro sodanvalmistelun suhteen ja se on paha merkki, kun potilas ei näe eikä kuule. 1930-luvulla kommunistilakien vallitessa ja luokkasodan jälkeisen vainon oloissa sodan vastustus oli paljon voimakkaampaa kuin nyt. Vasemistoliiiton kansanedustajatkin keskustelivat ainoastaan hävittäjien hinnoista, mutta eivät asehankinnoista luopumisesta. Oikeistoideologia on kaiken kattavaa.

Viljo Heikkinen
Lapinlahti, 3.6.2017

Hyvinvoinnin synty ja kuolema

”Hyvinvointi” syntyi eri tekijöiden summasta. Samoin voidaan sanoa ”eri tekijöiden” hiipumisesta, että hyvinvointi on kuolemassa tai se on kuollut. Oliko noilla ”tekijöillä” tarkoitus rakentaa tuo turvallisuuden tunne, hyvä olo, joka sai kehityksen jossain vaiheessa nimityksensä hyvinvointivaltio tai hyvinvointiyhteiskunta? Tulevaisuus on hyvinvointitekijöitä yhdistävä termi, johon odotukset latautuvat koulutuksen, työn saannin, yhteiskunnan palveluverkon ja erityisesti SOTE-kokonaisuuden kautta.

Talousteorioita

Lordi Keynes ei nimennyt talousteoriaansa ”hyvinvointiteoriaksi” vaan ”talouden kysyntäteoriaksi”, jolla saatiin talouden rattaat pyörimään kiihtyvällä vauhdilla. Professori Friedman ei myöskään uusklassista, monetaristista teoriaansa nimennyt ”pahoinvointiteoriaksi”, vaikka sen oli tarkoitus alun pitäen rajoittaa valtion liikkeelle laske-

tia, yksityistää yhteiskunnan toimintoja, mahdollistaa finanssilaitosten oma rahan luonti. Yhteiskunnan tehtäväksi tuli huolehtiminen ”tanjontatalouden” edellytyksistä eli tukea yksityistä tavaroiden ja palvelujen tuotantoa.

USA:n keskituloisten ryhmä alkoi syntyä 30-luvun lopulla Rooseveltin keynesiläisenä, ”New Deal” -sovelluksena, jossa luotiin vähempiosaisille kyky kuluttaa, kasvattaa kokonaiskysyntää ja luoda yrittämisen edellytyksiä. Kuitenkin vas-

ta Pohjoismaissa ”hyvinvointi” sai nimensä kansallisina keynesiläisinä projekteina, joissa inflaation avulla ja kansallisella finanssi- ja rahapolitiikalla luotiin yli sukupolvista hyvinvointia. Tätä Keynes oli edellyttänyt ollessaan Bretton Woodsissa (1948) luomassa maailman dollariin pohjautuvaa raha- ja talousjärjestelmää.

Suomi tuli mukaan hyvinvointikehitykseen Toisen Maailmansodan jälkeen, mutta varsinainen kehitys tapahtui vasta 60-luvulla, kun sotakorvaukset oli saatu maksettua.

Ajatushautomoita

70-luvun alussa luotiin ensimmäiset ”ajatushautomot” USA:ssa, joiden tehtävänä oli monetaristinen tai uusliberalistinen suuntaus siirtyä kovaan kapitalismiin, vapaakauppaan, tuhota keynesiläisyys ja sosialismin itiöt. Näillä eväillä synnytettiin Suomeen EVA (Elinkeino-

elämän Valtuuskunta), joka 80-luvulla tuhosi peruskoulun keskeiset ajatukset yhteisöllisyydestä ja kansalaisyhteiskunnasta.

Naomi Klein on laajassa teoksessaan ”Tämä muuttaa kaiken - kapitalismi vs ilmasto” linjannut, että ilmaston muutos tuo väijäämättä vapaakaupan (Maailman kauppajärjestö WTO) kuoleman. Sitten siirrytään takaisin paikalliseen tuotantoon mm. energian ja ruoan tuotannossa. Itsenäiset valtiot ja yhteisöt saavat takaisin oikeutensa päättää, mitä tuottavat ja ulkopuolelta ostavat. Tämä on perinteistä keynesiläisyyttä, joka ehkä vie Maailmanpankin (WB) ja Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) perinteisempiin tehtäviin, itsenäisten kansakuntien rahoittamiseen.

Pois leikkauksista

Ajassamme on syytä huomata, et-

tä tämän päivän ”leikkauskapitalismilla” ei ole sijaa arvovaltaisessa kirjallisuudessa. Ainoastaan poliittinen päätöksenteko nojaa leikkauksiin, joista se ei tahdo päästä eroon vapaakauppa- ja yksityistämishegemoniassaan. Tätä järjestelmää ja sen ”saavutuksia” ei edes Suomen Pankin pääjohtaja Erkki Liikanen lähde kynällään puolustamaan, vaikka on ollut itse sitä luomassa ja sanallisesti ilmaissut tukensa sille.

Aika ja vaalit näyttävät alkaako trumppilaisuus ja brexit-läisyys muuttua poliittisiksi päätöksiksi kansakuntien itsenäisen kehityksen hyväksi, kansalaisten ja lähiyhteisöjen hyväksi sekä poliitkot kansalaisten palvelijoiksi.

Hannu Ikonen
Vastavalkea ry vpj

Tukea

Kansanäänelle

Kai Kontturi 66 e, Hannu Kautto 40 e, Risto Koivula 8 e, Leipäpappi 5 e, Heikki Männikkö 33 e, Jaakko Ahvola 30 e, Juha Kovanen 5 e, Kalevi Wahrman 10 e, Jartsev 10 e, Kaija Siippainen 10 e, Jorma Kangasniemi 5 e, Eira Käarki 30 e, Tarja Männikkö 33 e, Vanha Seppä 5 e ja Esko Rintala 100 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66

Keräyslupa: RA/2016/396

Punaiset suvipäivät

Muuruvedellä 1. -2.7.2017, Huoneistohotelli Teekissä, os. Muuruvedentie 18. Suvipäivät alkaa klo 10.30 tulokahveilla.

Alustavat puheenvuorot ja ohjelma:
-SKP:n pääsihteeri **Petra Packalen**: ”Näkyväksi liikkeisiin, kaduille ja someen - SKP:n uudet kampanjat”
-Kommunistien Liiton pol. sihteeri **Heikki Männikkö**: ”Rintamapolitiikka uusliberalismin vastaisen joukkotyön ja muutoksen väline”
-Sunnuntaina ohjelmassa käynti Juankosken tehtaan ja työväen museo Brunoussa.

Osanottomaksu 20 e. Sisältää tulokahvin, lounaan, majoituksen ja aamupalan. Ilmoittautumiset 29.6. mennessä asko.julkunen@gmail.com tai p. 040 445 0331. Järj. SKP:n Kuopion piiri ja DSL.

Tiedotus- ja EU-seminaari

Kemiönsaarella, Heikki ja Tarja Männikön kesäpaikassa lauantaina 5.8.2017 alk. klo 11.00, os. Stusnäsentie 100. Ilmoittautuminen: email. tarja.mannikko@pp.inet.fi tai puhelimitse Tarjalle 050 432 0777. Käsitellään mm. seuraavia asioita: ”Mitä kuuluu Brexitille nyt?”, ”Ribbentrop-sopimus ja Eurooppa tänään?”, Kansan äänen kehittämisen ja toimitustyön kysymyksiä” sekä ”työväenliikkeen maailmankatsomuksen opiskeluun liittyviä kysymyksiä.” Ideoidaan Kansan äänen seuraavaa ma. 4.9.-17 ilmestyvää numeroa (4/17).

Tervetuloa

Yhteistyöseminaari

Työkansan yhteistyöllä uusliberalismista kansanrintamaan. Tavoitteet ja menetelmät. Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 la. 28.10.2017 alk. klo 12.00. Lisätietoja myöhemmin. Järj. STP:n ja Kansan äänen järjestöt; tervetuloa.

Suomen Työväenpuolueen liittokokous

Hermannin kerholla, Hämeentie 67, Helsinki: la. 28.10.2017, klo 11.00

Poliittinen tilanne ja vuosikokousasiat, Tervetuloa

Israel ja natsi-Saksa

Mitä yhteistä on Israelilla ja natsi-Saksalla? Vuosina 1936-1939 natsi-Saksa kokeili ja testasi sotakoneitaan ja -kalustoaan Espanjan sisällissodassa Francisco Francon puolella nationalistien kapinassa. Italiakin kokeili pommikoneitaan ja muuta sotakalustoa. Sodankäynnin tekniikkaa parannettiin. Espanjan sisällissotaa voidaan pitää toisen maailmansodan esinäytöksenä.

Israel kokeilee ja testaa aseita miehityksellä palestiinalaisalueilla to-

Hannu Kautto

Koivisto ja ulkopoliittikan käänteet...

Jatkoa sivulta 11

vuoksi, mikä mahdollisti kaikenlaisten suuntausten, myös sotakiikhoilijoiden nousemisen koloistaan. NL:n hajoamisen perusteella YYA katsottiin rauenneeksi, mutta sen tilalle neuvoteltiin sopimus valtioiden suhteista (sopimussarja 63/ 1992). Uuden sopimuksen 4 artiklassa on nimenomaisesti sovittu, että kumpikaan osapuoli ei käytä eikä salli aluettaan käytettävän aseelliseen hyökkäykseen toista vastaan. Lisäksi on sovittu, että pidättäydytään sotilaallisen avun antamisesta hyökkääjälle.

NATO-yhteistyö

Koiviston linja jatkui sitten 1994, jolloin maamme sidottiin väihin keskusteluihin NATO:n yhteistyökumppaniksi. Koivisto sopi asian ulkomailla, joten sen laillisuutta epäiltiin. Sa-

Kalevi Hölttä

SUURPROTESTI 2.9. HELSINGISSÄ!

Muutoksen puolesta

Uusliberalismia vastaan

sote-kaappaus pysäytettävä

Varatkaa ehdottomasti tämä päivä vapaaksi SOS-hallituksen vastaiseen protestiin.

https://www.facebook.com/joukkovoima/

Kaadetaan CETA yhdessä

La. 26.8.2017 Helsingin Kansalaistori 14.00-17.00

Hallitus valmistelee CETA-kauppasopimusta. Siihen sisältyvän sijoittajasuojan vuoksi ympäristön suojeluun liittyvät päätökset voivat tuoda meille miljardien eurojen korvausvaatimukset. CETAn arvioidaan vievän EU-alueelta satoja tuhansia työpaikkoja. Tule vaikuttamaan!

Kommunistien liiton hallituksen kokous

Kommunistien Liiton laajennettu hallituksen kokous Hermannin kerholla keskiviikkona 21.6.2017 klo 17.00. Käsitellään kesän ja syksyn toimintaa, ajankohtaan liittyviä järjestöllisiä ja poliittisia kysymyksiä, ideologisen työn kehittämistä ja vuosikokousvalmisteluita.

Tervetuloa Kommunistien liiton jäsenet

Kommunistien liiton vuosikokous

Kommunistien Liiton vuosikokous Hermannin kerholla keskiviikkona 6.9.2017 klo 17.00. Käsitellään vuosikokousasiat, syksyn toimintaa sekä järjestöllisen ja ideologisen toiminnan kehittämistä. Hallituksen kokous klo 16.30 samassa paikassa. Tervetuloa

Kommunistien Liiton nettisivut toimivat. Sieltä suoraan kaikkiin tärkeisiin tietoihin. www.kommunistienliitto.com

Suosittellemme kotisivuja ja blogeja

http://uutisiapohjoiskoreasta.blogspot.fi/

http://heikkimannikko111.puheenvuoro.uusisuomi.fi/

http://kaikontturi.blogspot.com/

http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html

http://masanlaari.blogspot.com/

http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/

http://antifasistit.blogspot.fi/

https://www.facebook.com/kalevi.wahrman

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki

sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi

http://www.facebook.com/groups/167525526686703/

Danske Bank FI61 8058 0710 5328 82

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu

http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni

http://www.kansanaani.net

Kommunistien Liitto ry.

http://www.kommunistienliitto.com

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!

www.jucheaate.com

juche.aate@saunalahti.fi

puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan

http://www.kominform.eu/

Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille postitustilastoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki

p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

EVKR toimii

EU:n Vastaisen Kansanrintaman johtokunta kokoontuu maanantaina 2.10.2017 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. Käsitellään poliittista ja järjestöllistä tilannetta, EU-tiedotustoimintaa, loppuvuoden ja talven ajan tehtäviä sekä valmistellaan alustavasti myös Kansan äänen seuraavaa (5/17) numeroa.

Tervetuloa jäsenet ja ystävät.

EVKR:n katu-info tapahtumat

Helsinki Hakaniemi ke. 21.6.2017 klo 12.00

Kuopio tori la. 8.7.2017 klo 13.00.

Helsinki lasipalatsi la. 12.8.2017 klo 13.00

Jaetaan materiaalia ja käydään keskusteluja.

SFT toimii

Kunniakäynti to. 10.8. klo 12.00 Berliinin pommitukseen 10.8.1941 osallistuneen koneen pakkolaskussa kaatuneiden neuvostosotilaiden haudalla Lapinjärvellä. Metsäautotien kunnosta riippuen kävelymatkaa paikalle tulee 1-3 km. Tarkemmat ohjeet: **Timo Nieminen**, puh. 050 359 0109

Opintoilta ma 11.9. KTP:n toimistossa, Tikkuraitti 11A 3 krs. klo 17.00. Käsitellään Suomen vanhan työväenliikkeen maaliskuun vallankumouksen jälkeisen ajan historiaa: luokkavastakohtien tiivistymistä ja suojeluskuntajärjestöjen organisoitumista. Lisätiedot: **Timo Kangasmaa**, timo.kangasmaa@hotmail.com. Opastus paikalle: **Timo Nieminen**, puh. 050 359 0109

Kansanääni

Helsingin lähiradiossa

100,3 MHz

Kansan ääni kuuluu ohjelma joka kuun 1. keskiviikko klo 19.00

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP, EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasismien vastainen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 0,50 €/pmm

Muut 1 €/pmm

TILI:

OP FI08 5541 1420 0279 66

PAINOPAIKKA:

Botnia Print Oy

ISSN-TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046

ISSN 2243-4046 (Painettu)

ISSN 2243-4054 (Verkkojulkaisu)

Keskustelun ensimmäinen alustaja, toimittaja **Tero Heinänen** kertoi Ukrainan kriisin taustoista Richard Sakwan kirjan Taistelu Ukrainasta perusteella. Kirja ilmestyi englanniksi vuoden 2014 lopulla ja suomeksi viime vuonna. Sakwa on Venäjän ja Euroopan politiikan tutkimuksen professori Kentin yliopistossa Englannissa.

”**Lännen media on antanut kuvaa**, että Ukrainan vapauden tahoton kansa haluaa irti Venäjän ikeestä eli että kriisissä olisivat vastakkain ukrainalaiset (länsi) ja Venäjä. Sakwan mukaan jako menee toisaalla. Ukrainassa on jo sen uuden ajan historian alkuvaiheista, 1600-luvulta alkaen, käyty kädenvääntöä monistisen ja pluralistisen valtiomallin välillä. Vuonna 2013 alkaneessa nykykriisissä on myös kyse tästä”, Heinänen kertoi.

Sakwan mukaan monistisessa eli nationalistisessä mallissa Ukrainalla on oma kotoperäinen kulttuurinsa ja hallintomallinsa. Sen linjan äärimmäinen ilmentymä on nationalistijärjestö OUN eli banderalaiset. Toisen maailmansodan aikana he osallistuivat natsien hirmutöihin Ukrainassa. Heidän punamusta lippunsa liehuu taas Ukrainassa ja sodan aikaiselle johtajalle Stepan Banderalle pystytetään pat-saita.

Pluralistisessa mallissa ukrainalaiset ja venäläiset kuuluvat samaan kulttuuriseen ja poliittiseen perintöön, jonka juuret johtavat Kiovan Rusiin. Sitä hallitsi Rurikin dynastia 800-luvulta 1200-luvulle. Nyky-pluralistit kannattavat kaikkien kansojen ja kielten tasa-arvoa ja kaikkien oikeutta kehittää yhteiskuntaa.

Kansojen ja kielten sekoitus

Sakwan mukaan Ukraina on kansojen ja kielten sekoitus ja hyvin hauras kokonaisuus. Mitään yhtenäistä Ukrainan kansaa ei ole olemassa. Vuonna 2006 tehdyn tutkimuksen mukaan noin 30 prosenttia Ukrainan kansasta ilmoitti olevansa etnisesti ukrainalaisia, 30 prosenttia ilmoitti olevansa venäläisiä ja loput eivät osanneet määritellä, mitä ovat. Oikeastaan Ukrainan ja Venäjän välille ei voi vetää selvää rajaa, että tuossa alkaa Ukraina ja tässä on Venäjä. Kaikissa kylissä asuu samantyyppistä kansaa, jotka ovat sekoitus ukrainalaisista ja venäläisistä. Arvion mukaan 80 prosenttia puhuu arki-kielensä venäjää, vaikka se ei ole Ukrainan virallinen kieli.

Monistinen nationalismi sai Ukrainassa kannatusta oikeistolaisilta populistipuolueilta, mutta poiketen muiden maiden populistien he kannattivat EU-jäsenyyttä ja tietysti Natoa. Tosin Yhdysvallat halusi Ukrainan Naton jäseneksi enemmän kuin Ukraina itse - Venäjän rajoille piti päästä. Irrottaakseen Ukrainan Venäjästä Yhdysvallat rahoitti länsimielisiä piirejä 5 miljardilla dollarilla vuodesta 1991 alkaen. Apu tuskin oli vastikkeeton. Sakwan mukaan Yhdysvaltojen sekaantuminen Ukrainan asioihin on ollut kaiken kattavaa.

Kriisi kärjistyy

Ennen vuoden 2013 syysä Janukovichin hallinto oli neuvotellut EU-lähentymissopimusta kolme vuotta ja kilpailuttanut samalla EU:ta ja Venäjää keskenään saadakseen jotain etuja. EU-sopimus sisälsi hiukan porkkanaa ja paljon keppiä. EU vaati kaiken yhteistyön lopettamista Venäjän kanssa tilanteesta, jossa Venäjä oli Ukrainan ehdottomasti suu-

Taistelu Ukrainasta jatkuu

Rauhanoppositio -ryhmä järjesti 2.5.2017 keskustelutilaisuuden otsikolla Taistelu Ukrainasta. Tilaisuuden päivämääräksi valittiin Odessassa 2.5.2014 tapahtuneen joukkomurhan vuosipäivä. Halusimme muistuttaa oudosta rankaisemattomuuden kulttuurista, joka nyky-Ukrainassa vallitsee. Odessan joukkomurha kuten myös Kiovan Maidanin ampumiset sekä MH17 lentokoneen alasampuminen ovat osoituksia tuosta kulttuurista. Näitä rikoksia ei tutkita, tai jos tutkitaan, niin ei ainakaan puolueettomasti eikä ammattitaitoisesti tai tutkimuksen tuloksia salataan kuten MH17 tapauksessa. Ketään ei ole tuomittu ja ”läntinen arvoyhteisö” hyväksyy tämän kaiken hiljaisuudella. Yhteistä näille tapahtumille on, että monet esille tulleet todisteet viittaavat sormella Kiovan hallinnon suuntaan. Länsimedia ei tätä tunnusta, vaan osoittelee sormella Venäjää.

Tuhottujen Lenin-muistomerkkien ohella fasistien jäljiltä löytyy jopa joukkohautoja. Nykykapitalismi hallitsee maailmaa myös järjestäytyneen fasismin tuella, kuten Odessan tapahtumat osoittavat. Tämä jatkuu niin kauan kuin kova markkinakapitalismi saa jatkaa ristiretkään.

rin kauppakumppani ja tukija.

Sopimus tietysti myös edellytti, että Ukraina sovittaa ulko- ja turvallisuuspoliikkansa yhteensopivaksi lännen kanssa. EU-lähentymissopimus oli siis myös Natoon valmistava sopimus. Tätä Venäjä ei voi hyväksyä oman turvallisuutensa takia. Ukrainan rajalta on vain 480 kilometriä Moskovaan. Ukraina sinänsä ei länsimaita kiinnosta. Maan hallinnalla halutaan vain heikentää Venäjää. Ukrainan ja Venäjän tuhatvuotisen yhteisen historian ohella kysymys oli Ukrainan kansallisesta selviämisestä. Janukovitsh ei lopulta voinut muuta - Ukrainan edun vuoksi - kuin hylätä EU-sopimusluonnos. Janukovitsh ilmoitti, että hän tarvitsee lisäaikaa sopimuksen vaikutusten selvittämiseksi.

Silloin länsimielinen kansanosaa lähti Kiovan Maidanille osoittamaan mieltä EU-sopimuksen puolesta. Mielenosoitus oli ainakin aluksi osittain spontaani, mutta muuttui EU:n ja USA:n vankalla tuella väkivaltaiseksi vallankaappaukseksi, jossa monistista nationalismia edustava vallankaappausjunta nostettiin valtaan. Pluralistit sivuutettiin kokonaan ja pian kiellettiin kommunistinen puolue ja kommunisteja sekä presidentti Janukovitshin puolueen jäseniä kannettiin ulos parlamentista. Vaaleilla valittu presidentti pakeni maasta. Ukrainan nykyinen ”demokratia” ei ole kiinnostanut länsimaita.

Pelolla hallitaan kansaa

Stig Lång piti Heinänen jälkeen alustuksen Minskin sopimuksis-

ta. Siitä on netissä hyvä video (linkki alla). Lång korosti, että Venäjä ei ole sopimuksen osapuoli ja kuitenkin Venäjää painostetaan talouspakotteilla ”täyttämään Minskin sopimus”. Pakotteita pitää asettaa Ukrainan hallinnolle, jos halutaan sopimuksen toteuttamista.

Ukraina on ollut itsenäistymisestäään (1991) alkaen oligarkidemokratia. Kansallisvarallisuudesta 80 – 85 prosenttia on ollut noin 100 rikkaan hallussa. Kulloistakin hallitsevaa oligarkkia, nykyinen mukaan lukien, ei ole kiinnostanut Ukrainan kehittäminen. Ukrainan bruttokansantuote ei ole vielä saavuttanut vuoden 1991 tasoa. Väkiluku, joka nyt on 44 miljoonaa, on itsenäisyyden aikana vähentynyt 10 miljoonalla. Joka kolmas elää köyhyysrajan alapuolella. Miljoonat ovat muuttaneet Venäjälle, EU-maihin, Yhdysvaltoihin tai Israeliin.

Keskustelussa kyseltiin muun muassa, kuinka iso osa Ukrainan kansasta kannattaa Kiovan nykyhallintoa. Siihen ei tiedä vastausta kukaan, koska Ukrainassa ei toden totta tuollaisia mielipidetiedusteluja laadita. Arvioitiin, että ehkä 20 – 30 prosenttia kannattaa monistista nationalismia, sama määrä kansasta, joka kokee olevansa etnisesti ukrainalaisia.

Kansan ennemmistöä hallitaan ilmeisesti pelolla. Sen lietsomisessa väkivaltaiset uusnatsijoukkiot ovat päteviä kuten Odessan tapahtumista tiedämme.

Marjaliisa Siira

Lähde: Richard Sakwa: Taistelu Ukrainasta, Vastapaino 2016

Maidan 19.2.2014

Kapitalismin vangit

Nykyiset eduskuntapuolueet kannattavat yhteiskuntajärjestelmää, joka perustuu kapitalistiseen tuotantotapaan. Eri maissa ja niissä olevissa puolueissa on monenlaisia tapoja toteuttaa talous- ja yhteiskuntapolitiikkaa, mutta yhtä kaikki kapitalistisen yhteiskuntajärjestelmän säilyttäen. Olemme kapitalismin vankeja – tahdoimme tai emme. Esimerkiksi työttömän ja työläisen on avattava tili kapitalistiseen pankkiin, jotta saa rahaa käyttöönsä. Ei ole yhteiskunnan pankkia, joka toimisi ilman voitontavoittelua.

Auto on oltava, jos aikoo tehdä työtä tai ylipäättään kyetä olemaan hengissä. Onko meillä yhteiskunnan omistamaa vakuutusyhtiötä, josta voimme ottaa sen pakollisen vakuutuksen? Kapitalistinen markkinatalous kehittää koko ajan uusia ja taas uusia keinoja pakottaa ihmiset tahdon vastaisesti tukemaan heitä.

Miten se onnistuu, saada ihmiset rahantekovälineiksi, tuotantotavan lisäksi kapitalisteille? Ei ole uutinen tai uusi asia, että suurpääoma ja sen edunvalvojat johtavat ja ohjailevat kapitalistista yhteiskuntaa. Parlamentaarinen toiminta on heidän työrukkasensa. Pakotteet, säädökset ja lait puetaan ”kansalaisten parhaaksi”, ei suinkaan elinkeinoelämän tahdon tai vaatimusten mukaan, niinpä niin!

Otetaan taas esimerkki: Monille on varmaan outo ns. tilityökortti. Sellainen säädettiin pakolliseksi. Tietyillä aloilla tai tuotantolaitoksissa työskentelevien piti kurssin kautta hankkia sellainen. Vakuutusyhtiöt ja firmat järjestivät kurssseja, joilla surutta rahastettiin. Tilityökortin hankkineiden mielestä yhtä tyhjän kanssa koko touhu, mutta pakko oli kurssi käydä tai työt loppuivat siihen paikkaan. Pienellä kortin läpyskällä työläisen kukkarossa jotkut tekivät mukavat tilit. Emmehän usko, että hyvä veli -verkosto olisi junaillut tätäkin pakkoa, emmehän, pois se meistä.

Nyt sitten olemme suuren sosiaali- ja terveydenhuollon uudistuksen synnytyksen juurilla. Ja taas, totta kai, sitä perustellaan ”kansalaisten parhaaksi” argumentilla, halusimmepa sitä tai emme. Kapitalistisen markkinatalouden vyöryä hoiva-alalle ei voida toteuttaa pakkosäädöksiä, kuten joitain vakuutuksia jne, koska suomalaiset kannattavat hyvin laajasti palveluiden tuottamista julkisesti. Miten makealta maistuu kaan uudistus kun se puetaan ah, niin kauniiseen valinnanvapauden kaapuun.

Valinnanvapaus ja maamme pelastuu kuin pelastuukin. Julkisen sektorin pakkovalta on murrettu ja saamme nauttia täysin siemauksin markkinatalouden ihanista vapauden hedelmistä – me kapitalistisen järjestelmän vangit.

Hannu Tiainen

Heinz Kesslerin muistolle

Toukokuun toisena päivänä tuli suruviesti, että kenraali ja entinen DDR:n puolustusministeri Heinz Kessler oli kuollut 97 vuoden ikäisenä. Hän sai tulikasteensa Espanjan sisällissodassa.

Espanjan sota oli esinäytös ennen toista maailmansotaa. Siellä kokeiltiin uusia aseita. Mm. saksalaiset syöksypommittajat Italian ilmavoimien tuella tuhosivat Guernican kaupungin. Myöskin sotilasjohtajat saivat tulikasteensa Espanjassa. Kapteeni Eero Hautojärvi teki historiaa. ”Marokon kauhu” eversti Juutilainen oppi joukkomurhaajaksi siellä ja kenraali Trettner kunnostautui Länsi-Saksassa vaatien maalle atomiasetta.

Heinz Kessler oli Moskovassa perustamassa Vapaan Saksan liittoa Hitleriä vastaan. Hänen siviiliammattikseen on mainittu sähkömies ja koneasentaja. Suruvalitteluihin on tähän mennessä yhtynyt DKP, KKE ja Sveitsin Kommunistinen Puolue. Kesslerin mukana meni hautaan tarmokas rauhanpuolustaja. Hänen ansiostaan länsivaltojen provokaatiot eivät johtaneet sotaan Euroopassa.

Wäinö Pietikäinen

Mitä Odessassa tapahtui 2.5.2014?

Otsikon kysymykseen ei ole varmoja vastauksia, koska joukkomurhaa ei ole kunnolla tutkittu eikä ketään ole rangaistu. Tiedot tapahtumista perustuvat paikalla olijoiden kertomuksiin, jotka ovat luonnollisesti ristiriitaisia.

Professori Richard Sakwan keräämien tietojen mukaan tapahtui näin: Odessassa oli järjestetty maaliskuun 2014 mielenosoituksia ja vastamielenosoituksia liittyen Maidanin tapahtumiin. Maidanin vastustajien telttaleiri oli noussut keskusaukiolle. Odessassa siis kuohui. Mielenosoitus Maidanin puolesta järjestettiin 2.5. Siihen osallistui fanaattisia jalkapallofaneja eli ultria, jotka tulivat paikalle aiemmin päivällä olleesta jalkapallo-ottelusta. 1500 mielenosoittajaa marssi kaupungin halki huutaen ”kunnia Ukrainalle” ja ”puukkoa moskaleille” (venäläisten haukkumanimi). Paikalle tuli provokaattoreita, jotka aloittivat ammuskelun mielenosoittajia vastaan.

Keskusaukiolla sadat mielenosoittajat ryntäsivät anti-Maidan-leiriin ja syyttivät telttoja tuleen. Maidanistit ajoivat anti-maidanistit lähellä sijaitsevaan, viisikerroksiseen ammattiliittojen taloon ja alkoivat heitellä polttopulloja taloon. He estivät nuijin ja puukoin antimaidanisteja pakenemasta talosta. Joidenkin tietojen mukaan talossa olleita pahoinpideltiin ja tapettiin ennenkuin tuli pääsi valloilleen. Ne, jotka olivat pelastautuneet palavasta talosta hyppäämällä ikkunoista, nuijittiin hengiltä maassa. Virallisten tietojen mukaan 48 ihmistä kuoli ja 247 loukaantui, mutta paikallisten raporttien mukaan tulipalossa tai väkivallan uhreina kuoli useita satoja.

Ukrainan viranomaiset tai ”läntinen arvoyhteisö” eivät ole kiinnostuneita. Asia on täysin levällään eikä ketään ole rangaistu. Odessassa vierailleen toimittaja Oksana Tshelytshevan mukaan jotain näytösluonteisia oikeudenkäyntejä on ollut, mutta niissä on syytettynä ollut syytömiä. Paikallisten tuntemat syylliset kävelevät edelleen vapaina. (MLS)